

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

GHEORGHE CĂTANĂ

SPERAȚA DOINA CĂTANĂ

ANDREI VARASCIUC

CARMEN MARICI

SAMUEL FLORIN BIRLE

BRATU MAXIMILIAN CARAMAN

ANDREI DANIEL POP

VI

RELIGIE
CULTUL PENTICOSTAL

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Gheorghe Cătană (Coord.)
Andrei Varasciuc
Samuel Florin Birle
Andrei Daniel Pop

Speranța Doina Cătană
Carmen Marici
Bratu Maximilian Caraman

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL

MANUAL PENTRU
CLASA A VI-A

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Prezentul manual are Avizul nr. **406/8.05.2018** al Cultului Creștin Penticostal – Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România: președinte – pastor Moise Ardelean, coordonator al Departamentului de Învățământ – pastor Ioan Bădeliță, conform Metodologiei nr. 377 din 14.06.2017

ACEST MANUAL A FOST FOLOSIT DE:						
Anul	Numele elevului care a primit manualul	Clasa	Școala	Anul școlar	Starea manualului*	
					la primire	la returnare
1.						
2.						
3.						
4.						

* Starea manualului se va înscrie folosind termenii: nou, bun, îngrijit, nesatisfăcător, deteriorat. Cadrele didactice vor controla dacă numele elevului este scris corect. Elevii nu trebuie să facă niciun fel de însemnări pe manual.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Religie – cultul penticostal : manual pentru clasa a VI-a, Gheorghe Cătană (coord.), Speranța Doina Cătană, Andrei Varasciuc... - București : Editura Didactică și Pedagogică, 2018
ISBN 978-606-31-0709-2

I. Cătană, Gheorghe
II. Cătană, Speranța Doina
III. Varasciuc, Andrei

2

© **E.D.P. 2018**. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice, București. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

© **Gheorghe Cătană, Speranța Doina Cătană, Andrei Varasciuc, Carmen Marici, Samuel Florin Birle, Bratu Maximilian Caraman, Andrei Daniel Pop**

Referenți: Prof. univ. dr. Corneliu Constantineanu – Universitatea Aurel Vlaicu, Arad
Prof. dr. Liana Lăcrămioara Grigoraș – Liceul Teologic Penticostal Logos, Timișoara

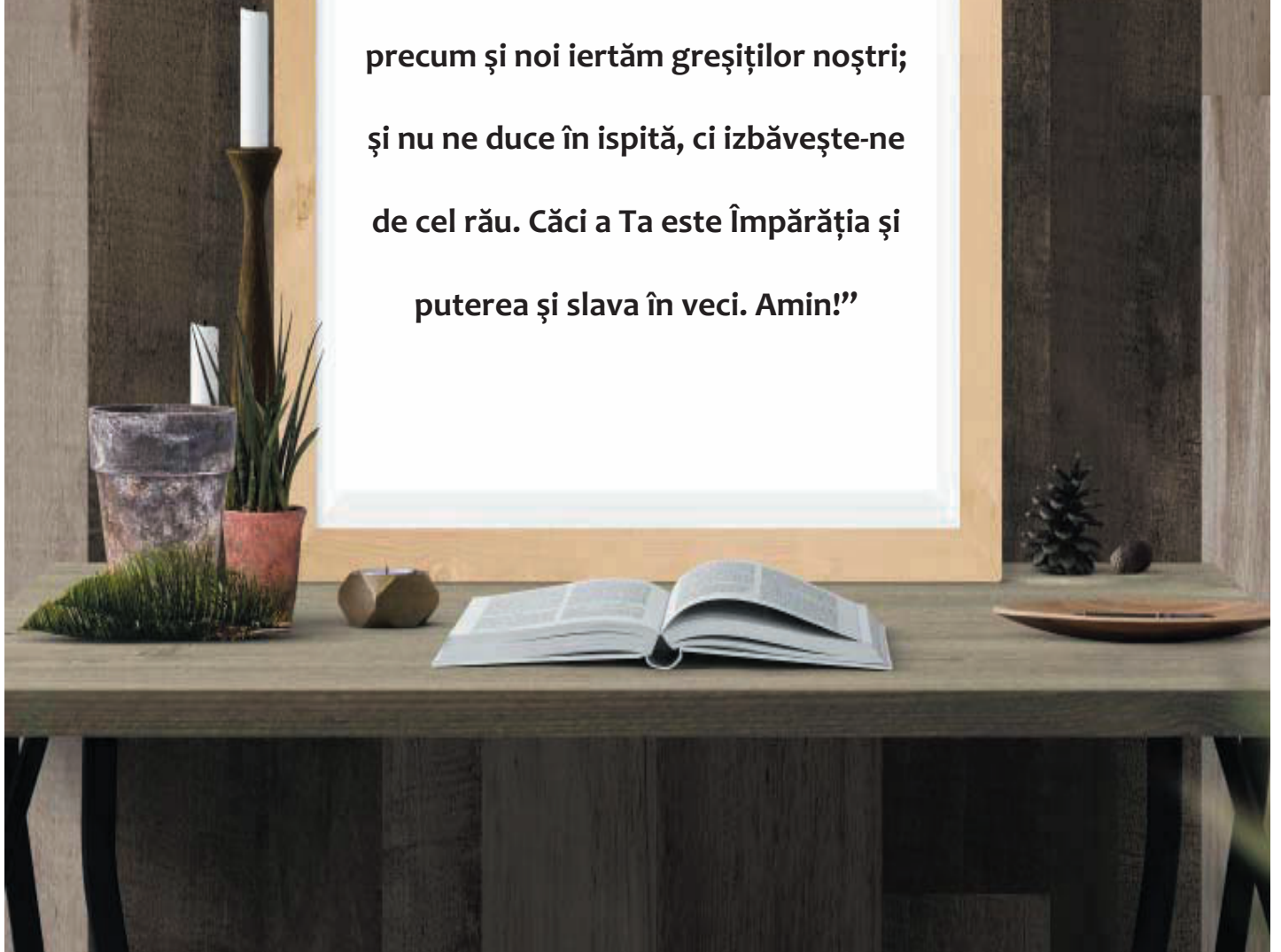
EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.
Str. Spiru Haret nr. 12, sector 1, cod 010176, București
Tel.: 021.315.38.20
Tel./fax: 021.312.28.85
e-mail: office@edituradp.ro
web: www.edituradp.ro
Librăria E.D.P.: str. Gen. Berthelot nr. 28-30, sector 1

Coordonator: Gheorghe Cătană
Editor: Speranța Doina Cătană
Redactor: Valentina Jercea
Tehnoredactor: Andrei Varasciuc,
Doina Țibea
Coperta: Otilia-Elena Borș

Comenzile pentru această lucrare se primesc:

- prin poștă, pe adresa editurii
- prin e-mail: comenzi@edituradp.ro;
comercial@edituradp.ro
- prin telefon/fax: 021.315.73.98

**„Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se Numele Tău;
vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi;
și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșiților noștri;
și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne
de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și
puterea și slava în veci. Amin!”**

CUPRINS

COMPETENȚE GENERALE ÎN PREDAREA RELIGIEI	6
GHID DE UTILIZARE A MANUALULUI	7
CUVÂNT-ÎNAINTE	9
SĂ NE AMINTIM DIN CLASA A V-A	10
EVALUARE INIȚIALĂ	12
DOMENIUL I: DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUȚ OMULUI	13
ȚARA SFÂNTĂ ÎN VREMEA MÂNTUITORULUI HRISTOS	14
NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA LUI ISUS HRISTOS	18
ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII LUI ISUS HRISTOS	22
IUBIREA MÂNTUITORULUI ISUS HRISTOS PENTRU OAMENI	25
RUGĂCIUNEA „TATĂL NOSTRU”	28
JERTFIREA PE CRUCE ȘI BIRUINȚA ASUPRA MORȚII	31
ÎNĂLȚAREA DOMNULUI ISUS HRISTOS	34
RECAPITULARE	36
EVALUARE	37
DOMENIUL II: IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI	38
RECUNOȘȚINȚA OMULUI	39
MĂRTURII DESPRE AJUTORUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU	44
DORINȚA PENTRU SCHIMBAREA VIEȚII	48
MĂRTURII ALE DUMNEZEIRII LUI ISUS HRISTOS	52
RECAPITULARE	56
EVALUARE	57

DOMENIUL III: VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII	58
CĂUTAREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU	59
ÎNCREDEREA ÎN PURTAREA DE GRIJĂ A LUI DUMNEZEU	63
RUGĂCIUNEA – PUTERE A VIEȚII CREȘTINE	66
MILOSTENIA – MANIFESTARE A IUBIRII FAȚĂ DE SEMENI	69
IERTAREA – SEMN AL BUNĂTĂȚII SUFLETEȘTI	71
RECAPITULARE	73
EVALUARE	74
DOMENIUL IV: VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE	75
NAȘTEREA DOMNULUI ISUS	76
BOTEZUL DOMNULUI	79
RECAPITULARE	82
ÎNVIEREA DOMNULUI	83
ÎNĂLȚAREA DOMNULUI	87
RECAPITULARE	91
EVALUARE	92
POGORÂREA DUHULUI SFÂNT	93
RECAPITULARE	96
EVALUARE	97

COMPETENȚE GENERALE ÎN PREDAREA RELIGIEI

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite tipuri de manifestare a faptului religios
2. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase
3. Raportarea aspectelor teoretice și a experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

COMPETENȚE SPECIFICE ÎN PREDAREA RELIGIEI

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite tipuri de manifestare a faptului religios

- 1.1. Prezentarea evenimentelor referitoare la viața și activitatea Mântuitorului Isus Cristos, pe baza textelor biblice
- 1.2. Integrarea conceptelor religioase în prezentarea orală sau în scris a unor evenimente religioase, istorice, culturale studiate
- 1.3. Selectarea de informații adecvate din surse și mijloace variate de informare, pentru prezentarea unor fapte și evenimente cu relevanță moral-religioasă

2. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase

- 2.1. Identificarea unor modele spirituale, în diferite texte (biblice, religioase, laice etc.) studiate
- 2.2. Relaționarea pozitivă cu colegii pentru rezolvarea unor activități, sarcini de învățare, situații-problemă, utilizând reguli de comportament moral-religios

3. Raportarea aspectelor teoretice și a experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

- 3.1. Analizarea modurilor de manifestare a diversității religioase în viața personală, a grupurilor și a comunității de apartenență
- 3.2. Exprimarea de opinii personale cu privire la idei, fapte și evenimente spirituale din viața proprie și a comunității
- 3.3. Analizarea rolului diferitelor sărbători în viața personală și a comunității, cu identificarea elementelor de specificitate pentru diferite comunități

GHID DE UTILIZARE A MANUALULUI

Manualul de Religie Penticostală – clasa a VI-a este structurat pe patru domenii de conținut, fiecare având mai multe lecții.

Fiecare lecție debutează cu un motto, exprimat printr-un verset biblic sugestiv pentru conținutul lecției. Pe parcursul manualului, lecțiile atașează, acolo unde este cazul, un vocabular, pentru a fi explicați termenii noi.

Vocabularul este marcat cu semnul:

Exercițiile propuse sunt marcate astfel:

Activitățile de muncă independentă sunt indicate cu semnul:

Memorarea versetelor din Scriptură este o activitate importantă pe parcursul studierii lecțiilor. Pentru această activitate este utilizat un semn specific:

Unele lecții conțin un paragraf opțional intitulat „Lectură”, care este marcat astfel:

Fiecare domeniu de conținut este prezentat pe o pagină în introducerea lecțiilor cuprinse, iar lecțiile de recapitulare ale fiecărui domeniu sunt marcate astfel:

Pe lângă lecțiile de recapitulare, care ajută la fixarea cunoștințelor dobândite, se găsesc și module de „Evaluare”, prin care se verifică însușirea cunoștințelor și competențelor:

Titlul domeniului

Titlul lecției

Verset reprezentativ din Biblie

Explicarea termenilor necunoscuți

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI

NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA LUI ISUS HRISTOS

"Așa, în vremea cea vreme, împăratul era întru acea țară. Și se născu întru acea țară un copil și se numea Iisus." (Mat. 2:1)

RECUNȘTINĂM
Formă specifică de închinare...

Împăratul Vechiului Testament
Dumnezeu a primit profeții Său ca să se înțeleagă...

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI

Lectură Poezie

"Născut în Bethlehem, în vremea aceea, împăratul Caesar Augustus a ordonat un recensământ al poporului..."

Lectură

Conținutul lecției

Să rezolvăm exerciții

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI

Să explorăm!

- Completați spațiile libere...
- Întrebați pe părinți...
- Întrebați pe părinți...

ACTIVITATE ÎN ECHIPĂ

Importați clasa în două grupe. Pe prima grupă îl va duce de referință...

- Profeții din VT ce privesc la nașterea lui Isus:
- Împăratul în NT:

Să cunoaștem lucruri noi de cultură generală

Să lucrăm împreună

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI

SĂ ALEM MAI MULTE!

În vremea lui Iisus Hristos, în Ierusalim, trăiau oameni de toate religiunile...

Activitate de aplicare a cunoștințelor însușite

Activitate de aplicare a cunoștințelor însușite

Verset din Biblie pentru a fi memorat

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI

APROFUNDARE

- Cum și-l îndrăgim pe Dumnezeu?...
- Cum este că-l iubim pe Dumnezeu?...
- Cum să-l iubim pe Dumnezeu?...
- De ce este că Dumnezeu a ales un loc al nașterii lui Iisus?...
- Cum să-l iubim pe Dumnezeu?...

Verset de memorat
Leta 252

PORTOFOLIU

Întoarceți prima oară nașterea lui Iisus și copilăria Sa. Compuneți o activitate pe care să o adresați lui Iisus cu totul. Mulțumesc că ai venit în lumea noastră.

Temă pentru portofoliu

CUVÂNT-ÎNAINTE

Suntem deja în clasa a VI-a. În anul școlar trecut am învățat despre Dumnezeu Tatăl, Creatorul și despre purtarea Sa de grijă față de Creația Sa.

În acest an școlar vom afla mai multe lucruri despre Dumnezeu Fiul: Isus Hristos. El este Fiul Celui Preaînalt, care a venit în lumea noastră ca să ne izbăvească din păcat. Aflăm despre miraculoasa naștere și copilăria Sa. În această primă perioadă a vieții, Isus creștea „în statură și înțelepciune”, fiind apreciat de Dumnezeu Tatăl și de contemporanii Săi. În jurul vârstei de 30 de ani, Isus și-a început lucrarea, propovăduind Evanghelia, învățând pe oameni calea lui Dumnezeu, vindecând pe bolnavi și înviind din morți. Viața Lui pământească a sfârșit prin crucificare, El fiind apoi îngropat. A treia zi însă, a înviat din morți, această minune adăugându-se la multe altele pe care Isus le-a săvârșit. Din mijlocul ucenicilor, Fiul lui Dumnezeu s-a înălțat apoi la cer, de unde venise pe pământ.

În acest an școlar, vom studia cum Dumnezeu i-a iubit pe oameni și cum ar trebui noi să răspundem iubirii Sale.

Noi, creștinii, după ce L-am cunoscut pe Dumnezeu, trăim în continuare alături de semenii noștri: familie, colegi de școală, profesorii noștri, oamenii de pe strada noastră, cei pe care îi întâlnim zilnic. Domnul Isus ne învață cum să ne comportăm față de aceștia, rugându-ne pentru ei, iubindu-i și acordându-le iertare, când este cazul.

Așa cum am învățat și în anii trecuți, vom celebra sărbătorile creștine, momente în care ne amintim, apreciem și ne bucurăm de principalele evenimente din viața Mântuitorului și a Bisericii.

Dumnezeu va binecuvânta strădania voastră de a afla și aplica cele învățate și, mai ales, de a face pași importanți în cunoașterea Scripturii, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Lecțiile din anul trecut se refereau mai ales la Vechiul Testament, iar în acest an școlar ne vom opri mai mult asupra celei de a doua părți din Biblie, Noul Testament.

NE AMINTIM

Anul trecut ați pășit în primul vostru an de gimnaziu, dar împreună ne-am avântat și într-o altă călătorie: o călătorie minunată în descoperirea lui Dumnezeu Tatăl. Cu Biblia în mână și cu dorința de a ști mai multe despre Dumnezeu, am încercat să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeul care ne-a creat și ne așteaptă la El în cer.

Mai întâi de toate, am văzut că Dumnezeu vrea să fi cunoscut de noi. Aceasta este o veste extraordinară, deoarece noi, prin puterea și inteligența noastră, n-am fi reușit niciodată să-L înțelegem pe Dumnezeu, dacă El nu ar fi vrut să ni Se descopere sau să ni se reveleze. Dar El a făcut posibil ca noi să-L cunoaștem prin creație, prin istorie, prin Sfânta Scriptură și mai ales prin Fiul Lui, Mântuitorul promis.

Din creația Sa, am văzut că Dumnezeul nostru este Atotputernic: a creat totul din nimic, în mod armonios, ordonat, divers și măreț. Dumnezeul nostru iubitor a creat totul din dragoste și din bunăvoință pentru umanitate și dorește să fim fericiți pe pământ. Dacă ne uităm în toată istoria omenirii, vedem un Dumnezeu care dorește să mântuiască și să salveze, dar în același timp, un Dumnezeu drept care pedepsește păcatul (Noe). Mai mult, în istoria poporului Israel, Dumnezeu se descoperă ca având un popor ales: poporul Israel. Dumnezeu vrea să fi prieten cu omul și Își ține promisiunile (Avraam), iartă (Iosif), vorbește cu omul (Moise).

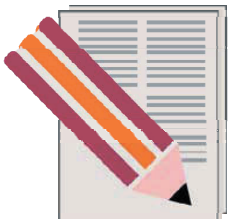
Dumnezeu, Creatorul, Tatăl nostru creștin, ne-a creat din dragoste. El își manifestă zilnic iubirea față de noi în diferite moduri. A exprimat această dragoste și prin poruncile pe care ni le-a dat (Decalogul). Prin ele, Dumnezeu vrea să ne păzească de efectele negative ale unora din acțiunile noastre și să ne arate standardele Lui pentru viață. Răspunsul nostru la dragostea lui Dumnezeu nu poate fi decât dragoste. Pentru toți oamenii, Dumnezeu are o chemare generală: aceea de a renunța la faptele noastre rele și de a-L iubi pe El prin respectarea poruncilor Lui. Dar, de asemenea, Dumnezeu are pentru fiecare dintre noi și o chemare specifică, personală. Fiecare are daruri speciale, talente speciale, abilități speciale pentru a împlini chemarea specială pe care El ne-a făcut-o. Anul trecut am întâlnit câțiva oameni cu o chemare cu adevărat deosebită, care și-au cunoscut foarte clar scopul în viață și au împlinit planul pe care Dumnezeu îl avea pentru ei: Samuel, Iona, Ieremia. Pentru toți copiii, Dumnezeu are un plan și un scop clar în viață. Să avem deplină încredere în Tatăl nostru iubitor, care are gânduri bune față de noi. Fiecare dintre noi este important, valoros și Dumnezeu are o chemare și un plan clar pentru viața noastră. Răspunsul nostru ar trebui să fie precum cel al lui Samuel: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.”

Tot ce a făcut Dumnezeu pentru noi ne îndeamnă la a-L iubi din toată inima și a-I respecta poruncile. În același timp, Dumnezeu ne cere să ne iubim aproapele, adică pe semenul nostru. Dumnezeu a știut prea bine de ce ne-am născut într-o anumită familie sau de ce facem parte dintr-o anumită clasă, oraș, țară. El are o chemare specială pentru noi și dorește ca noi să trăim în armonie, în dragoste și în bună înțelegere cu cei

din jur. Dacă noi am fost iubiți de Dumnezeu, trebuie să arătăm aceeași iubire și respect pentru alții. Datoria noastră este să ne rugăm pentru țara noastră și pentru conducătorii ei. Personajele din Vechiul Testament care și-au iubit poporul (Moise, Ghedeon, David, Ilie, Daniel, Estera etc.) ne învață că prin ei, Dumnezeu a binecuvântat și a salvat poporul evreu. Chiar dacă suntem copii, prin noi, Dumnezeu poate binecuvânta familia noastră, clasa noastră, orașul nostru și chiar poporul român. Dragostea față de semeni se manifestă și atunci când împărtășim altora cea mai minunată veste: vestea mântuirii prin jertfa lui Isus. Să nu ne fie rușine să vorbim cu alți copii despre Dumnezeu, ci dimpotrivă, să fim curajoși și îndrăzneți, pentru că Dumnezeu ne poate folosi și pe noi, așa cum a folosit-o pe o fetiță care slujea în casa lui Naaman. De multe ori, această discuție despre Dumnezeu trebuie să fie însoțită și de unele fapte prin care să ne manifestăm dragostea: să găsim metode practice de a-i ajuta pe cei în nevoie: să ajutăm un coleg să înțeleagă mai bine lecția sau să oferim din ceea ce avem unui orfan, să vizităm o văduvă sau un bătrân, să vorbim cu cineva nebăgat în seamă etc.

Pe parcursul anului școlar am avut parte de multe zile libere pentru a celebra cele mai importante sărbători creștine. Acestea au fost și un prilej de a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu și de a-L onora pentru ceea ce a făcut omenirii. Sărbătoarea creștină este un mod de a ne aminti cu drag de evenimentele importante din viața și lucrarea Mântuitorului sau a Duhului Sfânt. Sărbătoarea ne oferă ocazia să-L onorăm și să-L slăvim pe Dumnezeu, împreună cu familiile și cu întreaga Biserică. Sărbătoarea ne oferă și șansa de a ne apropia de cei mai necăjiți decât noi, cu iubire și ajutor practic. Așadar, anul trecut, am discutat despre sărbătoarea Nașterii Domnului Isus, despre Botezul, Jertfa, Învierea și Înălțarea Lui. Chiar dacă Isus S-a înălțat la cer, ne-a lăsat un Mângâietor, pe care Îl sărbătorim, mai ales la Cincizecime, dar și în fiecare zi în viața noastră.

Anul trecut am rămas surprinși de un Dumnezeu iubitor, prietenos, credincios, dar și Sfânt și drept. Dragostei Sale nu-I putem răspunde decât cu dragoste: dragoste de Dumnezeu, dragoste de semeni, dragoste de Biserică și dragoste de țară. El ne dă și puterea aceasta de a iubi, dar și răsplata pentru fiecare faptă de-a noastră, izvorâtă din dragoste.

EVALUARE INIȚIALĂ

1. Completează enunțurile:

- Întreaga istorie vorbește despre Dumnezeu, dar mai ales istoria poporului _____
- Prietenul lui Dumnezeu a fost _____
- Familia lui _____ a fost salvată de la potop.
- Dumnezeu ne-a trimis poruncile Sale, în Vechiul Testament, printr-un om pe nume _____
- Femeia care a salvat poporul ei de la pierzare s-a numit _____

2. Notează pe spațiile libere, **A** (adevărat) sau **F** (fals):

- ___ Iosif nu i-a iertat pe frații săi pentru că a vrut să le dea o lecție bine meritată.
- ___ Noi nu suntem datori să ne iubim țara pentru că țara noastră este în cer.
- ___ Samuel a fost un copil cu o chemare specială pentru poporul Israel.
- ___ Iona a fost trimis să vorbească ninivenilor despre dragostea lui Dumnezeu.
- ___ Părinții lui Ioan Botezătorul s-au numit Zaharia și Maria.

3. Asociază, în mod corespunzător, cuvintele din stânga cu cele din dreapta:

Decalog

Avraam

Văduva din Sarepta

Ghedeon

Ardere de tot

Profetul Ilie

Cele 10 porunci

Jertfă

Judecător

Părintele celor credincioși

4. Răspunde la următoarele cerințe:

- Precizați zilele creației și ce a fost creat în fiecare zi.
- Prezentați promisiunile făcute de Dumnezeu lui Avraam.
- Enumerați, în ordine, Cele Zece Porunci.
- Prezentați activitatea unui profet, la alegere, din Vechiul Testament (Ilie, Iona, Ieremia etc).

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUȚ OMULUI

Dumnezeul Scripturii este un Dumnezeu care nu vrea să rămână ascuns, ci vrea să li se descopere oamenilor și, mai mult, să aibă cu ei o relație autentică. Cea mai minunată și desăvârșită formă în care Dumnezeu ni s-a făcut cunoscut nouă, oamenilor, a fost prin Hristos, așa cum spunea și Isus: „dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu” (Ioan 14:7). În acest capitol, ne vom apropia de Domnul Isus, încercând să-L cunoaștem și să înțelegem dragostea Sa pentru noi.

Dumnezeu a ales să-și trimită Fiul în lume pentru ca să se facă cunoscut oamenilor. Când a fost cel mai nimerit moment? Care a fost locul ales de Dumnezeu pentru ca Fiul Lui să vină în lumea noastră? Isus s-a născut acum aproximativ 2000 de ani, în Iudeea, o parte din Israelul vechi, care a fost cucerită de romani. Ne vom apropia de acest ținut în care s-a născut Isus, studiind geografia, viața socială, politică, religioasă și familială de atunci.

Venirea Mântuitorului Isus a fost profețită în Vechiul Testament și vestită apoi prin îngeri. Vom păși în căutarea Pruncului Isus din iesle și vom continua călătoria, observându-L pe copilul Isus. Ce mesaj a dorit Isus să transmită prin viața și vorbele Sale? Cum a început să propovăduiască, și, mai important, care a fost esența predicării Lui? Vom vedea că Isus ne-a iubit și ne-a învățat să iubim și noi. Ne-a învățat să-L iubim atât pe Dumnezeu Tatăl nostru, dar și pe semenii. Mai mult ca orice, El a demonstrat această dragoste prin propria Lui moarte pe cruce, ca jertfă pentru păcatele noastre. Doar că El nu a fost biruit de moarte, ci a înfrânt moartea, a înviat și s-a înălțat la cer.

Dumnezeu este cu noi. Însuși Fiul Său se numește și Emanuel, ceea ce înseamnă: Dumnezeu este cu noi. Și acest Dumnezeu vrea ca noi să-I cunoaștem inima plină de milă și dragoste pentru umanitate. Haideți să pornim în această descoperire a unui Dumnezeu bun, iubitor și aproape de oameni.

ȚARA SFÂNTĂ ÎN VREMEA MÂNTUITORULUI HRISTOS

„Ie, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică...” Gen. 17:8

Aspecte geografice și istorice

Țara Sfântă se întinde de la Marea Mediterană până dincolo de râul Iordan.

În vremea Mântuitorului acest ținut cuprindea trei regiuni importante:

a) *Galileea*, în Nordul Palestinei, unde Isus Și-a desfășurat mare parte din lucrarea Sa și unde se află și orașul Nazaret.

b) *Samaria*, mai la sud de Galileea, unde trăia un amestec de populații, motiv pentru care samaritenii erau disprețuiți de iudei.

c) *Iudeea*, la sud de Samaria, a devenit provincie romană, fiind condusă de regele Irod. Capitala acestei provincii se afla la Ierusalim, centrul religios, economic, administrativ și cultural. Canaan, este cea mai veche denumire întâlnită în Biblie. Originea acestui termen se presupune că provine de la numele fiului lui Ham, nepotul lui Noe, care se numea Canaan. Acest ținut a primit denumiri ca Țara promisă sau Țara Făgăduinței, datorită înțelegerii pe care Dumnezeu a făcut-o cu Avraam: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care îți-o voi arăta” (Geneza 12:1).

Denumirea de Israel vine de la strămoșul poporului evreu Iacov căruia Dumnezeu i-a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oamenii și ai fost biruitor” (Geneza 32:28).

Denumirea de Palestina, provine de la populația filisteană care locuia pe fâșia de pământ de pe coasta Mării Mediterane. După ce romanii au cucerit-o, au folosit această denumire cu scopul de a șterge pomenirea lui Israel.

Sub denumirea de Țara Sfântă, este cunoscută azi în toată lumea, datorită locurilor și evenimentelor desfășurate în acest teritoriu de-a lungul istoriei.

Evreii au locuit aici pentru o vreme, sub conducerea împăraților Saul, David și Solomon, care au făcut să înflorească țara lor. În timp însă, poporul s-a dovedit a fi, de nenumărate ori, neascultător. Ca urmare, Dumnezeu l-a pedepsit, îngăduind să se afle sub diferite ocupații străine, ba chiar să fie exilat din această țară și dus rob în țara cuceritoare, iar țara lui Israel a fost divizată în mai multe regiuni. Când s-au căit de păcatul neascultării lor, Dumnezeu a avut milă și i-a adus înapoi în Țara Sfântă. Evreii întorși din exil s-au grupat, în special, în jurul Ierusalimului.

A urmat însă un timp în care iudeii s-au aflat din nou sub un jug străin. Ocupația romană a influențat extrem de mult viața acestei țări în vremea Mântuitorului. Între anii 44 î. Hr. – 14 d. Hr., împăratul roman în timpul căruia s-a născut Isus Hristos a fost Cezar August. Imperiul Roman a ales dregători iudei care au condus provincia iudaică, așa cum a fost Irod cel Mare, succedat de fiii săi.

Aspecte generale referitoare la viața religioasă, politică, socială și familială a evreilor

În Israel se punea un mare accent pe religie. Ei formau o comunitate bazată pe Legea lui Dumnezeu, cuprinsă în cartea lor de căpătâi, numită Tora, și Îl așteptau pe Mesia cel Promis.

În timpul vieții Mântuitorului, religia poporului iudeu se concentra în jurul Templului de la Ierusalim și a sinagogilor. Templul de la Ierusalim a fost reconstruit de către Irod cel Mare, în anul 19 î. Hr., folosind planul Templului lui Solomon. Sinagoga era un loc de întâlnire al credincioșilor iudei pentru rugăciune și citirea Legii.

„Este scris: Casa Mea se va chema o casă de rugăciune” (Matei 21:13).

Scrierile Sfinte sau Legea lui Dumnezeu erau studiate cu mare atenție în diferite școli teologice, care au dat naștere unor grupări religioase distincte. Acestea purtau denumiri diferite, ocupând fiecare un important rol în viața religioasă a iudeilor. Cele mai cunoscute grupări religioase erau reprezentate de cărturari, farisei, saducheii și esenieni.

Situația politică din vremea Mântuitorului era foarte dificilă pentru iudei. Ocupația romană s-a caracterizat prin disciplină și respectarea legilor, dar a însemnat, deseori, și acte de gravă brutalitate, așa cum a fost masacrul din timpul lui Pilat (Luca 13:1).

Vocabular

SICLU – monedă de argint sau de aur, la evrei, de aproximativ 6 gr.

DRAHMĂ – monedă de argint în Grecia antică.

TALANT – monedă de aur sau de argint, cu valoare variabilă, folosită în Grecia antică.

DREGĂTOR – demnitar la curtea domnească cu atribuții în sfatul domnesc, în administrație, justiție, armată, biserică; guvernator al unei provincii, mai ales în Imperiul Roman.

PROVINCIE – unitate geografică sau administrativă dintr-o țară; regiune, ținut; teritoriu cucerit de romani în afara Italiei și supus legilor și organizării romane.

EXIL – părăsire voluntară sau impusă, a țării de baștină din motive politice, religioase sau economice.

SANHEDRIN – tribunal suprem la vechii iudei.

SINAGOGĂ – clădire destinată celebrării cultului mozaic; templu.

De asemenea, o mulțime de biruri și taxe îngreunau oamenii de rând, fiind o povară prea grea pentru cei mai săraci dintre iudei. Romanii s-au folosit de o gardă de oameni ai legii lor, numiți irodieni, care strângeau aceste biruri. Treburile civile și religioase ale națiunii erau reglementate de tribunalul suprem, numit Sanhedrin sau Sinedriu.

Familia era foarte importantă pentru iudei, iar copiii erau considerați o binecuvântare. Cu cât o familie avea mai mulți copii, cu atât era mai binecuvântată.

Ocupații de bază

În vremea lui Isus Hristos, îndeletnicirile de bază erau cultivarea pământului, creșterea animalelor, pescuitul, comerțul etc. Fiecare iudeu trebuia să învețe o meserie, să muncească și să călătorească, de cele mai multe ori, străbătând pe jos distanțe de câteva zile. Evreii erau plătiți pentru munca lor, în monede sau în natură (produse). Cele mai cunoscute monede erau siclul și talantul.

În Israel existau două extreme: oameni foarte săraci și oameni foarte bogați. O ilustrare a acestui fapt este povestirea cu bogatul nemilostiv îmbrăcat în in și purpură și săracul Lazăr care-și dorea să mănânce doar firimiturile de la masa bogatului (Luca 16).

Din clasa de jos, cei mai avantajați erau cei care aveau o meserie și care puteau transmite meseria lor și copiilor. Așa a fost și în cazul lui Isus, care a învățat tâmplăria alături de tatăl lui. Iudeii se mai ocupau cu

pescuitul, confecționarea corturilor, comerțul etc. Cei mai săraci oameni erau zilierii sau lucrătorii cu ziua (Mat. 20:1-16) și sclavii (Mat. 18:25).

Cărturarii aveau datoria de a copia scrierile sfinte, astfel au ajuns să cunoască foarte bine „litera” Scripturii și să câștige autoritate în fața poporului.

Fariseii reprezentau cea mai mare și influentă grupare religioasă din Noul Testament.

Saducheii acceptau doar Legea lui Moise și respingeau credința în viața de apoi, înviere, îngeri și demoni.

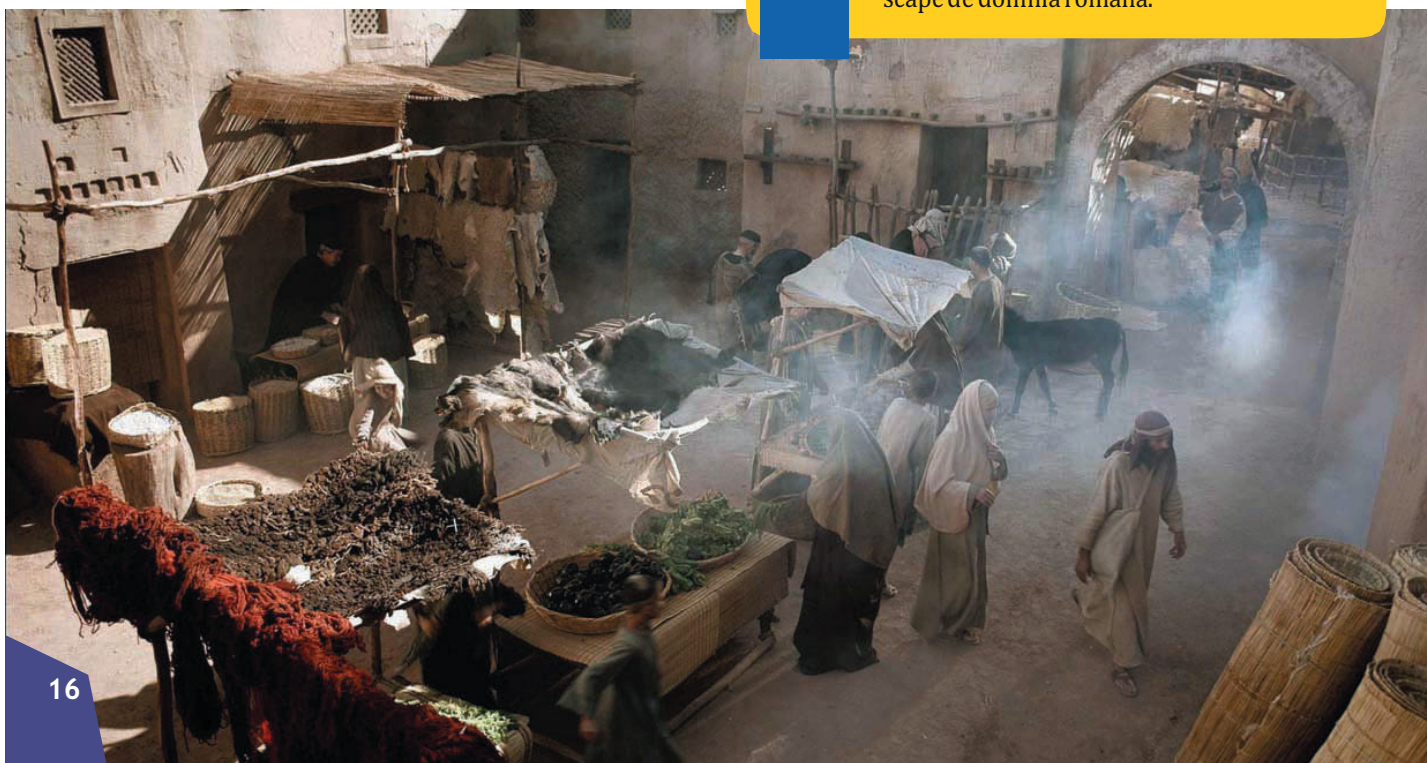
Esenienii puneau accent pe respectarea strictă a poruncilor și respingerea ritualurilor de la Templu. Ei respectau propriile reguli de puritate religioasă și așteptau împlinirea zilelor profețite de Vechiul Testament.

Irodienii alcătuiau o gardă regală (de la numele dregătorului Irod) și acționau ca un fel de poliție neoficială a Templului, impunând hotărârile dregătorului.

Zeloții reprezentau o categorie de iudei care refuzau să plătească impozite romanilor și doreau, prin orice mijloc, să scape de domnia romană.

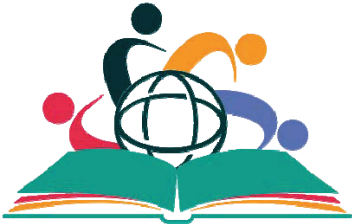
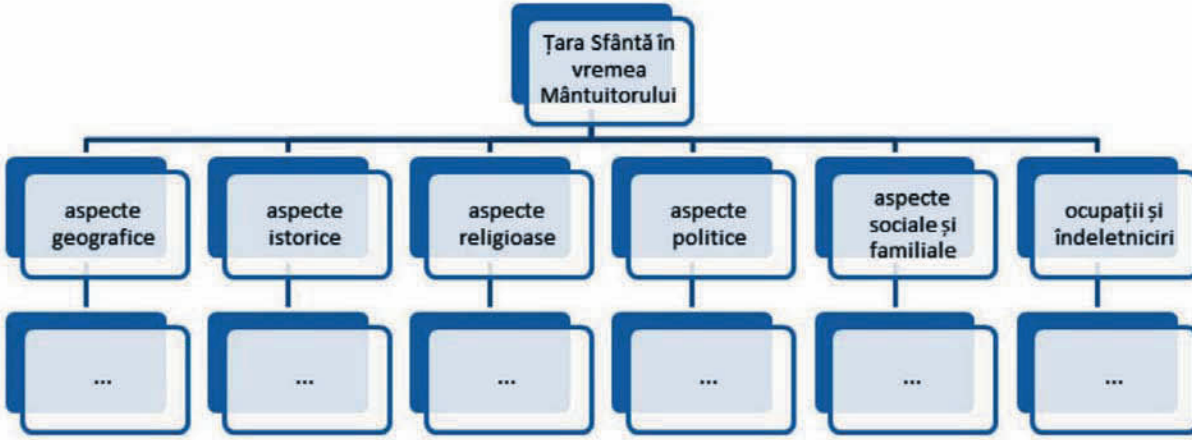
SĂ AFLĂM MAI MULTE!

Să explorăm!

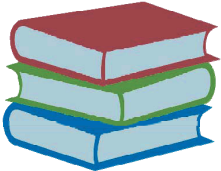
1. Dezvoltă cât mai mult „harta mentală” despre Țara Sfântă în vremea Mântuitorului, scriind cât mai multe caracteristici ale domeniilor menționate.

APROFUNDARE

1. De ce crezi că Dumnezeu a ales ca Mântuitorul să se nască într-un astfel de context?
2. Ce atitudine crezi că aveau oamenii de rând față de autoritățile romane și de ce?
3. Care crezi că erau așteptările evreilor din această perioadă cu privire la Mesia cel promis?
4. Cum îți explici că fariseii și cărturarii cunoșteau foarte bine Legea lui Dumnezeu, dar totuși erau aspru criticați de Isus?

PORTOFOLIU

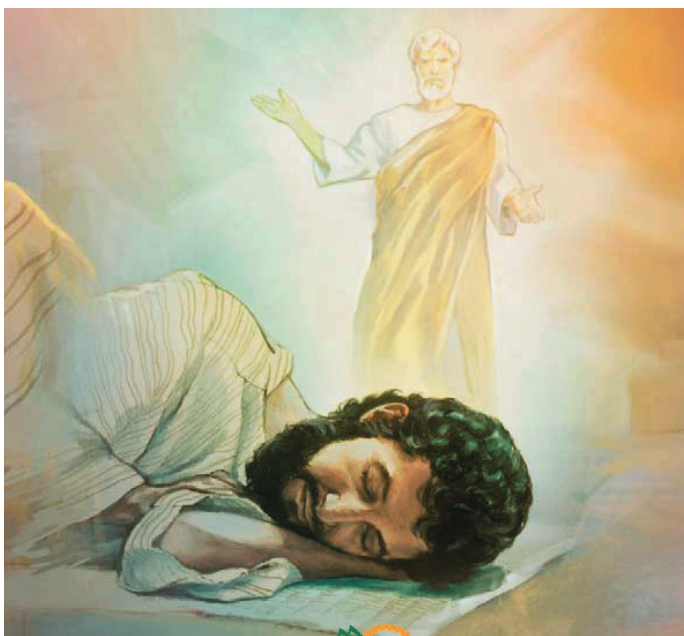

Identifică 3 motive pentru care ești recunoscător că tu te-ai născut în România, în acest mileniu. Prezintă-le într-o compunere de o pagină.

NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA LUI ISUS HRISTOS

„Iată, fecioara va rămâne
însărcinată, va naște un fiu
și-I va pune numele Emanuel
(Dumnezeu este cu noi)”

Isaia 7:14

Dumnezeu făcuse poporului Israel promisiunea că va trimite un Mântuitor. Evreii Îl așteptau. Trecuseră chiar sute de ani și evreii încă Îl așteptau. Contextul era complicat. Ei credeau că va fi un Izbăvitor, plin de splendoare și putere și va alunga romanii din țara lor.

Vestirea Nașterii

Înainte să se nască Mântuitorul, Mesia cel mult așteptat, Dumnezeu a dorit să-Și facă cunoscut planul Său oamenilor și mai ales părinților umani ai Domnului Isus. Dumnezeu le-a vestit lui Iosif și Mariei planul pe care îl avea de a-i folosi pe cei doi la venirea pe lume a Fiului Său, Isus. Pentru aceasta, Dumnezeu a trimis un înger atât la Iosif (Evanghelia după Matei), cât și la Maria (Evanghelia după Luca).

În primul capitol al Evangheliei după Matei, ni se prezintă doi tineri logodiți: Iosif și Maria. Deoarece Maria era însărcinată, neprihănitul Iosif a avut intenția de a ascunde logodna ca să nu o facă de rușine pe Maria. În acea vreme, dacă o fată rămânea însărcinată fără să fie căsătorită, ea suferea ocara publică.

Dumnezeu Îi vorbește lui Iosif în vis, printr-un înger. Mesajul transmis de înger era următorul: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:20-21). Convins fiind de faptul că Dumnezeu i-a vorbit, Iosif a ales să asculte și să se căsătorească cu Maria. În acest fel, el a acceptat planul lui Dumnezeu pentru viața lui și pentru omenire.

Împlinirea Vechiului Testament

Dumnezeu a promis poporului Său că va trimite pe pământ un Izbăvitor, Mesia, care va mântui poporul Său de păcate. Cu aproximativ 1500 de ani înainte să se nască Isus, Moise a profetizat venirea unui Salvator (Geneza 3:15) și a unui Profet asemenea lui (Deuteronom 18:15). Apoi, tot Vechiul Testament abundă în profeții cu privire la Mântuitorul Isus: despre nașterea Lui, lucrarea Lui, dumnezeirea Lui, moartea și învierea Lui.

Profețiile cuprind elemente concrete, ca de exemplu: Isus va fi vândut pe 30 de arginți, vor trage la sorți

Vocabular

RECENSĂMÂNT -

formă specială de înregistrare statistică de mare amploare, în care culegerea datelor se face direct de către observatorii speciali trimiși la fața locului.

OCARĂ - vorbă sau faptă care mustră, ceartă, rușinează pe cineva; ocărâre; umilire, înfruntare; defăimare, jignire, insultă; situație rușinoasă, dezonorantă în care se află cineva; rușine, dezoare.

pentru haina Lui, se va naște în Betleem. Ele cuprind detalii despre Isus Hristos: nașterea Lui, lucrarea Lui, jertfa și învierea. Cei mai importanți profeți mesianici sunt: Isaia, Ieremia, Mica, Osea, Zaharia, David etc.

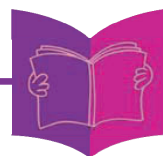
De multe ori, în Evanghelii, apare expresia „ca să se împlinească ce fusese scris”. Aceste profeții confirmă faptul că Biblia este adevărată. Ceea ce Dumnezeu spune se împlinește întocmai. Dumnezeu nu ne uită, își împlinește întotdeauna promisiunile, iar noi trebuie să-I răspundem cu credință și ascultare de El.

Nașterea și copilăria lui Isus Hristos

Așa cum s-a profețit (Mica 5:2), Isus s-a născut în orașul Betleem. Pe vremea aceea, Împăratul Cezar August a ordonat un recensământ al populației. Potrivit dispozițiilor sale, înscrierea fiecărui cetățean se făcea în localitatea de naștere a acestuia. De aceea, Maria, însoțită de logodnicul ei Iosif, a mers de la Nazaret la Betleem. Acolo, Mariei i-a venit timpul să nască și, deoarece nu s-a mai găsit loc pentru ei, Isus s-a născut într-un staul. Isus nu a venit în lumea noastră așa cum s-au așteptat cei din poporul Său. El nu s-a născut într-un palat și nici chiar într-un oraș important, ci într-o iesle a unui staul. Fiul lui Dumnezeu a venit umil și smerit, pentru a Se face asemenea nouă și pentru a ne învăța smerenia. El a împlinit toate profețiile Vechiului Testament despre Sine pentru ca noi să credem și să avem viață în El. A venit la ai Săi, la poporul ales, dar ei nu L-au recunoscut ca Mesia (Ioan 1:11).

Despre copilăria lui Isus avem puține informații, dar destule ca să înțelegem că Isus a fost un copil ascultător. După obiceiul vremurilor, trebuia să-l ajute pe tatăl Său pământesc în atelierul lui de tâmplărie. Mai presus de aceasta, Isus a fost ascultător de Tatăl Său, de Dumnezeu. La vârsta de doisprezece ani, după un pelerinaj cu familia Sa la Ierusalim, Isus a rămas la Templu. Părinții L-au găsit în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le tot felul de întrebări. Toți cei care Îl ascultau erau uimiți de priceperea și de răspunsurile Lui. Isus era conștient de identitatea Sa ca Fiul al lui Dumnezeu și le-a spus părinților: „Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” (Luca 2:51).

Copilăria lui Isus ne oferă câteva lecții minunate despre ceea ce așteaptă Dumnezeu de la noi, copiii. Trebuie, în primul rând, să-L căutăm cu toată inima pe Dumnezeu, să mergem în Casa lui Dumnezeu și să fim activi în biserică, să ascultăm de părinții noștri, să creștem în înțelepciune și statură și să încercăm să fim plăcuți tuturor pentru ca Dumnezeu să fie mulțumit de noi și El să se vadă prin viața noastră, dovedind că El este Tatăl nostru.

Lectură

Poezie

Și a fost Isus copil...

fragment

Și a fost Isus copil...
Fără leagăn, fără slavă.
Și-n ființa Lui firavă
au pătruns fiori de ger.
Și a fost Isus copil,
ca să aibă toți copiii
Tată-n cer.

Și a fost Isus sărac.
Se uitau cu milă baccii
cum L-ardeau pe față macii.
Cel mai trist dintre copii.
Și a fost Isus sărac,
ca să aibă toți săracii
bogății.

Costache Ioanid, vol. *Taine*

Să explorăm!

1. Completează enunțurile:

În Evanghelia după ..., Dumnezeu i-a vorbit logodnicului Mariei, pe nume ..., într-un vis, printr-un ... Dumnezeu l-a asigurat că ceea ce s-a zămislit în ea este de la Acest copil a fost profețit încă din cartea ..., și apoi în tot Așa cum a profețit ..., Isus s-a născut în localitatea ..., într-un ... Când Isus avea ... ani, El a rămas în ... din Ierusalim, unde vorbea cu cei de acolo despre... Isus era ascultător și ... înaintea întregului popor.

2. Răspunde la următoarele cerințe:

- Describe-l pe Iosif.
- Caracterizează profețiile cu privire la Mesia, Isus.
- Dă exemple de două profeții cu privire la nașterea lui Isus.
- Povestește, pe scurt, istoria nașterii lui Isus.
- Describe cum era Isus în vremea copilăriei Sale.

Activitate în echipă

Se împarte clasa în două grupe. Prima grupă va primi un set de referințe din Vechiul Testament care reprezintă profeții cu privire la venirea lui Mesia. A doua grupă va primi un set de referințe nou-testamentale care reprezintă împlinirea profețiilor din Vechiul Testament. Copiii vor descoperi însemnătatea acestor profeții și importanța faptului că ele s-au împlinit întocmai.

• Profeții din VT cu privire la nașterea lui Isus:

- Mica 5:2;
- Daniel 9:25;
- Isaia 7:14;
- Ieremia 31:15;
- Osea 11:1 etc.

• Împlinirea în NT:

- Luca 2:4,5,7;
- Luca 2:1,2;
- Luca 1:26,27,30,31;
- Matei 2:16-18
- Matei 2:14,15 etc.

APROFUNDARE

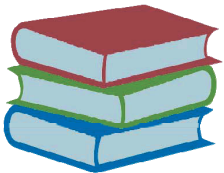
1. Cum și-L închipuiau evreii pe Mesia? Au reușit ei să-L recunoască pe Isus ca Mesia?
2. Cum crezi că s-a simțit Iosif când a aflat că Maria este însărcinată? Dar când a primit vestea de la înger?
3. Ce semnificație are faptul că Vechiul Testament este plin de profeții despre Isus, profeții care s-au împlinit întocmai? Ce îți spune acest lucru despre Dumnezeu? Dar despre Biblie? Care ar trebui să fie atitudinea noastră în ceea ce privește promisiunile lui Dumnezeu pentru noi?
4. De ce crezi că Dumnezeu a ales un loc așa de ne semnificativ și umil pentru nașterea Fiului Său pe pământ?
5. Care sunt lucrurile pe care le poți învăța tu din relatarea despre copilăria lui Isus?

Verset de memorat

Luca 2:52

PORTOFOLIU

Ilustrează, printr-un desen, nașterea lui Isus și copilăria Sa. Compune o scrisoare pe care să i-o adresezi lui Isus, cu titlul: „Mulțumesc că ai venit în lumea noastră”.

ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII LUI ISUS HRISTOS

Ioan Botezătorul

Înainte ca Isus Hristos să-și înceapă propovăduirea, Dumnezeu a folosit un om care să pregătească inimile oamenilor pentru mesajul pe care Isus urma să-l transmită. Acest om, Ioan Botezătorul, a fost cu totul special. Părinții lui, Zaharia și Elisabeta „erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu și păzeau fără pată toate poruncile și rânduielile Domnului” (Luca 1:6). Deși erau înaintați în vârstă, Zaharia a fost înștiințat de îngerul Gavril că vor avea un fiu a cărui misiune va fi să întoarcă „pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor... ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El” (Luca 1:16-17).

Mesajul lui Ioan Botezătorul era ca oamenii să se pocăiască și să se boteze. Botezul administrat de Ioan în râul Iordanului nu era o curățire de păcate, ci un act ritualic prin care oamenii manifestau public dorința de a se pocăi. Nu actul în sine îi spăla de păcate; Ioan îi îndemna pe oameni să facă fapte vrednice de pocăința lor: să-și împartă hainele și mâncarea cu cei ce nu au. Vameșilor le-a spus să nu ia de la oameni mai mulți bani decât le-a fost poruncit, iar ostașilor le-a cerut să nu fie nedrepti, ci să se mulțumească cu veniturile lor (Luca 3:11-14).

Ioan Botezătorul își cunoștea misiunea. El era glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările”, așa cum profetise Isaia (Isaia 40:3). El nu a căutat popularitate și slavă, ci a îndreptat privirile oamenilor spre Cel despre care spunea: „este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Matei 3:11).

Botezul Domnului

Din Galileea, Isus a venit la Ioan, la râul Iordan, să fie și El botezat. Prima reacție a lui Ioan a fost de a-L refuza pe Isus, deoarece cunoștea cine este. Însă Isus a spus: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci, Ioan L-a lăsat (Mat. 3:15).

După ce Isus a ieșit din apă, Duhul Sfânt s-a arătat sub formă de porumbel, iar din cer s-au auzit cuvintele Tatălui: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în

„Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis:
Tată Mielul lui Dumnezeu,
care ridică păcatul lumii.”

Ioan 1:29

Vocabular

EVANGHELIE – vestea cea bună despre împărăția lui Dumnezeu și despre mântuire, mesajul sau conținutul acesteia cuprins în predica și învățătura lui Isus Hristos.

APOSTOL – nume dat fiecăruia dintre cei doisprezece discipoli ai lui Hristos.

care Îmi găsesc plăcerea”
(Matei 3:17).

De ce Isus a avut nevoie să fie botezat dacă El nu a păcătuit niciodată? Isus n-avea nevoie de botez pentru spălarea păcatelor, deoarece El nu era păcătos (2 Corinteni 5:21). Isus a vrut să fie botezat ca să asculte pe deplin („se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit” – Matei 3:15) și pentru că ne-a oferit un exemplu pe care noi să-l urmăm.

Începutul propovăduirii

Începutul propovăduirii lui Isus corespunde cu întemnițarea lui Ioan Botezătorul. Irod Antipa (fiul lui Irod cel Mare) a fost muștrat de Ioan pentru toate relele făcute și pentru că a luat-o de nevastă pe soția fratelui său. Indignat, Irod Antipa l-a trimis pe Ioan în închisoare și în cele din urmă l-a omorât. Din momentul în care Isus a aflat că Ioan fusese întemnițat, a plecat în Galileea, a locuit în Capernaum și a început să predice Evanghelia.

Mesajul principal al lui Isus a fost: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.” (Marcu 1:15) El străbătea ținuturile din Galileea, Decapole, Ierusalim și Iudea, însoțind predicarea cu semne și minuni: El vindeca pe cei bolnavi, neputincioși, lunatici și scotea duhurile din cei îndrăciți.

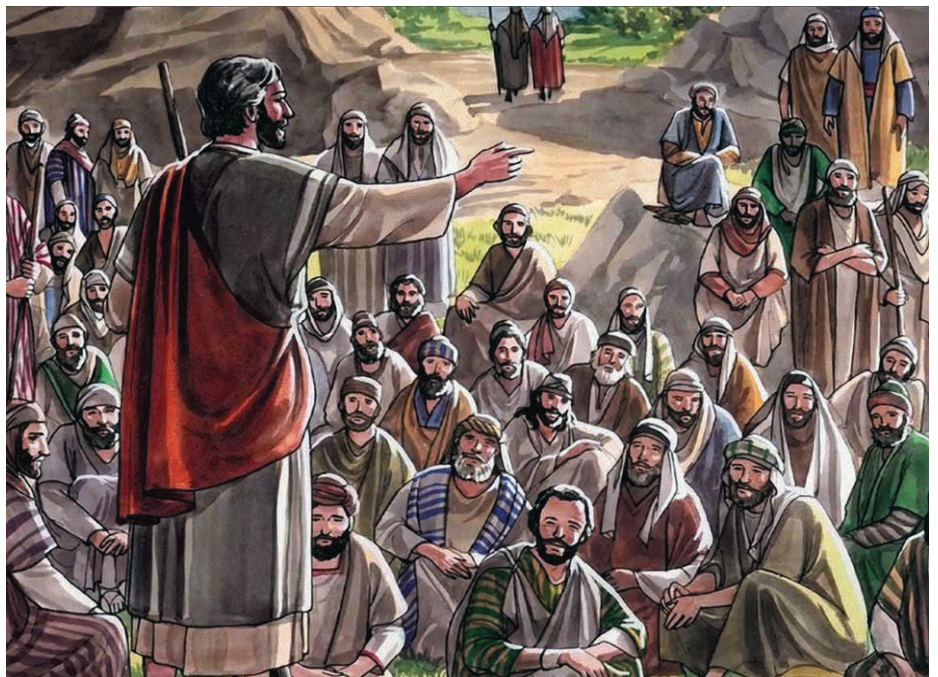
Alegerea apostolilor

Primii ucenici pe care Isus i-a chemat să-L urmeze au fost doi frați: Simon (Petru) și Andrei (Matei 3, Marcu 1). Isus le-a cerut să vină după El ca să-i facă „pescari de oameni” (această expresie însemna că ei vor aduce oameni în Împărăția lui Dumnezeu). Cei doi frați au ascultat de Isus și L-au urmat. De asemenea, următorii doi ucenici au fost tot frați și tot pescari:

Verset de memorat

Marcu 1:15

„S-a împlinit
vremea și Împărăția
lui Dumnezeu este
aproape.
Pocăiți-vă și credeți
în Evanghelia.”

Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei. La chemarea lui Isus, cei doi au lăsat corabia, mrejele și pe tatăl lor și au mers după Isus. Ceilalți ucenici ai Domnului Isus au fost: Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu; Simon Cananitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vândut pe Isus (Matei 10:2-4).

Cei doisprezece au fost oameni obișnuiți pe care Dumnezeu i-a folosit într-un mod uimitor. Printre cei doisprezece se găseau pescari, un vameș și alții. Isus a petrecut aproximativ trei ani cu ucenicii, i-a învățat și apoi i-a trimis în lume cu același mesaj pe care și El l-a predicat:

„Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia”.

Să explorăm!

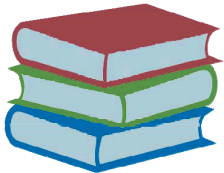
1. Cum se numeau părinții lui Ioan Botezătorul și ce spune Biblia despre ei?
2. Care era mesajul principal predicat de Ioan Botezătorul?
3. Care a fost motivul pentru care Isus a fost botezat de Ioan?
4. Ce lucruri supranaturale s-au petrecut la botezul lui Isus?
5. De ce a fost trimis în închisoare Ioan?
6. Când a început Isus să predice și care a fost mesajul Lui?
7. Care este numele celor 12 ucenici ai lui Isus, conform cu Matei capitolul 10?

APROFUNDARE

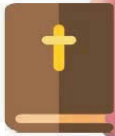
- Atât Ioan Botezătorul, cât și Isus au știut foarte bine care este rolul și misiunea lor pe acest pământ. Care este scopul vieții tale? Care crezi că este planul lui Dumnezeu pentru viața ta?
- Ioan Botezătorul a spus tuturor categoriilor de oameni, care au venit să se boteze, să facă fapte vrednice de pocăința lor. În ceea ce te privește pe tine, ce fapte vrednice de pocăința ta ar trebui să faci?
- Care a fost prețul pe care Ioan Botezătorul l-a plătit pentru propovăduirea lui? Ce crezi că i-a dat putere lui Ioan să înfrunte toate greutățile și toată opoziția?
- Imaginează-ți că ai avea oportunitatea să vorbești unui coleg sau unor oameni despre Dumnezeu și despre Evanghelie. Care ar fi cea mai mare frică a ta? Ce ți-ar da putere și curaj să poți să le vorbești?
- Ce crezi că ar trebui să faci tu ca să devii un ucenic adevărat al Domnului Isus? Cum s-ar schimba viața ta?

PORTOFOLIU

Caută informații în Biblie despre ucenicii Domnului Isus și realizează o compunere de două pagini despre viața fiecărui ucenic.

IUBIREA MÂNTUITORULUI ISUS HRISTOS PENTRU OAMENI

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

Ioan 13:34

Lectură

Cântare

Cu haina iubirii

Cu haina iubirii s-acopăr mereu
Pe cel dezgolit de ispită,
Și greu să nu-l judec în cugetul meu,
Rostind o sentință grăbită.

Nici piatra osândeii cea rece și grea
În mine s-o am ridicată,
Ci dragostea dulce cu focul din ea
Să facă deplin judecată!

Iar sabia sfântă-a dreptății de sus,
Nici când să n-o scot cu grabire,
Ci pururi să-nvăț de la Domnul Isus,
Dreptatea născută-n iubire.

Cu plugul iubirii să scot ne-ncetat,
Păcatul cu-a lui rădăcină,
Că-n dragoste sufletul este curat,
Prin ea se păstrează-n lumină!

În răni de păcate să torn nesfârșit,
Balsamul iubirii divine,
Căci dragostea-i semn că Domnul slăvit
Nascutu-m-a nou dintru Sine!

Nicolae Moldoveanu, vol. *Cântările Harului*

Marea poruncă a iubirii

Deși n-am meritat, Isus ne-a iubit pe noi, oamenii. De la nașterea Lui, am văzut că El a venit ca unul care voia să slujească oamenii, în umilință. Mesajul pe care Isus l-a adus a fost o veste bună: aceea că Dumnezeu ne iubește și avem posibilitatea mântuirii. Dar mesajul acesta nu a fost unul doar verbal, ci a fost exprimat prin fiecare atitudine, gest sau chiar minune a Domnului Isus. Deși noi, oamenii, meritam să murim în păcatele noastre, Isus a venit în lumea noastră declarându-ne că ne iubește și ne vrea binele. Atunci când ne gândim la iubirea Mântuitorului Isus, trebuie să știm că El a iubit desăvârșit, perfect. Ce a caracterizat dragostea lui Isus? În primul rând, dragostea se sacrifică. Isus a renunțat la slava cerească ca să se nască într-o iesle. Toată viața Lui a căutat să slujească, culminând cu suprema dovadă a sacrificiului Său, moartea pe cruce, pentru ca noi să fim împăcați cu Dumnezeu. Putem învăța din exemplul Mântuitorului faptul că trebuie să fim gata să renunțăm la noi înșine pentru cei pe care îi iubim, pentru că și Domnul Isus a sacrificat totul.

În al doilea rând, iubirea lui Isus s-a manifestat prin sentimente de iubire frățească față de cei din jur. La fel cum noi putem avea sentimente de iubire față de cei din familia noastră sau față de prietenii noștri, și Isus a avut astfel de sentimente.

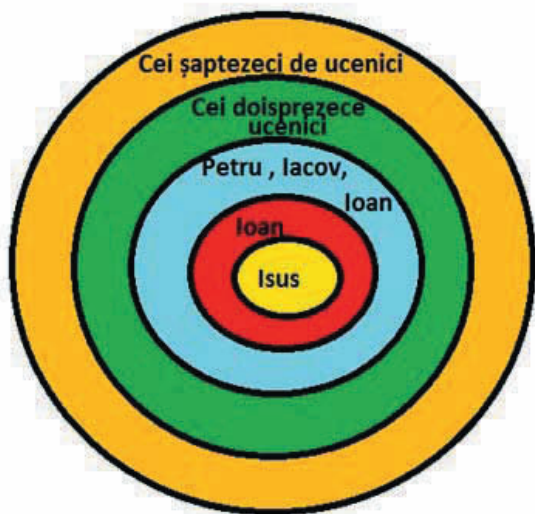
În al treilea rând, iubirea lui Isus a presupus și corectarea ucenicilor. O dovadă de iubire față de cineva este să îl ajuți să se îndrepte atunci când greșește. A arătat Domnul Isus o astfel de iubire? Da, atunci când Petru a încercat să Îl oprească pe Isus din drumul Său spre Ierusalim, Domnul Isus L-a certat pe Petru, ajutându-l să înțeleagă planul lui Dumnezeu (Matei 16:21-28).

Așadar, învățăm de la Isus că o dovadă a iubirii este și să corectăm pe cei pe care îi iubim, chiar dacă acest lucru nu este plăcut.

Iubirea semenilor și a vrăjmașilor

Iubirea lui Isus față de oameni nu s-a restrâns doar la cercurile de oameni apropiați Lui, ci s-a răsfrânt și asupra vrăjmașilor Săi.

Referitor la cei pe care Isus i-a avut apropiați, putem stabili patru cercuri, fiecare tot mai aproape de inima lui Isus.

- **Cei șaptezeci de ucenici trimiși doi câte doi să propovăduiască Evanghelia** (Luca 10:1-15). Ei se bucură de încrederea lui Isus și sunt trimiși să împărtășească mesajul lui Hristos în cetățile lui Israel (cercul galben).

- **Cei doisprezece ucenici** sunt învățați cel mai mult de Isus, care le explică suplimentar înțelesul pildelor (Matei 13:10-23). Cu ei Isus instituie Cina cea de taină (Matei 26), și tot ei primesc Marea Trimitere (cercul verde).

- **Petru, Iacov și Ioan.** Isus îi ia pe aceștia cu El în momente cheie din viața Sa și sunt parte la evenimente foarte profunde, cum sunt: schimbarea la față (Matei 17) și rugăciunea din Ghetsimani (Marcu 14:33).

- **Ioan** este cel mai apropiat de Isus. Este așezat la Cina cea de Taină pe pieptul lui Isus și despre el se spune că e „ucenicul pe care-l iubea Domnul” (Ioan 21:20).

În discuția noastră, relevantă este și întâlnirea dintre tânărul bogat și Domnul Isus (Marcu 10:21). Putem vedea aici iubirea lui Isus pentru toți oamenii, chiar și pentru cei a căror inimă este departe de El.

O mare parte dintre cei de pe vremea lui Isus L-au urât pe Mântuitor până acolo încât au fost gata să-L trimită la moarte. În schimb, Isus nu s-a împotrivit când a fost scuipat și batjocorit, ci mai mult, când era răstignit, S-a rugat ca Tatăl să-i ierte pe cei care-L răstigneau: „Tată, iartă-i căci nu știu ce fac” (Luca 23:34).

Isus i-a iubit chiar și pe dușmanii Lui. De fapt Isus îi învăța pe oameni, atunci, și pe noi, astăzi, să iubim pe dușmanii noștri, pe cei ce ne vor răul. Iubirea creștină izvorăște din Cer. Noi trebuie să-i iubim chiar și pe cei care considerăm că nu merită iubirea noastră. Oare noi am meritat iubirea lui Dumnezeu?

Exemple de minuni făcute din iubire față de oameni

Isus i-a iubit pe oameni. A dovedit aceasta prin vorbe, dar mai ales prin fapte. În Biblie, ni se spune că Isus a făcut diferite minuni pentru că i-a fost milă de oameni. Pentru Hristos minunile erau o facere de bine, o manifestare a bunătații Sale, un răspuns practic la nevoile oamenilor. Nu putea trece nepăsător pe lângă cei care erau în suferință, pentru că El a venit să poarte suferințele noastre și bolile noastre (Matei 8:14 – 17).

De exemplu, Isus a vindecat un leproș. „Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățat!” (Marcu 1:41). Din dragoste pentru oameni, El a vindecat diferite boli, a înmulțit pâinile, a înviat singurul fiu al unei văduve, a eliberat pe cei demonizați. Isus a răspuns oamenilor prin minuni în funcție de nevoia acestora, dovedind astfel că îi iubește. De fapt, toate minunile Domnului Isus sunt o dovadă clară, concretă de dragoste care ajută, care simte cu celălalt, care nu trece cu indiferență pe lângă nevoia aproapelui.

Învățăm, din exemplul lui Isus, să iubim nu doar cu vorba, ci și cu fapta. Să ne sacrificăm, să avem sentimente de milă și bunătațe, să corectăm cu dragoste, dacă trebuie. Învățăm că noua poruncă este dragostea, care este mai presus de orice alte porunci. Iubirea, însă, înseamnă nu doar să-i iubești pe cei care te iubesc, ci și pe cei care te desconsideră, te înjosesc sau chiar te urăsc. Suntem copiii unui Dumnezeu iubitor doar atunci când Îi urmăm modelul. Poți și tu arăta iubire celor din jur, familiei, prietenilor, colegilor sau chiar celor care te supără?

Să explorăm!

Răspunde la următoarele întrebări:

1. Cum ai caracteriza dragostea lui Isus pentru oameni?
2. În ce mod a dovedit Isus că se sacrifică pentru oameni?
3. Ce sentimente a avut Isus față de cei care-L înconjurau?
4. În ce context, Isus și-a arătat dragostea, corectând și muștrându-i pe ucenici?
5. Care au fost situațiile în care Isus a dovedit că-Și iubește dușmanii?
6. Ce legătură este între minunile lui Isus și dragostea Lui pentru oameni?
7. Ce exemple de minuni ale lui Isus poți enumera ca să illustrezi dragostea Lui față de oameni?

APROFUNDARE

1. Gândește-te la cei din jurul tău. Fă un cerc concentric în mijlocul căruia să fii tu, iar apoi, în ordine, cei care-ți sunt apropiați și dragi, până la cei care nu te iubesc deloc. Cum îți arăți dragostea față de fiecare dintre ei?

2. Indică unele modalități prin care poți fi un prieten mai bun pentru cei din jur.

3. Enumeră câteva persoane din viața ta cu care nu ai o relație foarte bună. Ce ai putea face tu pentru a le ajuta?

4. Gândește-te la o persoană dintre cunoscuții tăi care este ignorată sau chiar disprețuită de cei din jur. Care este atitudinea ta față de o astfel de persoană? Ce ai putea face pentru ea?

5. Alcătuieste o listă cu oamenii din jurul tău pe care îi îndrăgești și îi iubești: membrii familiei tale, colegii, prietenii, rudele, profesorii etc. Transmite-le recunoștința și dragostea ta folosind diferite metode (un bilețel, o scrisoare, un cadou, o vorbă bună, o floare etc). Mulțumește-I și lui Dumnezeu pentru ei.

PORTOFOLIU

Pornind de la relațiile pe care le ai tu cu cei din jurul tău, alcătuieste o compunere de maximum o pagină cu titlul: „Ce ar face Isus în locul meu?”.

RUGĂCIUNEA „TATĂL NOSTRU”

„Într-o zi, Isus se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul dintre ucenicii Lui I-a zis: Doamne, învață-ne să ne rugăm.” Luca 11:1

Dumnezeu ca Părinte iubitor al omenirii

Atunci când ucenicii Îi cer Domnului să îi învețe cum să se roage, Isus le prezintă ucenicilor modelul rugăciunii Tatăl nostru.

Tatăl nostru, care ești în ceruri!
Sfintească-se numele Tău
Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi
și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșiților noștri
Și nu ne duce în ispită, ci ne
izbăvește de cel rău.
Căci a Ta este Împărăția
și puterea și slava, în veci. Amin!

Matei 6:9-13

Vocabular

SEVĂ – suc nutritiv încărcat cu săruri minerale, care circulă în vasele plantelor și le hrănește.

ISPITĂ – ceea ce exercită o mare forță de atracție; îndemn (spre rău), ademenire, tentație, seducție; p. ext. păcat.

Un lucru foarte important privitor la acest model de rugăciune este felul în care ne putem adresa lui Dumnezeu. El este Tatăl nostru care este în ceruri.

Prin credința în jertfa Domnului Isus, omul păcătos care trăia departe de Dumnezeu are privilegiul să fie considerat fiu de Dumnezeu. Așadar, când ne rugăm, noi ne adresăm Tatălui din ceruri care este un Părinte iubitor și dorește binele copiilor Săi. Putem avea toată îndrăzneala să vorbim deschis cu El în rugăciunile noastre, știind că El știe de ce avem noi trebuință, chiar înainte de a-I cere. Ce minunat este să știi că putem să-L numim pe Dumnezeul întregului Univers, Tatăl nostru! El, Creatorul și Susținătorul întregii lumi este atât de aproape de noi, încât să-L numim Tată, dar șade în ceruri și merită toată închinarea noastră.

Rugăciunea este forma prin care noi comunicăm cu Dumnezeu. Ea trebuie să fie o discuție liberă și sinceră cu Dumnezeu. Asemenea unui pom care își trage seva din rădăcinile sale, care sunt ascunse, și credinciosul

își va lua puterea spirituală prin rugăciune. Și purtăm această conversație, fiind convinși că Dumnezeu este Părintele iubitor al omenirii.

Explicarea și importanța rugăciunii

Sfințească-se Numele Tău. Să ne raportăm corect la Dumnezeu, la Numele Lui, care este Sfânt. Putem să facem aceasta prin vorbele noastre, slăvindu-L pe Dumnezeu și prin faptele noastre, având grijă să nu păcătuim împotriva unui Dumnezeu Sfânt. Mai mult, fie ca pe tot pământul, Numele lui Dumnezeu să fie onorat și oamenii să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu.

Vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Noi așteptăm să ajungem odată în Împărăția lui Dumnezeu pentru că Isus a promis că va reveni și ne va lua la cer (Ioan 14:1-3). Dar mai știm că Împărăția lui Dumnezeu este pe pământ, în inimile celor care Îl cunosc, Îl acceptă în viața lor și fac parte din familia Lui. Fie ca Împărăția Lui să vină și acum în inima noastră. Ne rugăm ca voia lui Dumnezeu să se împlinească pe pământ, așa cum se împlinește în cer, adică într-un mod desăvârșit, perfect. Și în viața noastră, a fiecăruia, voia și scopul lui Dumnezeu să fie împlinite pe deplin, iar noi să renunțăm la dorințele noastre egoiste, care nu sunt după voia Lui.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Isus ne învață să cerem, prin rugăciune, pâinea pentru a ne hrăni trupul, dar și pâinea spirituală, adică Cuvântul lui Dumnezeu, prin care ne putem hrăni sufletul.

Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșiților noștri. De multe ori greșim înaintea lui Dumnezeu, dar ne putem ruga și crede că Isus ne iartă de păcate doar prin Sângele Lui. În schimb, această rugăciune este condiționată de felul în care îi iertăm și noi pe cei care ne-au greșit. Doar așa vom putea primi și noi iertare. Dacă Dumnezeu a fost atât de bun cu noi

Verset de memorat

Matei 6:6

și ne-a iertat de păcatul nostru, ar trebui și noi la rândul nostru să ne purtăm cu răbdare și bunătate față de ceilalți.

Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Suntem conștienți de planul celui rău (Satana) care încearcă să ne depărteze de Dumnezeu. Să ne rugăm Tatălui nostru să ne păzească de cursele lui.

Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava, în veci. Amin! Tatăl nostru stăpânește toate lucrurile și merită toată gloria, închinarea și slava noastră. Fie ca prin vorbele și faptele noastre să-L slăvim pe Cel ce merită aceasta.

Rugăciunea „Tatăl nostru” ne amintește că Dumnezeu este Părintele din cer. Împărăția Sa trebuie să fie în inimile noastre și viețile noastre să fie în acord cu voia lui Dumnezeu. Credinciosul trebuie să recunoască dependența de Dumnezeu și să se roage pentru cele necesare vieții pe pământ. În final, rugăciunea ne amintește că trebuie să îl laudăm pe Dumnezeu Suveran.

Să explorăm!

1. Completează enunțurile:

Tatăl nostru care ești în... ! Sfințească-se ... Tău; vie ... Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe ... Pâinea noastră cea de toate ... dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă ... noastre, precum și noi iertăm greșităilor ... ; și nu ne duce pe noi în... , ci izbăvește-ne de cel Căci a Ta este ... și ... și ... în veci. Amin!”

2. Răspunde la următoarele întrebări:

- De ce consideri că dintre toate formulele posibile de adresare către Dumnezeu, Isus a ales formula: *Tatăl nostru care ești în ceruri*?
- Cum am putea noi să sfințim Numele lui Dumnezeu?
- Ce înseamnă Împărăția lui Dumnezeu?
- Cunoști situații în care este greu să faci voia lui Dumnezeu? Ce am putea face în astfel de situații?
- Care sunt conotațiile expresiei „pâinea noastră cea de toate zilele”?
- Cât de greu îți este să ierți pe cei ce ți-au greșit? Fă o comparație între felul în care Isus a iertat pe cei din jur și felul în care ierți tu.
- Cu ce ispite vine cel rău, cel mai adesea, ca să te atragă? Cum poți să scapi de cursele lui?

SĂ REȚINEM!

- Dintre toate atributele sau însușirile lui Dumnezeu, doar despre sfințenia Lui se spune că Dumnezeu este de trei ori sfânt.
- Și Isus s-a rugat ca nu voia Lui să se facă, ci voia lui Dumnezeu. În grădina Ghetsimani, El a acceptat voia Tatălui care însemna suferință și moarte pentru păcătoși.
- În dragostea Sa, Dumnezeu s-a îngrijit mereu de nevoile fizice și materiale ale celor care Îl slujesc. El a dat mană în pustie, a trimis corbii să-l hrănească pe Ilie, a înmulțit prin Ilie uleiul văduvei, Isus a înmulțit pâinea și peștii pentru mulțime etc.
- După rugăciunea Tatăl nostru, aspectul reluat și discutat de Isus cu ucenicii a fost iertarea celor ce ne-au greșit, ceea ce dovedește că acest aspect este foarte important pentru viața noastră.

JERTFIREA PE CRUCE ȘI BIRUINȚA ASUPRA MORȚII

„Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Iși va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași...” Isaia 53:10

Patimile, moartea și învierea Domnului

Putem considera că Patimile Domnului au început la Cina cea de taină. Aici Hristos a vorbit despre jertfa Sa și despre revenirea Sa. Le-a spus ucenicilor că trupul Lui se va frânge, iar sângele Său va curge pentru iertarea păcatelor întregii omeniri. După Cină, Isus s-a retras în grădina Ghetsimani pentru rugăciune. Nu era o rugăciune a fricii de moarte sau de suferință, ci o rugăciune a împovărării Mântuitorului cu păcatul

Vocabular

PROCES – acțiune în justiție făcută pentru soluționarea unui diferend între două părți care sunt în litigiu sau pentru constatarea și sancționarea încălcării legilor statului; acțiune judecătorească.

SANCTUAR – parte a unui lăcaș de cult unde se oficiază diferite ceremonii religioase, considerat ca loc sfânt.

BLASFEMIE – defăimarea celor sfinte, a religiei, a divinității.

întregii lumi. După această rugăciune a avut loc acordarea celui mai fățarnic sărut din istorie. Iuda și-a îndeplinit planul de a-L vinde pe Isus, prin intermediul unui sărut... Isus a fost arestat.

Relatările evangheliștilor sunt coplesitoare prin amănunțele lor referitoare la patimile lui Isus: batjocură, lepădare, palme, spini, haine strălucitoare pline de batjocură, barbă smulsă, lovituri cu trestia în cap, și în final o cruce. Toate acestea au fost pentru Hristos, Dumnezeu în trupat. Autoritatea religioasă L-a acuzat de blasfemie și în fața autorității politice a fost acuzat de răscoală. Creația și-a răstignit Creatorul. Cu adevărat acesta a fost Ceasul Întunericului. Hristos și-a dat duhul pe cruce.

După trei zile, în mijlocul dezamăgirii și a incertitudinii femeilor venite dimineață la mormânt, s-a auzit mesajul îngerilor „Pentru ce căutați între cei morți

Știați că... ?

- Executarea prin crucificare era cea mai dură pedeapsă/moarte din Imperiul Roman.
- La procesul Domnului Isus au fost încălcate multe reguli ale dreptului vremii și acest proces este considerat nedrept.
- Prin jertfa lui Isus este împlinită cea mai veche profeție biblică (Geneza

SĂ AFLĂM MAI MULTE!

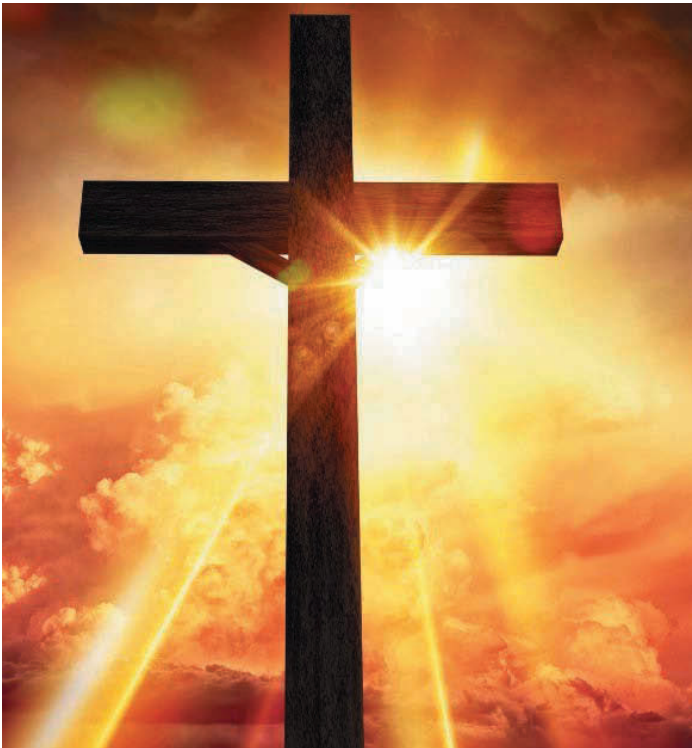
pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat” (Luca 24:6). Hristos a înviat biruind moartea.

Deschiderea raiului pentru toți oamenii

Efectele acestei jertfe mărețe a lui Isus sunt multiple și pline de bogăție și har. Cel mai important efect este acela al iertării tuturor păcătoșilor. Ceea ce a determinat suferințele cumplite ale lui Hristos a fost păcatul nostru, al tuturor oamenilor. Marea Jertfă a constat în Sângele scump al lui Hristos, curs pe Calvar, la Golgota. Cu acest Sânge, Hristos Însuși, ca Mare Preot a realizat ispășirea în sanctuarul ceresc pentru întreaga omenire. Vestea bună a lui Hristos este că prețul păcatului a fost plătit. Orice om din lume poate fi iertat. Pentru a beneficia de această iertare, trebuie doar s-o accepti. Din nefericire unii oameni vor ajunge în pierzarea veșnică, însă nu din cauza păcatelor lor, ci datorită refuzului iertării.

Un alt efect al jertfei lui Hristos ne este arătat de către apostolul Pavel, în epistola sa către Coloseni, când ne spune că Hristos, prin crucea Sa, a ieșit învingător asupra oricăror forțe spirituale (Coloseni 2:15), aceasta înseamnă că, prin Isus, și noi putem câștiga orice luptă spirituală, putem învinge orice ispită.

Iar în cele din urmă, faptul că Isus nu a rămas în mormânt, ci este viu în vecii vecilor, ne aduce mesajul speranței că vom trăi veșnic. El aduce pace și bucuria mântuirii, alungă frica de moarte și ne îndeamnă la o iubire necondiționată pentru Hristos. Prin jertfirea și moartea Sa, Isus a deschis Raiul pentru toți oamenii.

Verset
de
memorat

Filipeni 2:8

„La înfățișare a fost
găsit ca un om, S-a
smerit și S-a făcut
ascultător până
la moarte, și încă
moarte de cruce.”

Lectură

Poezie

Nu-i singur Iuda vinovat
de sângele ce se dădu.
Nici marii preoți, nici Pilat,
ci lumea-ntreagă, prin păcat!
Și eu, și tu...

Nu drumul greu spre Golgota,
nici biciul, când Isus căzu.
Și dacă crucea grea era,
povara noastră și mai grea!
Și eu, și tu...

Nu patru cuie L-au pătruns,
când El pe cruce se-așternu.
Ci noi, cu sufletul ascuns,
cu mii de patimi L-am străpuns!
Și eu, și tu...

Nu doar bătrânii cărturari,
nu doar mai marii preoți, nu!
Și noi am râs, cu ochii murdari,
și noi suntem cei doi tâlhari!
Și eu, și tu...

Și nu ostașilor prin sorți
cămașa albă și-o dădu.
Ci tuturor! Dar tu n-o porți!
Și, fără ea, toți suntem morți!
Și eu, și tu...

Nu doar în stânci, sub lilieci,
nu doar sub lespede zăcu.
Ci L-am ascuns ca pentru veci
sub piatra unor forme reci,
Și eu, și tu...

Și-acum Isus cel condamnat
azi El te-ntreabă: „Da sau nu ?
Ești tu sau nu ești vinovat?”
Eu am spus da! Și-am fost iertat.
Eu am spus da.
Dar tu? Dar tu?

Costache Ioanid, *Taine*

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI ISUS HRISTOS

„El i-a dus până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer.” Luca 24:50-51

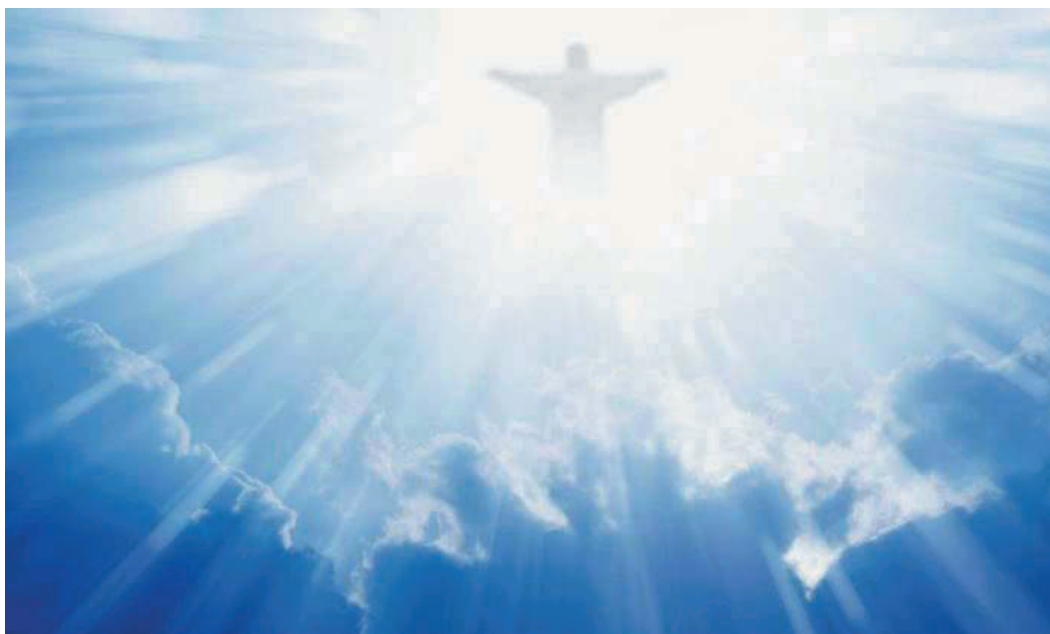
Înălțarea Domnului la Cer și trimiterea Duhului Sfânt

După ce ucenicii au avut convingerea că Hristos este viu, în urma experiențelor în care Isus li s-a arătat lor, a sosit timpul despărțirii de Învățătorul lor. Însă, înainte de despărțire, Hristos a avut în atenție nevoile ucenicilor și I-a asigurat că nu Îi va lăsa singuri, ci că va trimite Mângâietorul (Paracletul), adică Duhul Sfânt (Ioan 14:16). Unul dintre rolurile Mângâietorului

trimis de Hristos, până la reîntoarcerea Sa, este acela de a aminti ucenicilor învățăturile lui Hristos (Ioan 14: 26). De asemenea, prin intermediul acestui Mângâietor, atât Hristos însuși împreună cu Tatăl vor locui în inima credinciosului (Ioan 14:23). Însă pentru ca toate aceste lucruri să se întâmple a fost necesar ca Hristos să se înalțe la ceruri. Înainte de despărțire, Învățătorul le-a poruncit ucenicilor

să ducă mesajul Evangheliei în întreaga lume (Matei 16:15).

După patruzeci de zile de la învierea din morți a lui Hristos, a sosit clipa despărțirii. Conform relatării evanghelistului Luca, Hristos a mers cu ucenicii în afara Ierusalimului, spre Betania, iar la un moment dat Hristos S-a înălțat la Cer (Luca 24:50-53). Foarte important de menționat este faptul că în momentul înălțării, Hristos avea mâinile ridicate într-un gest de binecuvântare a ucenicilor. În mod simbolic, putem considera că mâinile lui Hristos rămân continuu îndreptate spre cei ce Îl urmează și este gata să îi binecuvânteze. Reacția ucenicilor la cele petrecute nu a fost una de supărare fiindcă s-au despărțit de Învățătorul lor, ci s-au întors plini de bucurie la Ierusalim și în mod constant Îl laudau pe Dumnezeu în Templu.

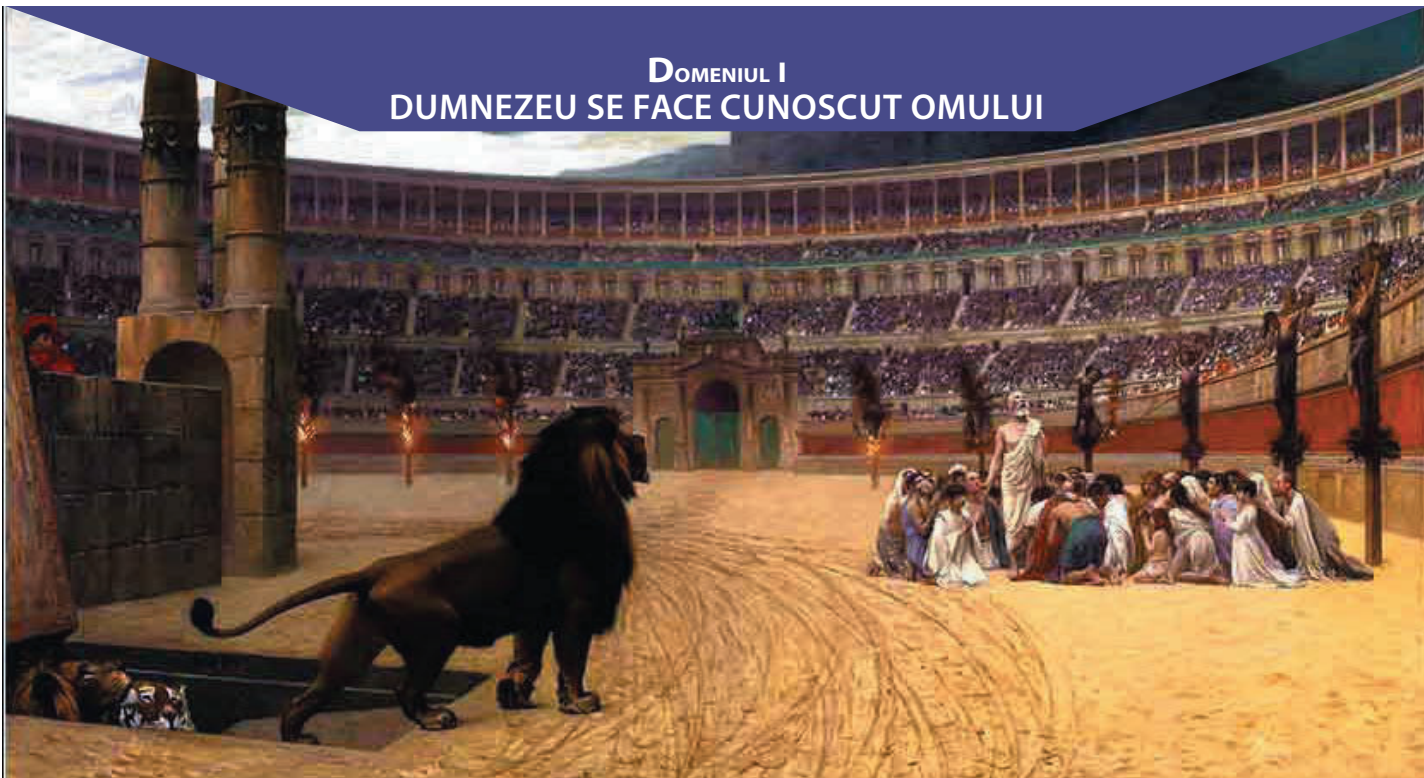

Vocabular

PARACLET – Duhul Sfânt. – din gr. *paraklitos* „mângâietor”, apărător, avocat.

MARTIR – persoană care a avut de îndurat suferințe, chinuri îngrozitoare sau moartea pentru ideile, convingerile sale.

Rolul apostolilor și al urmașilor acestora

În mod specific, evanghelistul Luca a subliniat faptul că înainte de înălțare, Hristos le-a spus ucenicilor că ei sunt martorii Săi, ai învierii Sale. Mărturisirea lor trebuia să ajungă în toată lumea, însă împlinirea acestei misiuni mărețe putea să aibă loc doar după ce vor fi îmbrăcați cu putere de sus, adică doar după împlinirea promisiunii coborârii Duhului Sfânt peste ei. Așadar, rolul imediat al apostolilor, după Înălțare, a fost acela de a aștepta împlinirea promisiunii. De aceea, ei au așteptat, dar nu oricum, ci s-au rugat pentru împlinirea promisiunii, având o așteptare activă. Prin împlinirea promisiunii, apostolii au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Apoi, aceștia au mers în toată lumea, așa cum subliniază evanghelistul Marcu, propovăduind pretutindeni mesajul că Isus este viu și că El este Mântuitorul întregii lumi. Pentru această credință, toți apostolii, cu excepția lui Ioan, au plătit prețul martirajului.

De altfel și urmașii apostolilor au dus mesajul Evangheliei în toată lumea, iar pentru aceasta, unii au plătit cu prețul vieții, fiind aruncați în arene înaintea fiarelor sălbatice. Prin dăruirea acestora și a multor alora mesajul mântuirii a străbătut secole și a ajuns până la noi. Iar noi, la rândul nostru, suntem datori să ducem acest mesaj mai departe, cu orice preț, deoarece Hristosul cel înălțat este împreună cu noi.

SĂ AFLĂM MAI MULTE!

Știați că... ?

- Revenirea lui Isus va avea loc în același fel ca și înălțarea Sa.
- După înălțare, Isus este la dreapta Tatălui (viziunea lui Ștefan).
- În primele secole, era o zicală celebră: „sângele martirilor este sămânța creștinismului” (Tertulian), prin aceasta se făcea referire la faptul că martirajul creștinilor îi determina și pe alții să devină creștini.

Verset
de
memorat

Luca 24:51

„Pe când îi binecuvânta,
S-a despărțit de ei
și a fost înălțat
la cer.”

RECAPITULARE

În acest domeniu de conținut ne-am propus să urmărim în ce mod a vrut Dumnezeu să ni se descopere nouă oamenilor. Cel mai clar mod în care putem să-L „vedem” pe Tatăl este dacă Îl privim pe Fiul Său, Isus Hristos, venit pe pământ să ne arate calea spre Dumnezeu. Intenția lui Dumnezeu a fost aceea de a ni se revela, a ni se descoperi pentru ca noi să-I putem cunoaște planul de mântuire pentru noi, oamenii, și inima Lui plină de milă, bunătate și dragoste pentru noi.

În nașterea lui Isus pe pământ am văzut un Dumnezeu care Îl sacrifică pe Fiul Său iubit ca să părăsească slava cerească și să se nască într-o iesle umilă. Isus ne amintește că Dumnezeu este cu noi. Isus S-a născut și a crescut ca un copil modest, dar ascultător. El a înțeles cine este Tatăl Său și a iubit Casa lui Dumnezeu. A fost un exemplu de ascultare și înțelepciune.

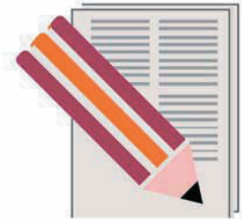
După ce a fost botezat de Ioan Botezătorul ca semn al supunerii Sale, a fost confirmat de către Tatăl Său în fața lumii, prin glasul auzit. El a fost trimis cu un mesaj special pentru oameni și nu a pregetat să-l transmită: mesajul întoarcerii la Dumnezeu, al pocăinței și al mântuirii.

Isus a fost modelul suprem de dragoste pentru oameni. El a reflectat iubirea Tatălui pentru lumea căzută în păcat și a fost gata, în numele acestei iubiri, să-și jertfească viața pentru noi. Isus ne arată ce înseamnă dragostea adevărată și divină.

Tot Isus ne învață că ne putem apropia de acest Dumnezeu iubitor

și măreț prin rugăciune. Exemplul cel mai bun de rugăciune, învățat chiar de Isus, a fost rugăciunea „Tatăl nostru”. Isus ne învață să-L numim pe Dumnezeul plin de dragoste pentru noi, Tatăl nostru.

Isus dovedește dragostea Lui pentru noi în mod sublim prin moartea Lui pe cruce, deși El nu a avut niciun păcat. După învierea Lui măreață, care vorbește despre un Dumnezeu viu și atotputernic, Isus s-a înălțat la Tatăl Său. Lucrarea Lui a fost împlinită: Isus a arătat prin vorbele și faptele Sale că Dumnezeu vrea să Îl cunoaștem, ne iubește, ne primește și suntem copiii Lui. Isus nu ne-a lăsat orfani nici după ce a plecat la cer, ci ne-a trimis un Mângâietor: pe Duhul Sfânt care locuiește în noi. Cum am putea să rămânem neschimbați în fața unui astfel de Dumnezeu, Tatăl nostru?

EVALUARE

1. Unește corespunzător:

a. Irod	1. Sărut
b. Sinedriu	2. Tribunal
c. Moartea lui Ioan Botezătorul	3. 40 de zile
d. Isus	4. Dragoste supremă
e. Iuda	5. Neamuri
f. Arătările	6. Rusalii
g. Duhul Sfânt	7. Templul din Ierusalim
h. Pavel	8. Irod Antipa

2. Notează cu **A** (adevărat) sau **F** (Fals):

- ___ Saducheii credeau în înviere, viața de apoi și îngerii, pe când fariseii nu.
- ___ În vremea lui Isus, dacă o femeie rămânea însărcinată în afara căsătoriei, era omorâtă cu pietre.
- ___ Ioan Botezătorul boteza oamenii în Marea Moartă.
- ___ Minunile lui Isus dovedesc că Isus îi iubea pe oameni.
- ___ Rugăciunea Tatăl nostru a fost compusă de ucenicii lui Isus.
- ___ Isus a fost acuzat de blasfemie și răscoală
- ___ Duhul Sfânt s-a pogorât după 40 de zile de la Paștele evreiesc.

3. Completează cu enunțuri scurte:

- a. Cele trei regiuni geografice din Țara Sfântă, în vremea lui Isus, au fost:
- b. O profeție Vechi Testamentală despre nașterea lui Isus a fost:
- c. Părinții lui Ioan Botezătorul au fost:
- d. Isus s-a rugat pentru vrăjmașii Săi, pe cruce:
- e. Dintre cei care s-au dus, după Înviere, la mormântul lui Isus, au fost:
- f. Motivele pentru care Isus a trimis Duhul Sfânt au fost:

4. Răspunde cerințelor de mai jos:

- a. Descrieți copilul Isus la vârsta de 12 ani.
- b. Rezumați mesajul lui Ioan Botezătorul, al lui Isus și apoi mesajul ucenicilor.
- c. Explicați motivul botezului lui Isus de către Ioan Botezătorul.
- d. Enumerați ucenicii lui Isus.
- e. Descrieți iubirea lui Isus pentru oameni.
- f. Prezentați consecințele jertfei lui Isus pe cruce pentru noi, oamenii.
- g. Explicați importanța învierii lui Isus din morți pentru noi, astăzi.
- h. Povestești momentul Înălțării lui Isus la cer și a revărsării Duhului Sfânt.

5. Alcătuieste o compunere de maximum o pagină cu următorul titlu:

Dacă vrei să-L cunoști pe Dumnezeu, uită-te la Isus.

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

În acest capitol vei descoperi că Dumnezeu Își arată dragostea față de oameni în multe feluri și așteaptă ca omul să răspundă la dovezile iubirii Sale. Legătura dintre om și Dumnezeu se întemeiază tocmai pe dorința omului de a răspunde liber la iubirea pe care El ne-o arată, iar aceasta face diferența între omul credincios și cel necredincios.

O reacție a omului la iubirea lui Dumnezeu este exprimarea recunoștinței, pe care o poate face prin rugăciuni sau laude adresate în mod direct Creatorului. Îl vei cunoaște pe leprosul vindecat, care i-a mulțumit Domnului în public pentru minunea vindecării de lepră. Un pas mai departe, privind răspunsul nostru la dragostea lui Dumnezeu, este să mărturisim și altora despre lucrurile pe care le-a făcut în viața noastră. Biblia ne oferă exemple de oameni care au fost gata să vorbească despre minunile Domnului, cum ar fi orbul din naștere pe care l-a vindecat Isus.

Dar cel mai important răspuns pe care Îl așteaptă Dumnezeu de la oameni este să vadă că ei doresc să se schimbe în bine și sunt gata să Îl urmeze pe El. Vei face cunoștință cu vameșul Zacheu și cu apostolul Pavel, exemple minunate de oameni ale căror vieți au fost schimbate de Dumnezeu.

Vom încheia acest capitol învățând câteva dintre cele mai frumoase mărturii despre dragostea Domnului Isus pentru noi: nașterea Sa miraculoasă, minunile pe care le-a făcut pentru oameni, învierea și înălțarea la cer. Toate acestea sunt dovezi ale dragostei pe care ne-o poartă și semne ale dumnezeirii Sale.

RECUNOȘTINȚA OMULUI

„Toate zilele celui nenorocit
sunt rele,
dar cel cu inima mulțumită
are un ospăț necurmat.”

Proverbe 15:15

Știați că... ?

• Leproșii sunt obligați să locuiască separat de restul comunității, ceea ce le îngrădește libertatea. Pe vremea Domnului Isus, când se apropiau de alți oameni, trebuiau să strige:

„Necurat, necurat...”, cu scopul de a-i avertiza de prezența lor. Leproșii nu aveau dreptul să intre în Templu și nici măcar să rămână alături de familie sau prieteni, ceea ce îi făcea să fie considerați drept una dintre cele mai defavorizate categorii sociale.

• Samaritenii erau disprețuiți de către evrei, pe motiv că nu respectau Legea lui Dumnezeu și nu mergeau la Ierusalim să se închine. Cu toate acestea, leprosul pe care l-a vindecat Domnul Isus, a dat dovadă de mai mult caracter decât evreii care au primit vindecare.

• În vechiul Israel, evreii obișnuiau să aducă lui Dumnezeu jertfe de mulțumire. Acestea se aduceau în cadrul unor mese ceremoniale, constând în jertfirea unor animale, pe care le împărțeau cu alți oameni veniți la închinare.

SĂ AFLĂM MAI MULTE!

Noul Testament ne prezintă modele de oameni care au înțeles că trebuie să răspundă în mod practic iubirii lui Dumnezeu. Ei au ales să își exprime public recunoștința față de dovezile dragostei lui Dumnezeu, fiind la rândul lor apreciați de Mântuitorul pentru aceasta.

Contexte de exprimare a recunoștinței

Fiecare dintre noi avem multe motive pentru a-I mulțumi lui Dumnezeu. Cu toate acestea, de multe ori ne exprimăm nemulțumirea, deoarece uităm de numeroasele dovezi prin care Dumnezeu ne poartă de grijă. Oamenii credincioși din Scriptură și-au exprimat recunoștința pentru mai multe motive:

- Pentru protecția pe care Dumnezeu ne-o oferă (Psalmul 56:12-13);
- Pentru felul în care au fost creați (Psalmul 139:14);
- Pentru mântuirea sufletului (Psalmul 118:21);
- Pentru bunătatea și dragostea lui Dumnezeu (Psalmul 118:29);
- Pentru rugăciunile ascultate (Ioan 11:41);
- Pentru frații de credință (Romani 1:8);
- Pentru slujirea lui Dumnezeu (1Timotei 1:12);
- Pentru darurile spirituale date de Dumnezeu (1Corinteni 14:18).

Exemple biblice – mulțumirea adusă de leprosul vindecat

Un astfel de exemplu ne este oferit de către un leproș din Samaria (Luca 17:11-19). Pe când Domnul Isus se îndrepta înspre Ierusalim și trecea printre Samaria și Galileea, a fost întâmpinat de zece leproși care L-au rugat să-i vindece. Ei au strigat de departe, deoarece leproșii locuiau în afara comunității și nu aveau dreptul să stea împreună cu ceilalți, pentru a nu răspândi lepra. Mântuitorul i-a trimis să se arate preoților, după cum prevedea Legea lui Moise. Pe când se duceau, au fost vindecați în mod miraculos de cumplita lor boală. Dar numai unul singur a înțeles că trebuie să se întoarcă pentru a mulțumi Domnului.

El și-a exprimat recunoștința astfel:

- a) Slăvind pe Dumnezeu cu glas tare (Luca 17:15);

Verset de memorat

Psalmul 103:2

- b) S-a aruncat cu fața la picioarele lui Isus (Luca 17:16);
- c) I-a mulțumit (Luca 17:16);

Cuvintele Domnului arată cât se poate de clar că se aștepta ca toți cei vindecați să se întoarcă pentru a-I mulțumi. El a spus: „Oare n-au fost curățiți toți cei zece? Dar ceilalți nouă unde sunt? Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?” (Luca 17:17, 18). Întorcându-se la Domnul cu recunoștință, leprosul a mai putut primi, pe lângă vindecare, și mântuirea sufletului.

Exemple din viața cotidiană

Noi ne putem exprima recunoștința în particular sau în mod public, prin rugăciune sau cântece, ori prin trăirea unei vieți în ascultare și frică de Dumnezeu. Aceasta ne va face plăcuți

Domnului, deoarece Biblia ne învață că trebuie să mulțumim pentru toate lucrurile: „aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:18).

Grija pe care Dumnezeu ne-o poartă, ne motivează să Îi aducem mulțumire. De la El avem hrana și apa, hainele pe care le purtăm și chiar aerul pe care îl respirăm. El ne ajută să creștem, dându-ne sănătate și o casă în care să locuim. Însă oamenii credincioși știu că trebuie să fie gata să mulțumească chiar și pentru greutățile vieții, pe care Dumnezeu le folosește pentru a ne apropia de El.

Orice lucru de care ne putem bucura în viață este un motiv potrivit de mulțumire, deoarece toate vin de la El: „...orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit sunt de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor...” (Iacov 1:17). Mulțumirea trebuie să caracterizeze fiecare creștin care a înțeles că tot ce are i se datorează lui Dumnezeu. Ea este cu atât mai importantă cu cât Dumnezeu o așteaptă din partea fiecărui om.

Vocabular

LEPRĂ – Boală contagioasă cronică, frecventă mai ales în regiunile tropicale, produsă de un bacil specific și caracterizată prin leziuni localizate pe piele, pe sistemul nervos periferic, mucoase, viscere etc.

COMUNITATE – grup de oameni cu interese, credințe sau norme deviate comune.

MIRACULOS – supranatural; uimitor, extraordinar.

Să explorăm!

1. Completează enunțurile cu răspunsul corect:

Domnul Isus se îndrepta înspre ... când L-au întâmpinat ... leproși. Ei au strigat către Domnul de ... pentru a fi ... Mântuitorul i-a trimis să se arate ..., și pe când se duceau au fost ... Dintre toți leproșii, numai unul s-a întors pentru a-I ... Acesta era de origine ... El a fost apreciat de Domnul pentru că s-a întors să Îi ... dar cei care nu s-au întors nu au fost apreciați de El.

2. Identifică cinci lucruri importante pe care ți le-a dat Dumnezeu și notează-le în caiet.

3. Compune o scrisoare prin care îi mulțumești lui Dumnezeu pentru lucrurile pe care ți le oferă în fiecare zi.

APROFUNDARE

I. Având ca model gestul făcut de leprosul vindecat, apreciază cu AȘA DA/ AȘA NU, următoarele comportamente:

a) Daniel a primit de la părinți o bicicletă nouă de ziua lui, așa că s-a hotărât să le scrie o scrisoare în semn de mulțumire. El a fost recunoscător și pentru buna educație pe care i-au dat-o părinții, pentru grija și sfaturile bune pe care i le oferă. _____

b) Ioana a recunoscut că sănătatea de care se bucură este o dovadă a bunătății lui Dumnezeu și chiar dacă uneori s-a îmbolnăvit, Dumnezeu i-a fost mereu alături. Ea s-a hotărât să învețe o poezie pe care să o recite la Biserică, ca semn de recunoștință față de Dumnezeu. _____

c) Andrei a observat că unul dintre colegii lui de clasă are un telefon mai performant decât telefonul său. El s-a supărat când părinții i-au spus că trebuie să fie recunoscător cu ceea ce are și să aștepte timpul potrivit pentru a avea un telefon nou. _____

d) Înțelegând că Dumnezeu iubește pe toți oamenii, Maria a hotărât să viziteze un orfelinat, pentru a împărți cadouri copiilor. Ea crede că noi trebuie să ne arătăm aprecierea față de iubirea lui Dumnezeu, fiind noi înșine iubitori față de alții. _____

e) Elevii clasei a VI-a obișnuiesc să lase multă dezordine în sala de clasă, la finalul orelor. Ei știu că există o doamnă care le curăță clasa și nu s-au gândit niciodată că ar trebui să-i mulțumească pentru asta, sau măcar să păstreze curățenia, pentru a-i ușura munca. _____

II. Răspunde la următoarele întrebări:

- Crezi că cei nouă leproși nu s-au bucurat pentru că au fost vindecați de Domnul?
- Oare de ce nu s-au grăbit să se întoarcă pentru a-I mulțumi?
- Unde crezi că au dorit să meargă pentru prima dată, după ce au fost vindecați?

Activitate în echipă

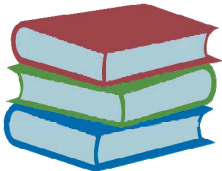
Pornind de la versetul biblic „Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig” (1Timotei 6:6), fiecare elev va alcătui o listă cu lucrurile pe care le câștigăm dacă suntem mulțumitori.

Elevii se vor împărți în două grupe și se vor așeza în două cercuri (unul mare și unul mic), astfel încât fiecărui elev să îi corespundă un coleg cu care va discuta lista întocmită. La final, elevii vor răspunde la următoarele întrebări:

- *Câte din câștigurile identificate de colegul de grupă se potrivesc și partenerului?*
- *De ce credeți că tindem să dorim posesiunile materiale ale celuilalt și mai puțin trăsăturile de caracter?*
- *Ce ați simțit când ați descoperit lucruri noi despre câștigul inimii mulțumitoare?*
- *La ce obiceiuri ar trebui să renunțăm astfel încât să ne bucurăm de o inimă mulțumitoare?*

La final, grupa care a identificat cele mai multe câștiguri ale mulțumirii, vor fi considerați campionii mulțumirii.

PORTOFOLIU

Gândește-te la câteva modalități prin care omul își poate exprima recunoștința față de Dumnezeu, altele decât cele menționate în lecție. Prezintă-le într-o compunere de o pagină cu titlul: „Mulțumesc Domnului”.

Lectură Poezie

Îți aducem mulțumire

Îți aducem mulțumire, Doamne, pentru-a Ta îndurare,
Pentru nopțile de beznă, pentru zilele cu soare,
Pentru pâinea de pe masă și bucatele bogate,
Pentru darurile multe pe cărare presărate.

Îți aducem mulțumire, Ție, Cel din veșnicie,
Pentru pacea minunată din a Ta Împărăție;
Pentru blânda-Ți mângâiere ce ne-o dai la vreo răscruce,
Când pe umeri ne apasă noduroasa, greaua cruce.

Și îți mulțumim, Isuse, că în sfintele-Ți cuvinte,
Ne-ai lăsat puterea vieții ca să mergem înainte.
Vrerea Ta plăcută, bună, nimeni n-o poate răpune,
Toate se-mplesc la vreme după-a Ta înțelepciune.

Îți mai mulțumim, o Doamne, pentru culmile-nsorite,
Cu întinse orizonturi de nădejdi nemărginite;
Dar îți mulțumim și pentru noaptea când s-a stins deodată,
Steaua ultimei speranțe de pe bolta-ntunecată.

Îți aducem mulțumire pentru tot belșugul mare,
Ce coboară de la Tine ca o ploaie pe ogoare;
Și tot mulțumiri Ți-aducem când n-avem nimic pe masă,
Și când ne încerci credința, și puterile ne lasă.

Îți aducem mulțumire când iubirea-Ți nesecată,
Ne îndeasă-n saci belșugul cu măsura clătinată,
Dar și atunci când stăm de veghe și ne arde așteptarea,
Tot în cinstea Ta, Isuse, noi îți înălțăm cântarea.

Valentin Popovici, vol. *Poezii*

MĂRTURII DESPRE AJUTORUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU

„Doamne Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.” Psalmul 40:5

Ajutorul primit în diverse situații ale vieții

În fața minunilor lui Dumnezeu, omul devine copleșit și dorește să spună și altora despre experiențele sale. El nu poate păstra doar pentru sine ceea ce a văzut și auzit, fiind gata să răspândească la cât mai mulți oameni veștile bune. Din imboldul acesta s-au născut o mulțime de mărturii despre lucrările minunate pe care Dumnezeu le face în rândul oamenilor. Oamenii trebuie să înțeleagă că Dumnezeu își poate oferi ajutorul în multe situații, deoarece El este Atotputernic. Dacă trecem prin sărăcie, El ne poate purta de grijă. Dacă

Vocabular

IMBOLD – ceea ce stimulează la o acțiune; îndemn, stimulent, impuls, bold.

SABAT – (la iudei și la unii creștini) ziua de odihnă sau ziua a șaptea a săptămânii.

suntem bolnavi, El ne poate vindeca deplin de orice boală, după cum citim în Psalmul 103:3: „El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale”. Dumnezeu dorește să se implice mai ales în momentele importante din viața noastră: când avem nevoie de ajutor pentru a alege o școală sau o facultate, când ne căutăm o slujbă, sau chiar și atunci când vrem să ne întemeiem o familie.

Importanța vestirii ajutorului primit

Noi avem responsabilitatea să spunem și altora despre ajutorul pe care ni-l oferă Dumnezeu, deoarece în felul acesta vor fi încurajați tot mai mulți oameni să apeleze la El. Ascultând experiența noastră, vor putea crede că El

chiar poate face minuni în viețile celor credincioși. Și mai mult decât atât, Dumnezeu va putea fi proslăvit prin răspândirea minunilor Lui. Vestirea ajutorului primit este o datorie importantă pe care o avem.

Împăratul David își propunea să nu uite niciuna din binefacerile lui Dumnezeu:

„Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!” (Psalmul 103:2).

Tot David ne oferă un principiu, după care ar trebui să își trăiască viața fiecare credincios: „Nu țin în inima mea îndurarea Ta, ci

vestesc adevărul tău și mântuirea Ta și nu ascund bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare” (Psalmul 40:10). De asemenea, este important să spunem că atunci când răspândim mărturiile ale ajutorului primit de la Dumnezeu, nu facem altceva decât să ne exprimăm recunoștința că El a intervenit în viața noastră.

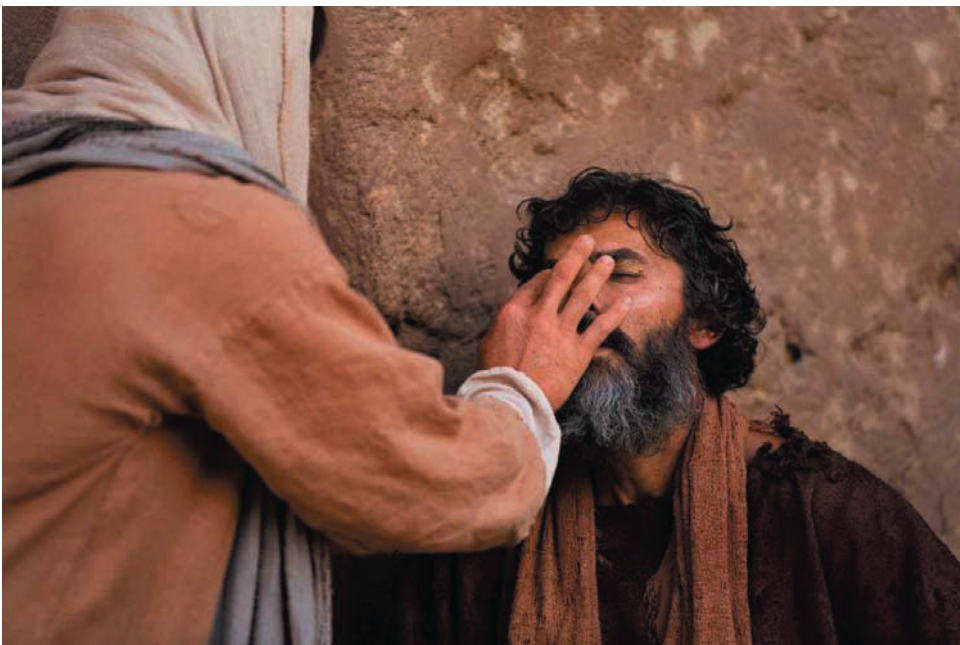
Exemple biblice – vindecarea orbului din naștere

Pe când era în Ierusalim, împreună cu ucenicii, într-o zi de Sabat, Domnul Isus a văzut pe un orb din naștere care cerșea. (Ioan capitolul 9)

Domnul l-a trimis să se spele în scaldătoarea Siloamului (care înseamnă *trimis*), după ce i-a uns ochii cu pământ. Ascultând de porunca Domnului, orbul s-a spălat și a avut parte de o vindecare miraculoasă. El s-a întors văzând pentru prima dată în viață, spre mirarea celor care îl cunoșteau. Imediat după aceea, a început să mărturisească cum a fost vindecat. Nu tratamentul primit a contat, ci ascultarea de porunca Domnului Isus!

Ucenicii au dorit să afle motivul pentru care orbul s-a născut așa. Ei credeau că părinții lui, sau chiar el ar fi păcătuit, iar Dumnezeu l-a pedepsit să se nască orb. Însă Domnul Isus le-a răspuns că acel om nu s-a născut așa din cauza păcatului, ci pentru ca să se vadă în el lucrările lui Dumnezeu.

Fariseii considerau că nu trebuie să faci nimic în ziua Sabatului și l-au acuzat pe Domnul că este un păcătos. Răspunsul orbului vindecat i-a pus în încurcătură prin sinceritatea lui: „Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb și acum văd” (Ioan 9:25).

Întâmplarea de mai sus ne arată atât dorința orbului de a mărturisi despre minunea de care a avut parte, cât și necredința oamenilor care au respins lucrarea Domnului Isus. Dar și mai interesantă este schimbarea părerii pe care orbul o are despre Mântuitorul: la început l-a considerat un simplu om (vs. 11), apoi un proroc (vs. 17), pentru ca în final să-L recunoască drept Fiul lui Dumnezeu (vs. 38). Orbul a primit lumină atât pentru trup, cât și pentru sufletul său.

Să explorăm!

I. Răspunde la următoarele întrebări:

- Ce a trebuit să facă orbul pentru a fi vindecat?
- În ce zi a fost vindecat orbul din naștere?
- Cine au fost oamenii care l-au numit păcătos pe Domnul Isus?

II. Când au fost chemați părinții orbului vindecat, aceștia s-au temut să mărturisească despre Domnul Isus, de teamă să nu fie dați afară din Sinagogă.

Care câștig crezi că a contat mai mult, sinagoga sau Domnul Isus? Motivează-ți răspunsul.

SĂ AFLĂM MAI MULTE!

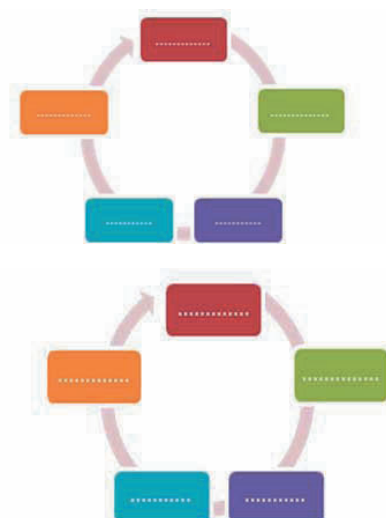
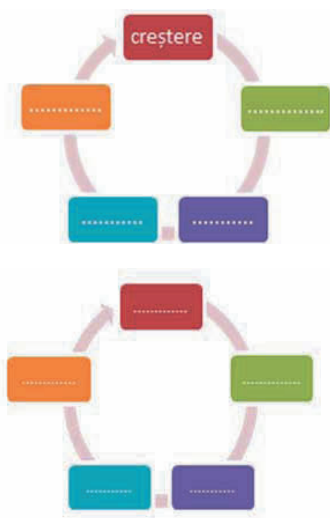
Știați că... ?

- **Creștinismul** este cea mai răspândită religie de pe pământ. În prezent există peste două miliarde de creștini în toată lumea. Numele provine de la Domnul Isus Cristos, pentru prima dată fiind folosit în Antiohia, oraș din Asia Mică.
- **Ierusalimul** a fost capitala Israelului, și un centru religios important. Aici se afla Templul construit de Solomon, cel mai important loc de închinare al evreilor.

APROFUNDARE

I. Copiază și colorează. Fiecare cerc corespunde unei etape din viața unui om (copilărie, tinerețe, maturitate, bătrânețe). Scrie în caiet cinci lucruri pe care Dumnezeu le face pentru om la vârsta respectivă. De exemplu, în timpul copilăriei, Dumnezeu ne dă creștere etc.

II. Cum crezi că poate fi explicată schimbarea de atitudine a orbului, față de Domnul Isus?

Orbul L-a considerat pe Domnul Isus Hristos:

- Întâi: Un simplu om (vs. 11)
- Apoi: Un prooroc (vs. 17)
- La final: Fiul lui Dumnezeu (vs. 38)

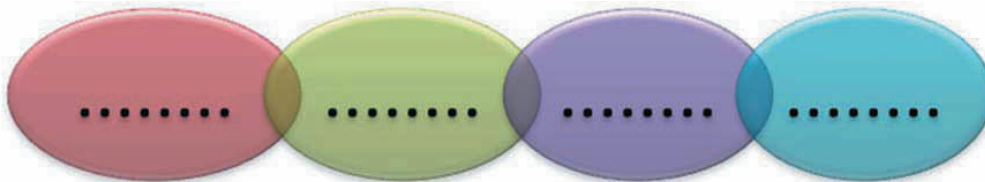
III. Mântuitorul a uns ochii orbului cu pământ, pentru a ne arăta că El poate întrebuița lucruri slabe și fără valoare pentru a obține rezultate minunate.

Cunoști alte întâmplări biblice asemănătoare?

IV. Reacția oamenilor la vindecarea orbului din naștere a fost diferită:

- Vecinii lui au fost curioși să afle ce i s-a întâmplat, dar neîncredători că minunea este adevărată.
- Fariseii au fost plini de prejudecăți față de Domnul Isus, numindu-L păcătos pentru că nu ținea Sabatul.
- Părinții orbului au fost fricoși în fața liderilor religioși, pentru a nu avea de suferit.

Care crezi că sunt calitățile unui bun mărturisitor al minunilor Domnului? Ce alți eroi ai credinței mai cunoști, care nu s-au temut să vorbească despre minunile Domnului?

Activitate interactivă

PĂLĂRIA MINUNILOR

Fiecare elev își scrie numele pe o bucată de hârtie, după care profesorul va extrage unul dintre bilete. Elevul al cărui nume a fost extras va primi pălăria pe cap, urmând să mărturisească o minune pe care Dumnezeu a făcut-o pentru el. Exercițiul se va repeta de mai multe ori.

DORINȚA PENTRU SCHIMBAREA VIEȚII

„Fidește în mine
o inimă curată, Dumnezeule,
pune în mine un duh nou
și statornic!”
Psalmul 51:10

Importanța autocunoașterii și nevoia de îndrumare duhovnicească

Dorința de a ne schimba viața reprezintă cel mai prețios răspuns cu care putem întâmpina dragostea lui Dumnezeu. Omul are nevoie de schimbarea vieții, din pricina stării de păcat în care se află, iar Cel care îl poate ajuta este Dumnezeu.

Înainte ca viața noastră să poată fi schimbată, trebuie să înțelegem cine suntem cu adevărat. Aceasta înseamnă o bună cunoaștere a propriei persoane, dar și a stării de păcat în care ne aflăm.

Vestea bună pentru noi este că Domnul Isus a rezolvat problema păcatului, atunci când a murit pentru noi pe cruce. Apostolul Pavel a înțeles acest lucru, spunând: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu” (1Tim. 1:15). Cuvintele lui ne arată că Domnul Isus este soluția pentru mântuirea sufletului. Marea surpriză este că odată ce devenim mântuiți, însăși viața noastră se schimbă!

Rolul rugăciunii și al mărturisirii

De mare folos pentru schimbarea noastră lăuntrică sunt rugăciunea și mărturisirea. Acestea sunt mijloace pe care le avem la îndemână ca să-I arătăm Domnului că dorim o viață nouă. Deși Dumnezeu a făcut totul pentru noi, dându-L pe Singurul Său Fiu să moară în locul nostru, noi suntem chemați să ne dovedim practic credința în El. Trebuie să mărturisim înaintea Domnului starea în care ne aflăm. Prin rugăciunea de iertare ne punem într-o stare după voia Lui. Rugăciunea și mărturisirea sunt glasul dorinței noastre de a ne schimba viața.

Exemple biblice: Zacheu

Un personaj biblic care a împlinit învățăturile de mai sus a fost vameșul Zacheu. Viața lui a fost schimbată complet, după ce L-a întâlnit pe Domnul Isus (Luca 19:1-10).

Zacheu locuia la Ierihon, avea o mare avere și o slujbă importantă (era șeful vameșilor). Probabil că a simțit că ceva îi lipsește, deoarece a dorit cu orice preț să îl întâlnească pe Domnul Isus. Auzind că urma să treacă printr-un anumit loc și fiind mic de statură, s-a urcat într-un dud ca să-L vadă. Mare i-a fost surpriza când Domnul Isus s-a oprit în dreptul lui și i-a zis: „Zachee, dă-te jos

Vocabular

MÂNTUIRE –
dezrobire, eliberare,
emancipare, emancipație,
isprăvire, încheiere, eliberare, salvare,
scăpare, scoatere, sfârșire, terminare.

DESĂVÂRSIT – 1. perfect. 2. (despre fapte, stări, procese etc.) deplin, complet, absolut.

LĂUNTRIC – care se află înăuntru, în interior.

DESPĂGUBI – a plăti cuiva sau a lua de undeva echivalentul unei pierderi (materiale, morale) suferite.

APRIGONI – a provoca cuiva în mod permanent neazuri, neplăceri, a trata cu ură, cu dușmănie, a persecuta; (despre autorități) a lua măsuri represive, a oprima.

degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta” (Luca 19:5). Atunci a înțeles că și Isus aștepta să îl cunoască pe el. Zacheu l-a primit cu bucurie în casa lui și chiar dacă toți îl considerau un păcătos, el a promis că jumătate din avere o va împărți săracilor și va despăgubi de patru ori, pe oricine a înșelat. Văzându-i sinceritatea și părerea de rău pentru trecutul său, Mântuitorul a exclamat: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam. Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.” (Luca 19:10)

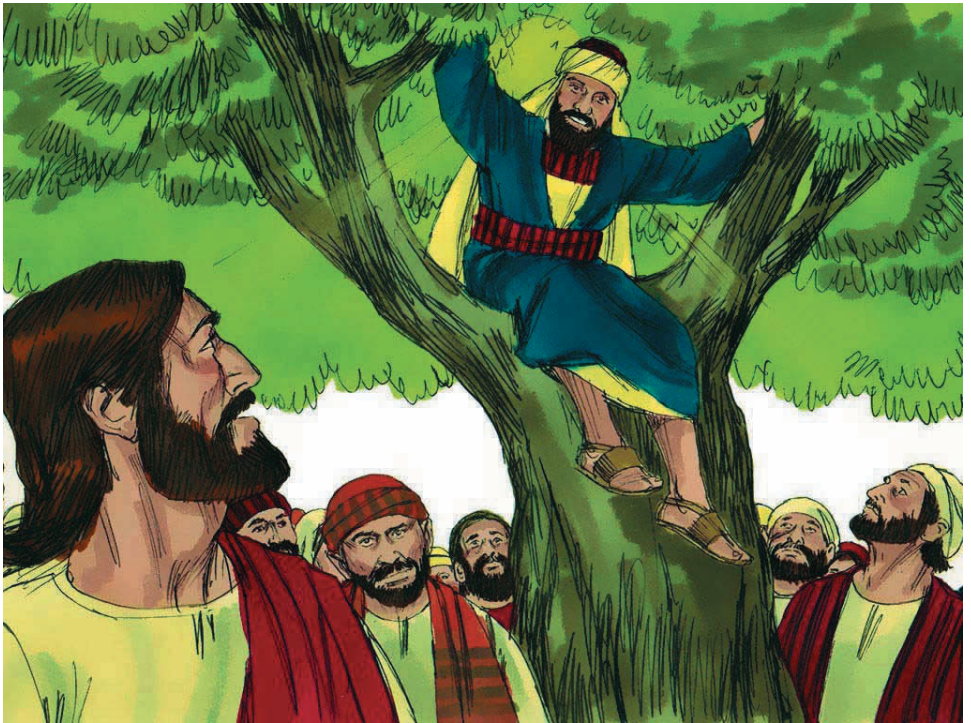
De la Zacheu învățăm că dorința pentru schimbarea vieții se exprimă prin acțiuni practice, care ne dovedesc credința. El nu l-a primit pe Domnul doar în casă, ci și în viața și inima lui.

Apostolul Pavel

Un alt personaj biblic care a fost schimbat de Dumnezeu, este Saul din Tars, care a devenit în urma schimbării, apostolul Pavel (Faptele Apostolilor 9:1- 22). El l-a întâlnit pe Isus, pe drumul Damascului, unde mergea pentru a-i aresta pe creștini. În jurul lui a strălucit o lumină puternică și a auzit glasul Domnului care l-a întrebat: „pentru ce Mă prigonești?” (Fapte 9:4).

În cazul lui Pavel a fost o schimbare radicală a vieții, parcurgând drumul de la prigonitor al credinței, la cel de prigonit pentru credința în Domnul Isus.

Exemplul lui Pavel ne arată că schimbarea vieții în bine aduce uneori necazuri, dar creștinii adevărați rămân alături de Dumnezeu până la moarte.

Știați că... ?

- Vameșii erau disprețuiți deoarece colectau taxele de la evrei, pentru a le trimite romanilor. Dar Domnul Isus a arătat că și ei pot fi mântuiți dacă sunt gata să se pocăiască.

- Duda în care s-a urcat Zacheu era de fapt un sicomor. Sicomorii sunt copaci exotici, de mari dimensiuni, care au fructe comestibile, asemănătoare cu smochinele.

- Legea Vechiului Testament prevedea ca în cazurile de furt, vinovatul să plătească de patru sau cinci ori pentru valoarea lucrului furat (Exodul 22:1). După această lege a fost pedepsit însuși împăratul David (2 Samuel 12).

SĂ AFLĂM MAI MULTE!

Să explorăm!

I. Când oamenii vor să ajungă la Mântuitorul, trebuie să depășească unele obstacole. Pentru Zacheu obstacolele au fost: mulțimea oamenilor care erau pe stradă și înălțimea lui mică.

Identifică lucruri care crezi că ne împiedică să ne apropiem de Dumnezeu. Cum putem să le depășim? Cum am putea clasifica cele două tipuri de obstacole menționate?

II. Lecturează Luca 19:1-4, iar apoi identifică minimum trei lucruri practice pe care le-a făcut Zacheu pentru a-L întâlni pe Domnul Isus.

III. Zacheu a făcut două promisiuni Domnului, din proprie inițiativă: că va dona jumătate din avere săracilor și că va despăgubi de patru ori pe oricine a înșelat.

Ce semnificație crezi că are gestul lui?

IV. Zacheu a fost gata să renunțe la unele lucruri pentru a-L primi pe Mântuitorul în viața lui. În Matei 19:29, El spunea că oricine a renunțat la ceva pentru Numele Lui, „va primi însutit și va moșteni viața veșnică”.

De ce crezi că Dumnezeu așteaptă să fim gata să renunțăm la orice pentru El?

V. Caută în Biblie și alte personaje care au întâmpinat obstacole în drumul lor pentru a-L întâlni pe Domnul Isus.

VI. Citește Luca 9:23 și explică ce condiții a pus Domnul Isus celor care doreau să-L urmeze.

APROFUNDARE

Activitate: Ajută-l pe Zacheu să-l vadă pe Domnul Isus

Fiecare răspuns la întrebările de mai jos îl ajută pe Zacheu să urce cu o treaptă mai sus în copac:

Cum s-a numit copacul în care s-a urcat Zacheu? _ _ _

Care a fost profesia lui Zacheu? _ _ _ _ _

Cât din avere a vrut Zacheu să dea săracilor? _ _ _ _ _

Cum se numea orașul în care locuia Zacheu? _ _ _ _ _

Unde l-a primit Zacheu pe Domnul? _ _ _ _ _

Verset
de memorat

Luca 19:10

„Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

Lectură

Cântare

Zacheu

Prin mulțimea zgomotoasă,
Vameșul Zacheu
A venit voios acasă.
Și-au stat doi bogați la masă –
El și Dumnezeu.
 Dau, strigă din răspuțere
 Gazda de pe prag,
 Dau chiar astăzi cu plăcere
 Jumătate din avere!
 Iar bogatul dintre stele
 L-a privit cu drag.
Și-n palatul meu, odată,
A venit Isus.
A venit o stea curată,
Și-n lumina ei, deodată,
Cele vechi s-au dus...
 Tot ce-a fost de piatră rară
 S-a făcut gunoi,
 Toate-au fost ca o povară,
 Ca o peșteră murdară.
 Și-au ieșit din ea afară
 Repede-amândoi...
O, veniți sărmane gloate,
Eu, Zacheu de-acum,
Vă dau tot, nu jumătate,
Dar nu punți, nu nestemate
Care pier în scrum.
Azi eu am alt sac în mine,
Sac de har divin.
Eu din el vă dau mai bine,
Căci ce dau din ceruri vine
Și cu cât dau la oricine,
Sacu-i și mai plin!

MĂRTURII ALE DUMNEZEIRII LUI ISUS HRISTOS

Nașterea supranaturală

Dumnezeu își arată iubirea față de noi în lucrurile mici și în lucrurile mari. El este gata să facă minuni, pentru a ne asigura că ne iubește. Vom vedea mai departe că de la naștere și până la înviere, viața Mântuitorului a fost însoțită de miracole care nu doar că Îi arată puterea, ci mai ales Îi demonstrează Dumnezeirea.

La nașterea Domnului Isus s-au întâmplat o mulțime de lucruri care ne uimesc. Încă de la întâlnirea Mariei cu îngerul Gavril, s-a anunțat că urmează o lucrare la care va contribui puterea lui Dumnezeu: „Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea, Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:35).

Câteva dintre minunile care dovedesc o naștere supranaturală:

- Apariția miraculoasă a îngerului Gavril în fața lui Iosif și a Mariei;
- Nașterea Domnului dintr-o fecioară;
- Apariția unei stele care vestea nașterea unui Împărat;
- Cântarea îngerilor de la Betleem și înștiințarea păstorilor că s-a născut Mântuitorul;
- Venirea magilor din Răsărit pentru a se închina Domnului;
- Împlinirea unor profeții biblice, rostite cu sute de ani înainte.

Minunile săvârșite de Isus

În viața și lucrarea Domnului, găsim nenumărate situații în care s-au petrecut lucruri neobișnuite. Ceea ce părea imposibil pentru oameni, a devenit posibil prin intervenția lui Isus. Având puterea de-a face minuni, El și-a dovedit Dumnezeirea, deoarece numai Dumnezeu este deasupra legilor Universului. Ioan ne spune că El a făcut mult mai multe semne, care dovedesc că Isus este Fiul lui Dumnezeu: „Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui” (Ioan 20:30-31).

Mântuitorul a demonstrat că deține controlul absolut peste:

Vocabular

SUPRANATURAL – care pare mai presus de forțele și legile naturii sau în contradicție cu acestea; care pare în afara naturii, a lumii percepute prin simțuri; care este atribuit unor forțe miraculoase; miraculos, fantastic.

ATOTPUTERNIC – cu putere nelimitată, care poate orice, referitor la Dumnezeu.

ABSOLUT – care este independent de orice condiții și relații, care nu este supus niciunei restricții, care nu are limite; necondiționat, perfect, desăvârșit.

- Natură: umblarea pe mare, potolirea furtunii, pescuirea minunată, înmulțirea pâinilor.
- Boală: vindecarea slăbănogului, vindecarea leproșilor, a orbilor, a neputințelor etc.
- Duhuri rele: vindecarea multor oameni demonizați.
- Moarte: învierea fiului văduvei din Nain, învierea fiicei lui Iair, învierea lui Lazăr.

Învierea Domnului

Învierea reprezintă cea mai clară dovadă a puterii miraculoase a Domnului Isus. Acum moartea este biruită, iar opera mântuirii omului este dusă la bun sfârșit. Învierea arată că răstignirea nu a fost o înfrângere, ci o șansă ca Domnul să-și dovedească autoritatea asupra morții. De asemenea, prin înviere, Isus a putut deveni Marele Preot din ceruri, care mijlocește pentru noi. Apostolul Pavel spune despre Domnul că „El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” (Romani 8:34).

Alte binecuvântări care rezultă din învierea Domnului Isus:

- Nașterea din nou a omului (1 Petru 1:3)
- Primirea Duhului Sfânt (Fapte 2:33)
- Învierea credincioșilor (1 Corinteni 15:20-23, 1 Tesaloniceni 4:14)
- Siguranța mântuirii omului (Romani 4:22-25)

Înălțarea la cer

După Învierea din morți, a urmat minunea Înălțării la cer. La aceasta au fost martori ucenicii Săi, care au văzut cum un nor L-a ascuns pe Domnul. Imediat după aceea, s-au arătat doi îngeri care le-au promis că se va reîntoarce pe pământ în același fel.

Din minunile Domnului Isus observăm că acestea au fost făcute întotdeauna în folosul oamenilor. Scopul minunilor a fost ca noi să credem că Isus este Fiul lui Dumnezeu, dar și să înțelegem iubirea nemăsurată pe care ne-o poartă. Aceste lucruri au o mare importanță pentru noi, întrucât reprezintă esența credinței creștine.

**Verset
de
memorat**

Marcu 10:27

Să explorăm!

În schița de mai jos, poți vedea o clasificare a minunilor Domnului Isus, după perioada în care s-au întâmplat.

- Care dintre acestea te impresionează cel mai mult, și de ce?
- Care dintre aceste minuni crezi că aduc cele mai multe beneficii în viețile oamenilor?
- Uneori Domnul Isus a făcut minuni pentru trupurile oamenilor, altele pentru sufletul lor. Care minuni crezi că sunt mai importante?

APROFUNDARE

1. Pe lângă minunile despre care ai învățat, Domnul Isus și-a dovedit puterea și înțelepciunea prin pildele pe care le-a rostit. Numește cinci pilde de care îți amintești.

2. Citește, cu atenție, lista cu minuni de mai jos. Arată din ce categorie face parte fiecare (minunile nașterii, vieții, învierii, înălțării la cer) și cum pot fi clasificate (minuni asupra naturii, bolii, duhurilor rele, asupra morții), respectând modelul dat. Notează tabelul în caiet și apoi completează-l.

MINUNI	CATEGORIE	CLASIFICARE
<i>Umblarea pe mare</i>	Minunile vieții Domnului	Minuni asupra naturii
<i>Învierea lui Lazăr</i>		
<i>Schimbarea apei în vin</i>		
<i>Vizita magilor din Răsărit</i>		
<i>Înălțarea la cer</i>		
<i>Potolirea furtunii</i>		
<i>Vindecarea lui Bartimeu</i>		
<i>Înmulțirea pâinilor</i>		

Arătarea îngerului Gavril		
Pescuirea minunată		
Steaua Betleemului		
Învierea Domnului		
Vindecarea unui slăbănog		
Învierea fiicei lui Iair		
Nașterea din fecioară		

Activitate în echipă

Scenetă cu minunile Domnului Isus

1. Se împarte clasa în mai multe grupuri, dintre care fiecare își va alege una din minunile Domnului Isus.
2. Sub coordonarea profesorului, se va distribui un rol pentru fiecare participant.
3. La următoarea oră, fiecare grup va reprezenta sceneta cu minunea aleasă, în fața clasei.
4. Cele mai reușite scenete vor fi premiate și propuse pentru a fi reprezentate în cadrul altor activități din școală.

PORTOFOLIU

Scrive o scrisoare de minimum două pagini unui prieten în care să îi povestești una din minunile Domnului Isus, aceea care te-a impresionat.

RECAPITULARE

În acest capitol am învățat că Dumnezeu își arată dragostea față de oameni în multe feluri și așteaptă ca omul să răspundă la dovezile iubirii Sale. După ce a fost vindecat, leprosul din Samaria și-a exprimat recunoștința astfel:

- Slăvind pe Dumnezeu cu glas tare (Luca 17:15)
- Aruncându-se cu fața la picioarele lui Isus (Luca 17:16)
- Mulțumindu-I (Luca 17:16)

Întrebare: *Ce a primit în plus acest lepros, după ce s-a întors pentru a-I mulțumi Domnului?*

Noi ne putem exprima recunoștința în particular sau în mod public, prin rugăciune sau cântece, ori prin trăirea unei vieți în ascultare și frică de Dumnezeu. Nu uita că acest lucru te va face plăcut Domnului, deoarece Biblia ne învață că trebuie să mulțumim pentru toate lucrurile: „Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:18).

Cerință: *Reamintește-ți cel puțin 5 motive personale pentru care trebuie să fii recunoscător Domnului.*

Un pas mai departe privind răspunsul nostru la dragostea lui Dumnezeu, este să mărturisim și altora despre lucrurile pe care le-a făcut în viața noastră. Scopul este ca și alți oameni să se bucure de ajutorul lui Dumnezeu. L-am cunoscut pe orbul din naștere care a mărturisit tuturor că Domnul Isus l-a vindecat. El a fost muștrat de către farisei pentru mărturisirea sa publică, dar a dat un răspuns plin de credință: eu una știu: că eram orb și acum văd (Ioan 9:25). Dacă Isus a reprezentat pentru orb la început un simplu om (Ioan 9:11), apoi un proroc (Ioan 9:17), după ce a fost vindecat, el a recunoscut că este Fiul lui Dumnezeu (Ioan 9:38).

Întrebare: *Recunoscându-L pe Isus ca Fiu al lui Dumnezeu, ce crezi că a mai primit orbul, pe lângă căpătarea vederii?*

Am învățat din acest capitol că cel mai important răspuns pe care Îl așteaptă Dumnezeu de la oameni este să vadă că doresc să se schimbe în bine și sunt gata să Îl urmez pe El. Prin rugăciune și mărturisire, putem să Îi arătăm Domnului că dorim o viață nouă și să recunoaștem că depindem de El în orice situație.

Vameșul Zacheu și-a dovedit credința și dorința de a se schimba, prin acțiuni practice:

- L-a căutat pe Domnul, urcându-se într-un dud;
- L-a primit pe Domnul în casa lui cu mare bucurie;
- A fost gata să renunțe la o parte din averea lui și să o împartă săracilor;

De asemenea, Apostolul Pavel, a avut parte de o schimbare radicală a vieții. Din prigonitor, a devenit un prigonit pentru credința sa în Domnul Isus.

Întrebare: *Care crezi că sunt cele mai importante calități pentru a fi un bun mărturisitor al credinței creștine?*

Am încheiat acest capitol învățând câteva dintre cele mai frumoase mărturii despre dragostea Domnului Isus pentru noi: nașterea miraculoasă, minunile pe care le-a făcut pentru oameni, învierea și înălțarea la cer. Toate acestea sunt dovezi ale dragostei pe care ne-o poartă și semne ale dumnezeirii Sale.

Mântuitorul nostru a demonstrat că deține controlul absolut peste:

- Natură: umblarea pe mare, potolirea furtunii, pescuirea minunată, înmulțirea pâinilor.
- Boală: vindecarea slăbănogului, vindecarea leproșilor, a orbilor, a slăbănogilor etc.
- Duhuri rele: vindecarea multor oameni demonizați.
- Moarte: învierea fiului văduvei din Nain, învierea fiicei lui Iair, învierea lui Lazăr.

Întrebare: *Prin intermediul minunilor, Domnul Isus și-a dovedit divinitatea și puterea. Ce alte scopuri crezi că a urmărit Isus, atunci când a făcut minuni?*

EVALUARE

I. Completează, în prima coloană, patru lucruri pentru care au mulțumit oamenii credincioși din Scriptură și în a doua coloană patru lucruri pentru care crezi că tu trebuie să-I mulțumești Domnului.

.....
.....
.....
.....

II. Notează cu A (adevărat) sau F (fals):

- Domnul Isus a așteptat mulțumire de la leproșii vindecați pentru a le cere bani.
- Orbul din Ierusalim pe care l-a vindecat Domnul s-a născut așa din cauza păcatelor părinților săi.
- Zacheu l-a căutat pe Isus pentru că banii și slujba lui nu i-au adus fericirea.
- Minunile din viața Domnului Isus sunt o dovadă a dumnezeirii Sale.

III. Asociază informațiile din coloanele de mai jos:

1. Leprosul vindecat	a) s-a dus la Scăldătoarea Siloam
2. Orbul din naștere	b) locuia în Samaria
3. Vameșul Zacheu	c) a fost la Betlem
4. Nașterea Domnului	d) locuia în Ierihon

IV. Ordonează corect cuvintele din enunțul de mai jos:

ce era pierdut, Fiul omului, și să mântuiască, să caute, a venit

V. Completează textul următor, folosind cuvintele potrivite:

Pe oricine Mă va ... înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea ..., care este în ceruri; dar de oricine se va ... de Mine înaintea ..., Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri. (Matei 10:32-33)

VI. Citește textul și răspunde la întrebări:

„Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu, pentru că toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu.” (Marcu 10:27)

1. La ce însușire a lui Dumnezeu se referă acest verset?
2. Precizează două minuni ale nașterii și două minuni ale vieții Domnului.
3. Ce dovedesc minunile pe care le-a făcut Domnul Isus?

VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

După ce am văzut cât de minunat este caracterul lui Isus Hristos prin ceea ce a făcut, ca ascultare față de Tatăl Ceresc, vom vedea, inspirați de Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu, cum Se așteaptă Domnul Dumnezeu, alături de Domnul Isus să ne comportăm și noi, la rândul nostru, cu semenii.

Mulți oameni caută să găsească și să ajungă în Împărăția lui Dumnezeu. Ucenicii lui Isus erau preocupați de asta și Îl întrebau tot mereu pe Isus despre acest lucru. Vom vedea ce înseamnă Împărăția lui Dumnezeu și cum se ajunge acolo.

Chiar dacă Domnul Isus a plecat în Cer la Tatăl, noi nu am rămas singuri. Vom învăța cât de important este să ne încredem în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, ca să trecem mai ușor peste obstacolele din viață.

Vom vedea cât de importantă este rugăciunea, de câte feluri este ea și, mai ales, ce beneficii aduce celui care o practică în mod constant, dar și în mod corect. Pentru că este un lucru atât de important, Dumnezeu a lăsat în Biblie mai multe principii pe care, dacă le aplicăm, rugăciunea noastră este plăcută lui Dumnezeu și ascultată.

Domnul a fost milostiv, cât a trăit pe pământ, și a arătat lucrul acesta cu orice ocazie. El s-ar bucura foarte mult să moștenim de la El această învățătură.

Nu în ultimul rând, vom vedea cum am primit iertarea de la Dumnezeu, prin Isus Hristos și cum trebuie să ne asemănăm și noi cu Cel care ne-a iertat. Vom învăța importanța iertării și cum așteaptă Dumnezeu de la noi să îi iertăm pe semenii noștri.

CĂUTAREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

„Căutați mai întâi Împărăția
lui Dumnezeu și neprihănirea
Lui, și toate aceste lucruri vi se
vor da pe deasupra.”

Matei 6:33

Împăratul Hristos și împărății lumii

Isus Hristos a fost vestit de înger ca Fiul Celui Preaînalt: „El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt” (Luca 1:32a), făcând precizarea clară că „Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David” (Luca 1:32b).

Nașterea lui Isus în lume a fost vestită ca o naștere a unui Împărat. Magii Îl caută întrebând: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? fiindcă I-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui” (Matei 2:2).

Poporul Îl numește adeseori Fiul lui David, împăratul lui Israel, iar Isus nu neagă această denumire. El recunoaște astfel că este Mesia, Cel prevestit de proroci și așteptat de tot poporul.

Când Isus a fost dus înaintea dregătorului Pilat, acesta l-a întrebat: „Ești Tu „Împăratul iudeilor”?” Răspunsul lui Isus a fost: „Da, sunt” (Matei 27:11, Marcu 15:12).

Deși era Împărat din veșnicie ca Fiu de Dumnezeu, Isus S-a făcut om pentru ca să-l biruiască prin cruce pe Satan, care a reușit să ademenească omul în păcat. Pilat a scris o însemnare pe care a pus-o deasupra crucii, „Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor” (Ioan 19:19). Prin moartea și învierea lui Isus, „capul șarpelui a fost zdrobit”. Dacă Adam a intrat sub stăpânirea lui Satan pentru că nu s-a supus lui Dumnezeu, Isus a biruit păcatul supunându-Se Tatălui până la moarte.

De-a lungul timpului, omenirea a înregistrat diferite forme de conducere a unei națiuni, în care statul era condus de o persoană cu titlul de „rege” și „regină”, „prinț” și „prințesă”, „împărat” și „împărăteasă”. Cei mai mulți moșteneau tronul prin naștere. În multe cazuri, un astfel de conducător suprem era legat de o religie de stat. Acestea erau diferite de Împărăția lui Dumnezeu.

În lume, Împărăția lui Isus s-a instaurat abia după învierea lui Isus. Abia după înviere, El a spus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ” (Matei 28:18). Numai atunci și-a trimis ucenicii să meargă în toată lumea, să propovăduiască Evanghelia la orice făptură și să boteze. În acest mod, s-a născut religia creștină sau creștinismul, care Îl are în centru pe Mântuitorul nostru și Împăratul Isus Hristos.

Creștinismul face din mântuire un mod de a împărăți și din Împărăție un mod de a sluji lui Hristos. În acest mod, orice creștin lucrează la construirea Împărăției lui Dumnezeu încă de aici, de pe pământ.

Vocabular

ÎMPĂRĂȚIE – țară condusă de un împărat; imperiu. ◊ Împărăția cerului = rai.

NEPRIHĂNIRE – calitate a ceea ce este fără prihană, fără păcat, fără vină, pur; curățenie, puritate.

Pilde despre Împărăția lui Dumnezeu

Pentru a vorbi pe înțelesul ucenicilor, Domnul Isus Hristos a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu în pilde. Pildele sunt povestiri care fac referire la lucruri simple din realitate. Scopul principal al pildele biblice a fost să explice un lucru mai greu de înțeles, cu ajutorul elementelor din viața de zi cu zi.

Una dintre aceste povestioare care ilustrează Împărăția lui Dumnezeu este numită „Pilda semănătorului” (Matei 13:1-23). Aflăm din această pildă că un semănător a ieșit să semene sămânța. Câteva semințe au

căzut pe drum, au fost călcate în picioare și mâncate de păsările cerului, iar alte câteva au căzut pe pământ pietros și, neavând apă, s-au uscat. Alta a căzut între spini, care, crescând odată cu ea, au înăbușit-o, iar alta a căzut pe pământ bun și a făcut rod însutit. Această pildă a fost rostită de Domnul Isus și tot El le-a spus ucenicilor înțelesul ei: sămânța care a căzut pe drum și a fost călcată și mâncată de păsările cerului reprezintă oamenii care aud Cuvântul lui Dumnezeu, dar, din cauza problemelor, uită de Dumnezeu și de Cuvântul Lui. Sămânța care a căzut pe pământ pietros sunt oamenii care aud Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu rezistă nici la cel mai mic necaz. Sămânța care a căzut între spini, semnifică oamenii care aud Cuvântul lui Dumnezeu, dar sunt ocupați cu alte activități. Sămânța care a căzut pe pământ bun, reprezintă

oamenii care aud Cuvântul lui Dumnezeu, îl trăiesc în viața lor și îl spun și altora.

Asemănător acestei povestioare, Împărăția lui Hristos este ilustrată și de multe alte pilde, 31 la număr, cum ar fi: *Cei doi datornici*, *Grâul și neghina*, *Sămânța de muștar*, *Comoara ascunsă*, *Robul nemilostiv*, *Bunul samaritean*, *Cele zece fecioare*, *Oaia rătăcită*, *Fiul risipitor* și altele.

Cum, unde, când și cu cine căutăm Împărăția lui Dumnezeu?

Isus ne învață că cel mai important lucru în viață trebuie să fie căutarea Împărăției Lui.

Cum căutăm Împărăția lui Dumnezeu? A căuta Împărăția lui Dumnezeu înseamnă să facem acele lucruri care ne apropie de Dumnezeu. Prin rugăciune, citirea Bibliei, mersul la Biserică, fapte bune, un caracter plăcut lui Dumnezeu, noi căutăm Împărăția lui.

Unde căutăm Împărăția lui Dumnezeu? Ucenicii credeau că Împărăția lui Dumnezeu este un loc pe pământ și se bucurau că Domnul Isus va fi Stăpân în această Împărăție, iar ei vor avea un loc privilegiat. Domnul Isus spune, însă, că despre Împărăția Sa „Nu se va zice: „Uite-o aici!” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru” (Luca 17:21). Acest lucru înseamnă că toți oamenii care fac voia lui Dumnezeu din inimă alcătuiesc Împărăția lui Dumnezeu.

Când căutăm Împărăția lui Dumnezeu? Biblia spune că noi trebuie să trăim, încă de pe pământ, permanent, în Împărăția lui Dumnezeu.

Cu cine căutăm
Împărăția lui Dumnezeu?

Toți credincioșii care fac voia lui Dumnezeu din inimă alcătuiesc Biserica lui Hristos. Mergând la Biserică, de fapt, căutăm Împărăția lui Dumnezeu împreună cu ceilalți.

Verset
de
memorat

Romani 14:17

Să explorăm!

1. De ce este important să căutăm Împărăția lui Dumnezeu?
2. Povestește, în scris, în 5-7 rânduri, pilda ta preferată despre Împărăția lui Dumnezeu.
3. Prezintă, în 5 cuvinte-cheie, Împărăția lui Dumnezeu.

Lectură

Poezie

Peste hotaru-nsămânțat

Peste hotaru-nsămânțat
Cu grâul ca lumina
Ți s-a-nmulțit nemăsurat
De dureros neghina.

Cândva strigai și eu cerând
S-o smulgi, să nu mai fie,
Nu-nțelegeam ce tainic gând
Sfârșitul întârzie.

Dar azi l-aș vrea mai amânat
Căci cine știe câtă
Se va preface-n grâu curat
Din neghina urâtă.

O, ce neghină au fost atâți
Din ce-i azi grâu și pâine,
Din ce-i neghină-acuma câți
La fel vor fi grâu mâine!

Chiar eu, ce neghină eram,
Rușinea holdei sfinte
Tu m-ai răbdat, dar ce făceam
De m-ai fi smuls nainte?

Fă secerișu-nspăimântat,
O, Doamne, să nu vină –
Pân-se vor face grâu curat
Toți cei acum, neghină.

Traian Dorz

PORTOFOLIU

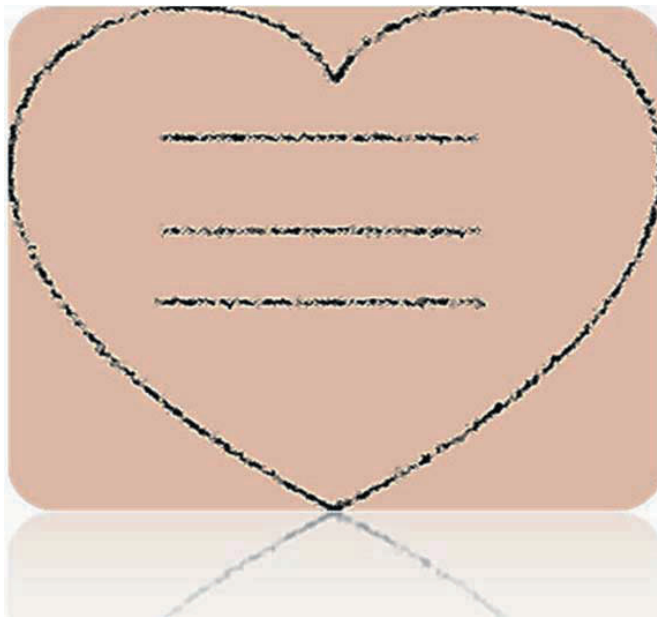
*Ilustrează, împreună cu încă trei colegi, printr-un colaj,
Pilda Semănătorului.*

APROFUNDARE

„Sămânța care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată și fac rod în răbdare.”(Luca 8:15)

1. Din Pilda Semănătorului ai învățat că pământul în care ajunge sămânța, simbolizează inima omului. Citește cu atenție versetul de mai sus, apoi notează minimum 3 calități ale omului care primește Cuvântul Împărăției.

2. Caută, în Biblie, trei versete care vorbesc despre inima omului credincios, apoi notează-le în caiet. Folosește sub îndrumarea profesorului, o concordanță biblică electronică.

3. Recitește, în lecție, despre cele patru locuri în care a ajuns sămânța și răspunde la următoarele întrebări:

- De câte feluri este sămânța aruncată de Semănător? Ce crezi că semnifică aceasta?
- Cum crezi că pot fi descriși oamenii reprezentați de sămânța căzută lângă drum, între spini și pe stâncă?
- Ai simțit vreodată că faci parte din aceste trei categorii de oameni? Dacă da, în ce împrejurări?

ÎNCREDEREA ÎN PURTAREA DE GRIJĂ A LUI DUMNEZEU

„Și aruncați asupra Lui
toate îngrijorările voastre,
căci El Însuși îngrijește de voi.”

1 Petru 5:7

Despre Harul Divin

Expresia „Harul Divin” poate fi înțeleasă în numeroase feluri, dar cel mai simplu mod de a o înțelege este „un ajutor divin nemeritat, dat oamenilor pentru apropierea de Dumnezeu”.

În alte sensuri care reies din Biblie, când se face referire la „har”, sensul acestui cuvânt este de milă, favoare, iertare divină sau o stare de acceptare a omului de către Dumnezeu.

Textul biblic din Efeseni 2:8,9 arată cel mai clar sensul cuvântului „har”:
„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni”. În 1 Corinteni 15:10, Pavel recunoaște importanța harului lui Dumnezeu, afirmând: „Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt”.

Exemple biblice: fragmente din Predica de pe Munte

Prin Moise, evreii au primit legi și porunci din partea lui Dumnezeu, pe care trebuiau să le respecte ca să fie plăcuți Lui. De-a lungul multor secole, oricât de mult s-au străduit, oamenii nu au putut îndeplini toată Legea, mai ales că în ea se afirmă că, dacă o singură poruncă e încălcată se anulează ascultarea celorlalte porunci.

Domnul Isus Hristos a dat oamenilor un exemplu de ascultare față de Dumnezeu, prin propria Sa viață. Mai mult decât atât, I-a învățat cum să îplinească poruncile, pe care atâtea generații nu le-au putut împlini. În Predica de pe Munte (Matei 5-7), Domnul Isus arată un model desăvârșit de trăire. Învățăm din aceste expuneri cum să-i iubim pe vrăjmași, cum să facem milostenie, cum să ne rugăm ca să fim ascultați de Dumnezeu, cum să postim, cum să nu ne îngrijorăm etc.

În finalul acestei predici, Domnul Isus a dezvăluit puterea care îl ajută pe om să realizeze aceste lucruri, pe care în mod normal nu le pot atinge. Această putere vine prin Duhul Sfânt: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce i-L cer”(Luca 11:13).

Vocabular

HAR – dar, ajutor spiritual, grație divină acordată omului.

MILOSTENIE – binefacere, pomană, milă.

Minunea înmulțirii pâinilor și peștilor

Harul lui Dumnezeu se manifestă în lucruri spirituale, dar și în împlinirea unor nevoi materiale.

Un exemplu din Biblie foarte cunoscut este înmulțirea pâinilor și a peștilor, din Matei 14:13-21. O mulțime de oameni, impresionată de minunile pe care le-a făcut Isus, se ține cu insistență după El. Isus, văzând un număr așa de mare de oameni, a vindecat pe cei bolnavi pentru că I s-a făcut milă de ei.

Înspre seară, oamenii erau încă în jurul lui Isus, care știa despre ei că sunt flămânzi. Isus le cere ucenicilor să le dea de mâncare, iar ei se scuză că nu au decât cinci pâini și doi pești. A poruncit să-I fie aduse pâinile și peștii, i-a așezat pe oameni pe iarbă, și-a ridicat ochii spre cer și, după rugăciune, a împărțit tuturor pâine și pește, pe săturate.

Cu această ocazie putem vedea că Domnul Isus se îngrijește de nevoile noastre zilnice și că nu trebuie să ne temem atunci când vrem să-L urmăm.

Modalități de manifestare a harului divin în viața omului

Harul Divin în viața omului se manifestă:

- **În mântuirea omului** (Efeseni 2:8,9)

Fără îndurarea lui Dumnezeu, omul nu ar putea obține mântuirea. Jertfa Domnului Isus Hristos este prețul care trebuia plătit în schimbul păcatelor făcute de oameni de-a lungul istoriei. Faptele bune nu pot să acopere greșelile făcute de om. Cei care cred și primesc Harul pe care ni-l face Dumnezeu, prin lucrarea lui Isus Hristos, sunt mântuiți.

- **În posibilitatea de a împlini voia lui Dumnezeu**

Prin puterile proprii, omul nu a putut îndeplini voia lui Dumnezeu exprimată în Lege (porunci). Domnul Isus a adus vestea bună că Duhul Sfânt vine în viața credinciosului, pentru a-l ajuta să îplinească voia lui Dumnezeu.

- **În împlinirea nevoilor materiale**

Domnul Isus Hristos ne încurajează în Biblie să cerem cu credință lucruri de care avem nevoie zi de zi. El ne promite că se îngrijește de aceste nevoi dacă suntem dispuși să căutăm mai întâi voia lui Dumnezeu în viața noastră (Matei 6:31-33).

Verset
de
memorat

Matei 7:7,8

„Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide.”

Să explorăm!

1. Cu ajutorul unui dicționar găsește cât mai multe sensuri ale cuvântului „har”.
2. Povestește, în scris, în 10-12 rânduri, o situație din viața ta sau a familiei tale prin care ați beneficiat de harul lui Dumnezeu.
3. Prezintă, în 5 cuvinte-cheie, ce înțelegi tu prin expresia „Har Divin”.

Lectură

Cântare

NUMAI HARUL

În umblarea mea prin lume,
Prin ispitele haine,
Peste tot, Isuse Doamne,
Numai harul Tău mă ține.

/:Numai harul, numai harul
Mă păstrează ne-ncetat
El mă face, el mă ține
Credincios cu-adevărat./

Pe cărarea curăției
Și în lupta spre mai bine
Să mă țin nu pot, ci-ntruna
Numai harul Tău mă ține.

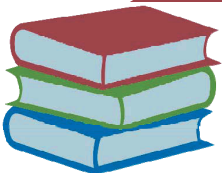
În lucrarea ta preasfântă
Unde m-ai chemat pe mine
Cât e de puțină roadă,
Numai harul Tău mă ține.

Când aş vrea s-ascult Cuvântul,
Să-mplinesc cum se cuvine
Văd cum totu-mi stă-mpotrivă
Numai harul Tău mă ține.

Orișicând și-n orice stare,
Doamne, îndrăznesc la Tine
Și-n cădere și-n nălțare
Numai harul Tău mă ține.

Nicolae Moldoveanu

PORTOFOLIU

*Scrive o scrisoare adresată unui prieten imaginar care s-a născut într-o țară necreștină, în care să-i explici foarte simplu, prin cuvinte și ilustrații, înțelesul expresiei **Harul Divin**.*

RUGĂCIUNEA – PUTERE A VIEȚII CREȘTINE

Rolul rugăciunii și al postului în viața unui creștin

Rugăciunea este starea de vorbă a omului cu Dumnezeu. Augustin, unul dintre marii scriitori creștini, spunea că „rugăciunea este respirația sufletului”. Așa cum respirația este esențială pentru întreținerea vieții, tot așa și rugăciunea este deosebit de importantă pentru viața sufletului. Un om sănătos nu trebuie să facă eforturi pentru a respira, la fel cum, un om care are viața din Dumnezeu se roagă în mod natural și obișnuit. Rugăciunea trebuie să fie și un mod de viață zilnic.

După scopul rugăciunii, aceasta poate fi: *rugăciune de mulțumire* pentru bunătatea lui Dumnezeu, *rugăciune de cerere*, prin care aducem înaintea lui Dumnezeu nevoile sau dorințele, pentru a fi împlinite; *rugăciune de mijlocire*, când îi cerem lui Dumnezeu să îi ajute pe semenii noștri care trec prin diferite probleme.

Atât Vechiul, cât și Noul Testament, abundă cu exemple de oameni care au avut obiceiul și plăcerea de a se ruga lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a răspuns acestor rugăciuni.

Daniel, un tânăr foarte învățat, din Vechiul Testament, rob în Imperiul Persan, la Babilon, obișnuia să se închine prin rugăciune, înaintea lui Dumnezeu, de trei ori pe zi (Daniel 6:10).

Într-o familie de creștini, există obiceiul de a începe și sfârși ziua cu rugăciune, de a mulțumi Domnului Dumnezeu înaintea fiecărei mese, așa cum făcea și Domnul Isus atunci când lua masa împreună cu alți oameni. Ori de câte ori se ivește ocazia, familia se reunește la rugăciune, deoarece rugăciunea este un mod de viață.

Postul este o formă prin care întărim rugăciunea noastră, renunțând pentru un timp la hrana zilnică, pentru a ne concentra atenția asupra relației noastre strânse cu Dumnezeu. Acest lucru este amintit în paginile Bibliei de foarte multe ori. Estera împreună cu Mardoheu și cu întreg poporul Israel se aflau în pericolul de a fi nimiciți. Ei au stat în post și rugăciuni înaintea lui Dumnezeu, iar Acesta a răspuns, apărând poporul Israel (Estera 4:16).

Și Domnul Isus a postit atunci când a fost înaintea unor provocări mari, precum ispitirea Lui de către Satan (Matei 4:2). Pentru că există pericolul ca acest obicei bun să devină doar un ritual religios, lipsit de conținut, Dumnezeu descrie prin prorocul Isaia, postul plăcut Lui. Acesta trebuie însoțit de milostenie, de iertarea celor care au greșit, de sinceritate a sufletului înaintea lui Dumnezeu (Isaia 58: 1-14).

Vocabular

FARISEU – membru al unei grupări minoritare active în cadrul iudaismului palestinian, până la căderea Ierusalimului, a cărui trăsătură distinctivă era respectarea strictă a Legii scrise și a vechilor tradiții orale iudaice; *fig.* om ipocrit, fățarnic, prefăcut.

VAMEȘ – funcționar însărcinat cu controlul și cu taxarea mărfurilor care trec prin vamă.

Exemple de rugăciuni pentru sine și pentru semenii

Omul poate înălța rugăciuni pentru problemele lui sau pentru problemele altor oameni.

În Biblie, suntem încurajați să facem rugăciuni în orice moment: „Vă îndemn, dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii” (1Tim. 2:1).

Câteva personaje exemplare prin rugăciunile lor, care au rămas în paginile Bibliei sunt:

- **Moise**, conducătorul poporului Israel, se ruga înainte de fiecare luptă pe care o avea de purtat. Uneori, Moise trebuia să mijlocească la Dumnezeu chiar în timpul luptei pentru ca poporul să biruiască.

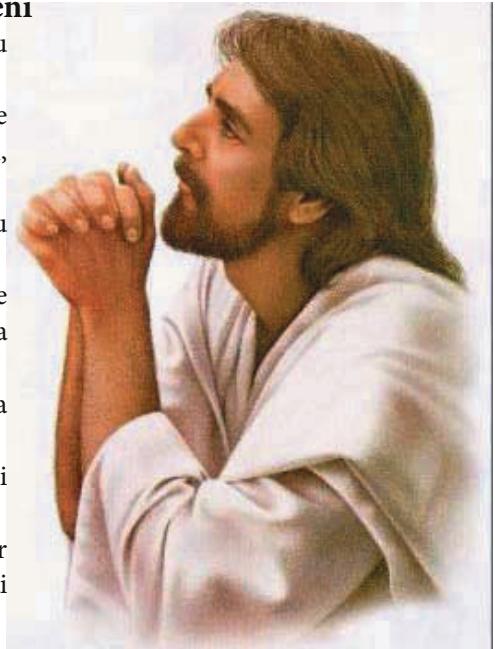
- **Iosua** s-a rugat să stea soarele pe cer pentru a putea sfârși lupta de la Gabaon împotriva amoriților (Iosua 10:12,13).

- **Ana**, mama lui Samuel, s-a rugat mulți ani pentru a primi un copil, iar Domnul Dumnezeu a ascultat-o.

- **Ilie** s-a rugat să nu plouă trei ani și șase luni și nu a plouat, iar apoi, la rugăciunea lui, a venit ploaie din nou, astfel încât slujitorii lui Baal să-l recunoască pe Dumnezeu ca Stăpân al Universului.

- **Domnul Isus** s-a rugat pentru Sine, pentru a avea putere în ceasul încercării, dar și pentru ucenici. Isus s-a rugat pentru copilașii care i-au fost aduși. Isus s-a rugat și pentru învierea lui Lazăr și Domnul Dumnezeu L-a ascultat.

- **Primii creștini** stăruiau în rugăciuni, pe lângă învățătura pe care o primeau despre mântuirea prin credința în Domnul Isus (Faptele Apostolilor 2:42).

Pilde despre puterea rugăciunii – Pilda vameșului și a fariseului (Luca 18: 7-15; Luca 14:11)

Poporul lui Dumnezeu a fost întotdeauna un popor al rugăciunii. Viața de rugăciune a unui om arată ce fel de relație există între el și Dumnezeu, o relație permanentă de încredere și dragoste. Ucenicii Domnului Isus, după ce L-au auzit rugându-se, I-au cerut să-i învețe să se roage, menționând faptul că și Ioan Botezătorul a învățat pe ucenicii lui să se roage (Luca 11:1). De aici putem deduce că trebuie învățate unele lucruri despre rugăciune.

Pilda vameșului și a fariseului este o lecție despre modul în care ar trebui să se roage oamenii și un avertisment cu privire la o viață de rugăciune greșită. Ea aduce față în față doi oameni care se roagă, dar atitudinea lor în rugăciune este foarte diferită.

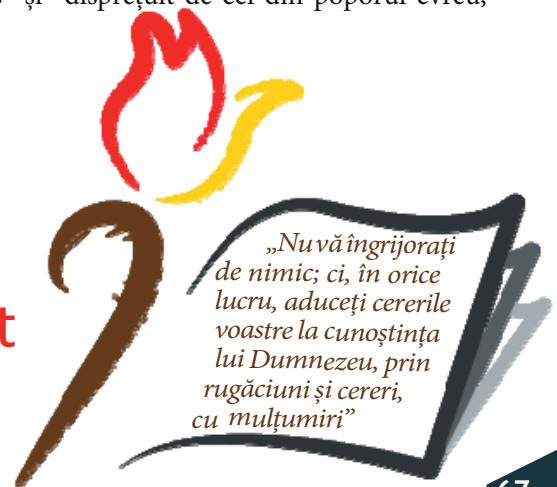
Fariseul este un om mândru, care are pretenția că i se cuvine ca Dumnezeu să-i răspundă la rugăciuni datorită vieții sale religioase. El se compară cu vameșul, pe care îl consideră mult inferior lui.

În același timp, *vameșul*, considerat un om păcătos și disprețuit de cei din poporul evreu, mărturisește Tatălui din Cer, starea lui decăzută și cere îndurare. Dumnezeu privește cu bunăvoință la rugăciunea vameșului, pentru că a fost făcută cu o inimă sinceră, smerită și fără vreo pretenție înaintea lui Dumnezeu.

Din această pildă a rugăciunii putem învăța care este atitudinea plăcută lui Dumnezeu, atunci când ne ducem înaintea Lui în rugăciune.

Verset
de
memorat

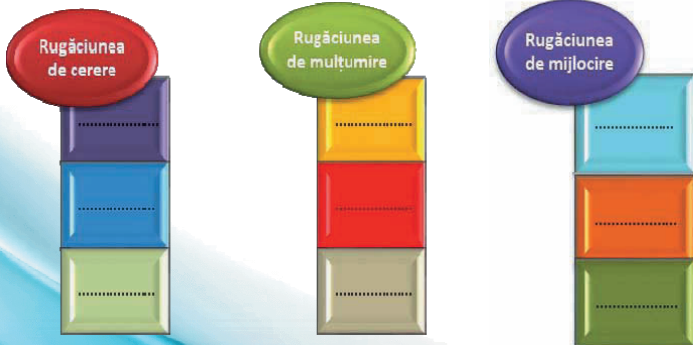
Filipeni 4:6

Să explorăm!

1. Formulează un enunț de 3-5 rânduri, în care să argumentezi importanța rugăciunii.
2. Rezumă, în 5-7 rânduri, o altă pildă care subliniază importanța rugăciunii.
3. Prezintă 5 cuvinte-cheie referitoare la rugăciune.
4. Povestește colegilor tăi o situație în care Dumnezeu a răspuns unei rugăciuni pe care tu, sau familia ta ați făcut-o într-o situație dificilă din viața voastră.
5. În graficul de mai jos, apar tipurile de rugăciuni, după scopul pentru care sunt rostite. Caută pentru fiecare tip de rugăciune, câte trei personaje biblice și notează-le numele în căsuțele de mai jos.

Lectură

Poezie

Te rog, Stăpânul meu preabun,
Prin Duhul să mă-nțelepțești
Să nu zidesc ce Tu dărâmi,
Să nu dărâm ce Tu zidești.

În orice timp și-n orice loc,
Lumina-mi fie căpătâi,
Să nu rămân când Tu Te duci,
Să nu mă duc când Tu rămâi.

Prin lumea veacului de-acum,
Cu adevărul să mă-ncingi:
Să nu resping ce Tu primești,
Să nu primesc ce Tu respingi.

Din partea harului ceresc
S-aleg și eu cum Tu alegi:
Să nu culeg ce Tu arunci,
Să nu arunc ce Tu culegi.

Să-mi dai iubire-n adevăr
Să Te cunosc mai mult cum ești;
Să nu iubesc ce Tu urăști,
Să nu urăsc ce Tu iubești.

Să-mi potrivești viața mea
Cu voia Ta în totul, tot!
Ca a greși-n lucrarea Ta
Nanicând, nicicând să nu mai pot.

Nicolae Moldoveanu

PORTOFOLIU

Ilustrează, împreună cu încă trei colegi, printr-un colaj, un episod din Vechiul Testament în care Dumnezeu a răspuns la rugăciunea unui grup de oameni.

MILOSTENIA – MANIFESTARE A IUBIRII FAȚĂ DE SEMENI

Semnificație, rol, modalități de împlinire

După ce Dumnezeu ne-a arătat prin Domnul Isus ce înseamnă Harul Divin, iar noi am văzut deja că har înseamnă și „milă”, se înțelege că cei care Îl urmează pe Domnul Isus trebuie să dea dovadă în viața lor, de multă milă față de semenii lor.

Milă înseamnă să simți cu cineva care se află într-o nevoie, într-un necaz, care trece prin suferință, care suferă o pierdere a unei persoane dragi, sau a unui lucru la care ținea. Mila nu este doar un sentiment. Mila este însoțită de fapte concrete, în funcție de nevoile celui care suferă: dacă e flămând, îi dai să mănânce, dacă nu se descurcă să îndeplinească ceva urgent, vii în ajutor cu o soluție care să îl ajute pe aproapele tău să termine ce are de făcut; dacă e bolnav, îl vizitezi și, dacă are nevoie, îl ajuți la unele treburi pe care nu le poate face, fiindcă este bolnav; dacă a pierdut pe cineva drag, sau a pierdut un examen, încerci să îi aduci o mângâiere, o încurajare etc.

Rolul milei creștinului este să îl arate pe Hristos și să fim asemenea Lui. Domnul Isus Hristos se identifică cu cei nevoiași. Îi numește frați, apoi spune că, dacă i-ai ajutat pe cei în suferință, pe El L-ai ajutat, sau dacă nu am făcut lucrurile acestea, e ca și când nu le-am făcut față de El (Matei 25:31-46).

Cunoști pe cineva care nu are de mâncare? Foamea e o senzație foarte puternică și nu e plăcut să îți fie foame. Te-ai gândit să pui, în fiecare zi, un sandwich în plus pentru un coleg mai sărac sau mai pofticios? Când cineva nu mai poate de sete, pentru el nu mai contează nimic decât să bea puțină apă. Știi ce mult înseamnă să dai un pahar de apă cuiva care este însetat?

Mai poți avea milă de cel care este străin, să îl primești la tine în casă, de cel care nu are haine potrivite, iar afară e frig, să îi dai din hainele tale, sau din cele care ți-au rămas mici, să vizitezi un bolnav și, uneori chiar să vizitezi pe cineva care este la închisoare.

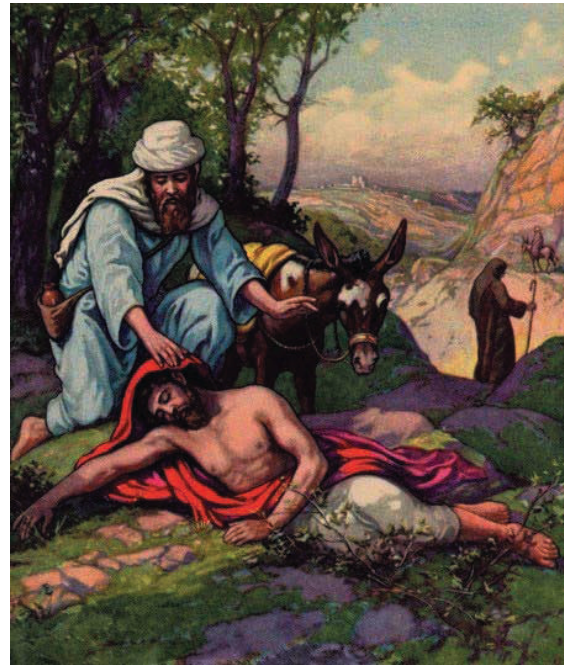
Versete
de
memorat

Matei 6:3, 4

Pilde biblice – *Pilda Samariteanului milostiv*

Ca să ne învețe cine este aproapele nostru, Isus ne-a dat *Pilda Samariteanului milostiv* (Luca 10:25-37). Din această istorisire, aflăm că un om se întorcea dintr-o călătorie și a fost jefuit de niște tâlhari. Astfel călătorul a ajuns într-o situație disperată: a rămas în drum dezbrăcat, fără bani sau alte bunuri, bătut și părăsit, aproape mort. Pe același drum, au trecut, pe rând, mai mulți oameni respectabili, care ar fi putut foarte bine să îl ajute pe sărmanul om. Preotul probabil s-a gândit că nu se cuvine să pună mâna pe un om care s-ar putea să fie mort și a trecut fără să îl ajute. Levitul poate se grăbea să ajungă la sinagogă, să facă o slujbă frumoasă, așa că a trecut și el mai departe. Pe același drum a trecut și un samaritean. Acesta nu era prea bine văzut, făcând parte dintr-o etnie mai desconsiderată de evrei. Tocmai el s-a aplecat și a arătat milă față de călătorul căzut în mijlocul drumului. Mai întâi i-a legat rănilor și i-a pus un fel de medicament ca să nu îl mai doară, apoi l-a așezat pe măgarul lui și l-a dus la un han unde a avut grijă de el. Mai mult, când a trebuit să plece, a lăsat bani hangiului pentru alte cheltuieli ce ar fi putut să apară.

Oare cât de surprinși au fost evreii care au ascultat pilda aceasta? Ei se credeau cei mai buni de pe pământ, iar Domnul Isus le-a dat ca exemplu pozitiv tocmai un om pe care ei îl disprețuiau, un samaritean. Învățăm din această pildă că nu trebuie să avem prejudecăți în legătură cu valoarea oamenilor din jurul nostru și să ne facem milă față de oricine.

Fapte de milostenie din viața cotidiană

Noi avem posibilitatea să facem milostenie în fiecare zi. Chiar dacă nu sunt fapte mari, memorabile, pentru cel care are nevoie de ajutorul tău, e tot ce contează.

Ca să înțelegi mai ușor câtă nevoie are cineva de ajutor când e flămând sau însetat, străin sau fără haine poți face un EXERCITIU DE IMAGINAȚIE, punându-te exact în situația aceea:

• *E vară toridă. Te afli în vizită într-un oraș turistic. Te bucuri de ceea ce vezi în jur și, fără să realizezi, te-ai îndepărtat de grupul cu care ai venit în excursie. Începi să ai o senzație de sete, dar o ignori pentru că ești curios să vezi cât mai multe lucruri. Imediat simți și o senzație de foame, dar te gândești că peste câteva minute vei avea ocazia să iei loc undeva ca să mănânci ceva bun și să bei ceva răcoros. Când în sfârșit găsești un loc care îți place, constăți că nu mai vezi niciun prieten cu care erai și, mai mult... portmoneul tău e în autocar. Cauți cu privirea prin mulțime după un coleg. Nimic... Te gândești că poate, din întâmplare, vezi pe cineva cunoscut. Nimeni... Te uiți în jur la cei care mănâncă bunătați și nu-ți vine să crezi ce foame îți este, iar tu nu poți nici să guști ceva. Cu foamea te-ai mai împăca, dar setea strigă mai tare! Ce mult ți-ai dori să cunoști pe cineva! Te las pe tine să îți imaginezi continuarea, dar vreau să știi că, asemenea situații sunt foarte des întâlnite. Tu cum vrei să răspunzi la aceste nevoi?*

Biblia ne învață că noi trebuie să avem o atitudine de susținere nu numai pentru cei pe care ne e ușor să îi iubim, ci și pentru vrășmașii noștri (Romani 12:20-21).

Să explorăm!

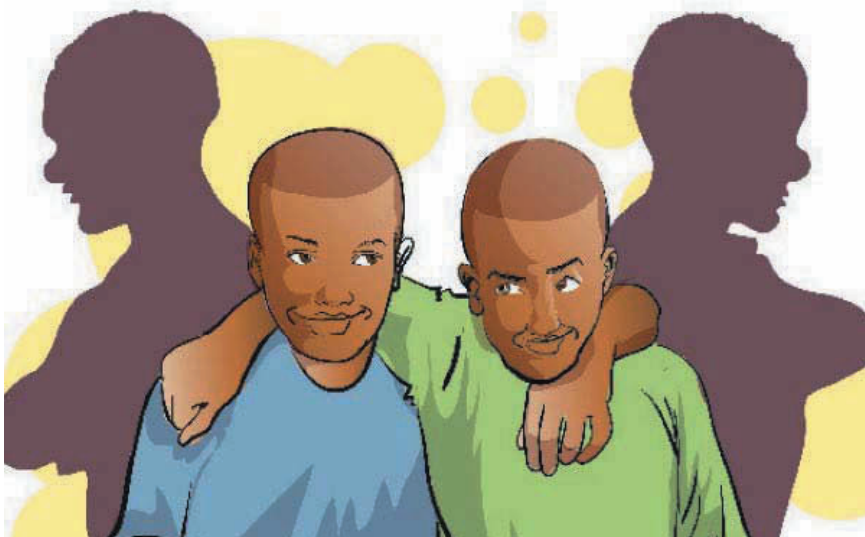
1. Oferă minimum trei exemple din Biblie, de oameni care au făcut milostenie și au fost răsplătiți de Dumnezeu.
2. De ce crezi că Domnul Isus a pus așa de mare accent pe milostenie?
3. Numește cât mai multe domenii în care poți face milostenie.

IERTAREA – SEMN AL BUNĂTĂȚII SUFLETEȘTI

„...și ne iartă nouă
greșelile noastre, precum și noi
iertăm greșiților noștri”

Matei 6:12

Rolul împăcării și al iertării în relațiile cu Dumnezeu, cu sine și cu semenii

Încă de la începutul lucrării Sale pe pământ, în timp ce îi învăța pe ucenici CALEA cea nouă, Domnul Isus Hristos a pus temelia unei relații sănătoase între om și Dumnezeu. Oamenii aveau nevoie de iertare, dar pentru aceasta, trebuiau să învețe să ierte.

Unii oameni își cer iertare de la Dumnezeu, dar le este mai greu să rezolve problema iertării cu semenii lor. Domnul Isus condiționează iertarea care vine de la

Dumnezeu, de iertarea pe care o acordăm noi celor care ne-au greșit. El vrea să ne învețe lucrul acesta, pentru că Își dorește așa de mult să ne asemănăm cu El, iar El este iertător! Chiar dacă nu este un lucru ușor să îți ceri iertare de la cineva față de care ai greșit, totuși trebuie să o faci. Fără obținerea iertării de la Dumnezeu și de la semenii noștri, nu are rost să pretindem că facem ceva de dragul lui Dumnezeu.

Iertarea trebuie obținută de la cel căruia i-ai greșit, adică să recunoști în fața lui că ai greșit și să îl rogi să te ierte (Matei 18:15-20). Pentru a-I cere ceva lui Dumnezeu, omul trebuie să fie împăcat cu El, dar și cu semenii săi.

Dumnezeu urăște nespuse de mult păcatul, astfel că, înainte de orice, trebuie să avem păcatele iertate. Soluția este la îndemâna oricui: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1:12).

Cuvintele Mântuitorului despre iertare

În rugăciunea domnească „Tatăl nostru”, Isus arată foarte clar nevoia omului de a fi iertat de Dumnezeu. „Și ne iartă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri” (Matei 6:12).

Iertarea trebuie acordată chiar și celor care nu ne sunt prieteni sau, poate sunt chiar dușmanii noștri. Ți s-a întâmplat să îți faci cineva rău, deși tu ai avut doar intenții bune cu privire la el? Domnul Isus spune că trebuie să îl ierți. Ai făcut cuiva un bine, iar el s-a întors spre tine și ți-a făcut o nedreptate, sau te-a trădat? Chiar dacă e greu, trebuie să îl ierți! (Matei 5:44-45).

Vocabular

A MĂRTURISI–

a declara, a relata, a spune, a susține; a propovădui, a predica o credință, o învățătură morală; a dovedi, a adevăra, a proba; a recunoaște (ca adevărat); a admite, a accepta.

CĂMĂȚAR– persoană care dă împrumuturi bănești în schimbul unei camete (dobânzi).

MIR– untdelemn aromat și sfințit, folosit la săvârșirea unor ritualuri în Biserica creștină.

Domnul Isus a fost întrebat de câte ori trebuie să iertăm pe cineva care greșește față de noi în mod repetat.

Oare ucenicii așteptau ca Isus să le ușureze sarcina, să le spună că se schimbă lucrurile? Nu a fost așa, pentru că Domnul Isus afirmă un lucru uimitor: trebuie să îl iertăm de șaptezeci de ori câte șapte (Matei 18:22). Poate cineva să ne greșească atât de mult într-o singură zi? Aproape imposibil. Deci, Domnul Isus spunea că, oricât ne-ar greși cineva, suntem datori să iertăm, la fel cum ne-a iertat Dumnezeu pe noi: pe deplin!

Pilde biblice – *Pilda robului nemilosiv*

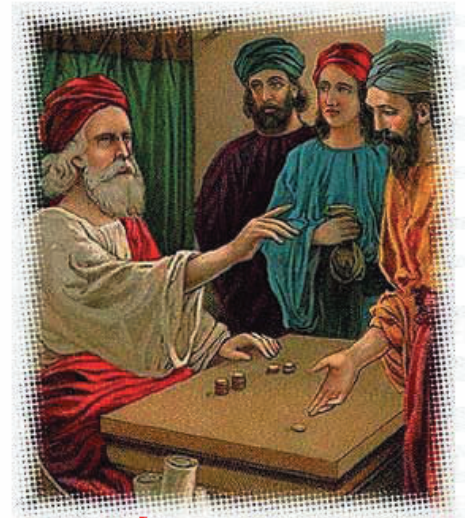
După cum am observat până acum, pentru a înțelege mai bine voia lui Dumnezeu, Isus a ilustrat lucrurile acestea în pilde. Iertarea este tema mai multor pilde, dar una dintre cele mai semnificative este *Pilda robului nemilosiv* (Matei 18:21-35).

Un om avea o datorie așa de mare, încât nu mai avea nicio șansă de a o plăti vreodată. Singura soluție era ca el și întreaga sa familie să devină robii celui la care erau datori. Ceva neașteptat s-a întâmplat și stăpânul le-a șters toată datoria. Imediat ce a aflat vestea cea bună, ieșind de la stăpânul care tocmai l-a iertat, datornicul iertat s-a întâlnit cu un prieten care îi datora o sumă mult mai mică, decât datoria de care tocmai fusese iertat. Dar, atitudinea lui nu a fost la fel de îngăduitoare ca a stăpânului său. Dimpotrivă, s-a repezit la datornicul său, amenințându-l ca să obțină ceea ce îi datora. Ce urât! Imediat a fost chemat la stăpân. De data aceasta nu mai avea un motiv de bucurie. Stăpânul lui era furios pe el. L-a muștră, i-a retras iertarea pe care i-o oferise cu puțin timp înainte și l-a pedepsit pentru datoria pe care nu o putuse plăti.

Datoria noastră față de Dumnezeu, prin păcatul nostru, este mult, mult mai mare decât orice am putea noi vreodată să facem pentru a ne achita de această vină. Mai mult, oricât ne-ar greși cineva, tot nu poate să se compare cu greșelile pe care le-am făcut noi față de Dumnezeu, iar El a fost gata să ne ierte vina pentru aceste păcate. De aceea suntem și noi datori să iertăm greșiților noștri.

Verset
de
memorat

Matei 5:44

„Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.”

Să explorăm!

1. Numește trei motive pentru care ai înțelege că trebuie să iertăm pe cei care ne greșesc.
2. Identifică, împreună cu colegul tău de bancă, câte două situații în care vă este foarte greu să iertați. Rugați-vă unul pentru altul ca Dumnezeu să vă dea putere să iertați acele lucruri.
3. Relatează un episod din Biblie în care un personaj a dat dovadă de o iertare exemplară față de cei care i-au greșit.
4. Găsește, cu ajutorul unei concordanțe biblice, sau a unei persoane care cunoaște Biblia, cât mai multe versete care vorbesc despre iertarea omului de către Dumnezeu.

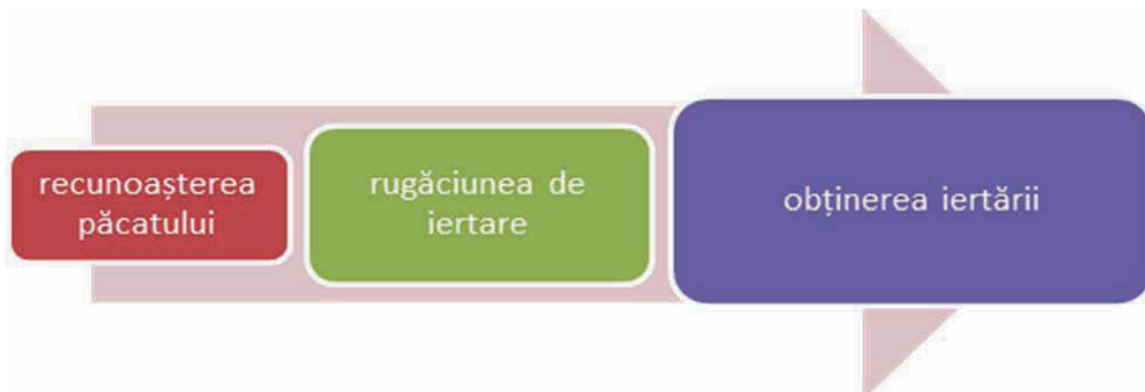
RECAPITULARE

I. Din pilda robului nemilostiv, reținem următoarele învățături:

- Toți oamenii sunt datori (păcătoși) și au nevoie de iertarea lui Dumnezeu.
- Niciun dator (păcătos) nu este în stare să plătească pentru datoria lui.
- Nimeni nu trebuie să-L nesocotească pe Dumnezeu, deoarece El a plătit pentru datoriile noastre.
- Dumnezeu ne iartă toate datoriile (păcatele) noastre, oferindu-ne prin har, libertate completă și o identitate nouă.

Întrebare: *Din cunoștințele tale biblice, cum crezi că a plătit Dumnezeu pentru datoriile noastre?*

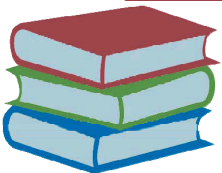
II. În cartea Psalmilor găsim rugăciuni care ne arată pașii ce trebuie parcurși pentru a obține iertarea de la Dumnezeu.

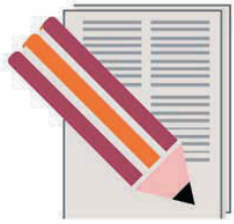
Crezi că trebuie să procedăm astfel și în relațiile cu oamenii?

- Recunoașterea păcatului (Psalmul 51:2-4)
- Rugăciunea ca Dumnezeu să ierte păcatul (Psalmul 51: 7-12)
- Credința deplină în iertarea Domnului (Psalmul 32:1-6)

PORTOFOLIU

Redactează o compunere de 10-12 rânduri în care să prezinți o modalitate prin care tu și familia ta vă puteți implica în a face milostenie.

EVALUARE

I. Citește pasajul din Ioan 4: 1-42.

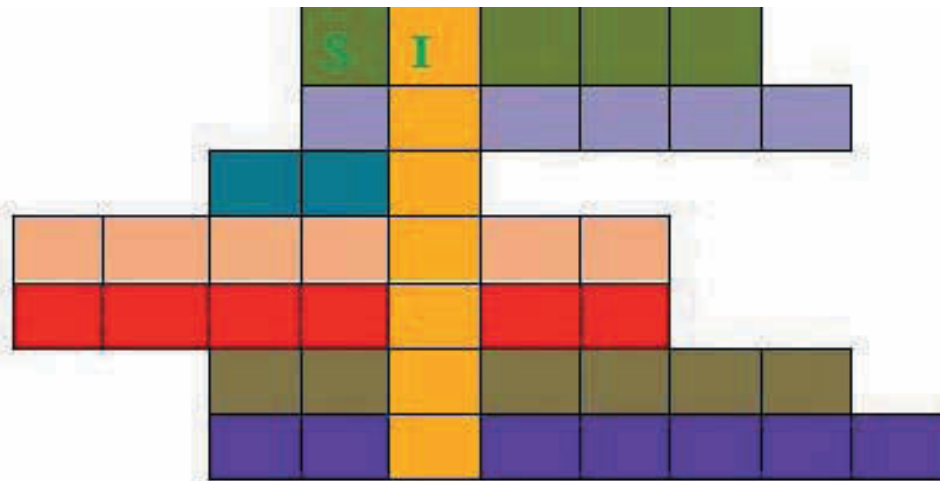
Identifică minimum 6 gesturi pe care le-a făcut femeia samariteancă.

Cum crezi că pot fi explicate acestea?

II. Completează rebusul cu răspunsurile corecte.

Pe verticală, în coloana portocalie, vei descoperi un cuvânt important din acest capitol.

1. Cum s-a numit omul în casa căruia a intrat Isus?
2. Oaspetele nepoftit la masă era o ...
3. Ce avea femeia în vasul pe care l-a adus?
4. Omul din pilda Domnului, care i-a iertat pe cei datori, era ...
5. Domnul a spus despre păcatele femeii că sunt ...
6. Orientarea religioasă a lui Simon era de ...
7. Spălarea picioarelor era un semn de ...

III. Lecturează Psalmul 86:5 și identifică atributul lui Dumnezeu pe baza căruia omul primește iertare. Crezi că ai nevoie de lucrul acesta și tu pentru a-i putea ierta pe cei care îți greșesc? Enumeră încă trei lucruri care crezi că sunt folositoare pentru a-i putea ierta pe cei care îți greșesc.

VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

Viața noastră de creștini nu se limitează la relația cu Dumnezeu, ci se răsfrânge și asupra semenilor, asupra întregii comunități. Am fost chemați să Îl lăudăm, să ne închinăm, să ne rugăm și să sărbătorim împreună cu ceilalți, cu Biserica. În lecțiile ce urmează, vom prezenta sărbătorile creștine importante și modul în care noi, credincioșii, putem să Îl glorificăm pe Dumnezeu, individual și colectiv, prin aceste sărbători.

Principalele sărbători creștine urmăresc viața și lucrarea Domnului Isus Hristos, care ne-a iertat de păcate, ne-a mântuit prin jertfa Sa și ne-a făcut fii ai lui Dumnezeu. Astfel, vom celebra nașterea Mântuitorului, botezul, învierea și înălțarea Sa, adică momentele importante ale vieții pământești ale lui Isus. Când Mântuitorul a plecat la cer, a promis ucenicilor Săi că le va trimite Duhul Sfânt. Așadar, vom sărbători, de asemenea, și pogorârea Duhului Sfânt (Cincizecimea), care a însemnat și înființarea Bisericii creștine.

În timp ce ne apropiem de aceste sărbători, să avem inima deschisă pentru ceea ce Dumnezeu vrea încă să ne învețe prin viața și lucrarea Fiului Său și a Duhului Sfânt. Celebrarea acestor evenimente și închinarea înaintea lui Dumnezeu ca o comunitate răscumpărată și iubită de Hristos este o jertfă din partea noastră adusă lui Dumnezeu. În Vechiul Testament, sărbătoarea însemna și aducerea de jertfe sau ofrande. În Noul Testament, Dumnezeu nu este cinstit prin jertfe de animale sau de mâncare, ci prin inimile credincioșilor care se adună cu dragoste și se închină cu recunoștință Tatălui lor ceresc. Fie ca El să se bucure de modul în care noi Îl sărbătorim!

NAȘTEREA DOMNULUI ISUS

Să explorăm!

1. Povestește episodul în care Îngerul Gavril îi aduce Mariei vestea nașterii lui Isus.
2. Care a fost reacția Mariei la mesajul primit?
3. Enumeră câteva trăsături ale fecioarei Maria.
4. Descrie câteva însușiri ale lui Dumnezeu care se desprind din cântarea Mariei. Cum este prezentat Dumnezeu în această cântare?
5. Ce sentimente străbat cântarea Mariei?
6. Cine l-a vizitat pe Pruncul Isus la Betleem?
7. Care a fost mesajul îngerului pentru păstori și ce spunea corul de îngeri?
8. Cine erau magii? Ce daruri i-au adus Pruncului?
9. Ce sentimente predomină în toată relatarea despre Nașterea Domnului?

Nașterea Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos, este una dintre cele mai mari sărbători creștine. Este o sărbătoare a bucuriei și a speranței.

Vestirea Nașterii lui Isus Hristos

Îngerul Gavril a fost trimis în Nazaretul Galileei, la o fecioară, Maria, logodită cu Iosif. Vorbele îngerului „Plecăciune ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!” (Luca 1:28), au tulburat-o foarte mult. Îngerul i-a adus marea veste că ea va fi mama Fiului Celui Preaînalt, a cărui Împărăție nu va avea sfârșit. Lucrul acesta se va face doar prin puterea lui Dumnezeu: „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea, Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:35). Așadar, Maria, o fată simplă, dar cu inima curată, primește vestea că va fi mama Fiului lui Dumnezeu. Îngerul i s-a arătat și lui Iosif, pe care l-a înștiințat despre nașterea Fiului lui Dumnezeu. Atât Maria, cât și Iosif au dat dovadă de ascultare, încredere în Dumnezeu și smerenie.

Cântarea Mariei

Maria a fost anunțată de înger că și rudenia ei, Elisabeta, era însărcinată în luna a șasea. Ea a hotărât să-i facă o vizită Elisabetei. La auzul urării Mariei, Elisabetei i-a săltat pruncul în pântece și s-a umplut de Duhul Sfânt. În acest context, Maria a compus o cântare:

„Sufletul meu mărește pe Domnul și mi se bucură duhul în
Dumnezeu, Mântuitorul meu, pentru că a privit spre
starea smerită a roabei Sale. Căci iată că, de acum încolo, toate
neamurile îmi vor zice fericită, pentru că Cel Atotputernic a făcut
lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt și îndurarea Lui
se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.
El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gândurile pe care le
aveau cei mândri în inima lor. A răsturnat pe cei puternici de pe
scaunele lor de domnie și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei flămânzi
i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile
goale. A venit în ajutorul robului Său Israel, căci Și-a adus
aminte de îndurarea Sa – cum făgăduise părinților noștri
– față de Avraam și sămânța lui în veac”
Luca 1:46-55

Nașterea lui Isus Hristos

Așa cum spusese îngerul Gavril, lucrurile vestite s-au împlinit: Elisabeta l-a născut pe Ioan Botezătorul, iar Maria a rămas însărcinată și a născut un Prunc, căruia i-au pus numele Isus. Aceasta s-a întâmplat în Betleem, un orașel la 10-12 km de Ierusalim. Deoarece în acea vreme nu se găsea loc de poposire, Fiul lui Dumnezeu s-a născut într-un staul.

În Evanghelia după Luca sunt prezentați păstorii de pe câmp care au primit vestea nașterii unui „Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11). Un cor întreg de îngeri a început să laude pe Dumnezeu: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui” (Luca 2:14). Păstorii s-au dus și s-au închinat Pruncului Isus, plini de bucurie.

În Evanghelia după Matei (capitolul 2) aflăm despre niște înțelepți ai vremii, numiți magi, care au ajuns la Ierusalim, călătorind din Răsărit în căutarea Împăratului. Îndrumați spre Betleem și conduși de o stea, magii au ajuns la Pruncul Isus și i s-au închinat, oferindu-I aur, smirnă și tămâie.

Înțelegem că la ieslea Domnului Isus este loc pentru toate categoriile sociale, atât păstori, cât și înțelepții lumii, magii. Nașterea Domnului Isus trebuie sărbătorită cu bucurie, recunoștință și sfințenie, aducându-I Domnului Isus cele mai de preț daruri: inimile noastre.

APROFUNDARE

1. Enumeră cinci lucruri care-ți vin prima dată în minte când auzi cuvântul „Crăciun”. Câte dintre acestea au într-adevăr legătură cu Nașterea Domnului Isus?
2. Cum crezi că ar trebui să se pregătească un copil pentru sărbătoarea Nașterii Domnului? Dar cum ar trebui să o sărbătorească?
3. Nu întâmplător, fecioara Maria a fost aleasă să fie mama Fiului lui Dumnezeu. Ce lucruri poți învăța de la ea? Dar de la celelalte personaje (îngeri, păstori, magi etc)?
4. De ce crezi că Fiul lui Dumnezeu a venit în lumea noastră în locul cel mai de jos: într-o iesle de vite. Ce înseamnă pentru tine să fii umil sau smerit? Ce consecințe are această atitudine în ochii lui Dumnezeu și în ochii celorlalți?

Activitate în echipă

- *Cântați împreună cu toată clasa câteva colinde.*
- *Împărțiți clasa în grupuri de 5-6 elevi. Fiecare grup va alege un episod din relatarea despre Nașterea Domnului și va interpreta, în fața clasei, episodul ales (joc de rol).*

Lectură

Cântare

Ce răsun-acuma iar
Ca și la-nceput,
Munți și văi a străbătut
Vestea: „S-a născut!”

R: Mesia, Mesia,
Ești nădejdea vieții noastre
În lumea cea rea!

N-avem daruri ca să-I dăm,
Ce-ar putea primi?
Dar în loc de daruri vrem
Veșnic a-L sluji.

Azi din inimă-I cântăm
Precum îngerii
Mic și mare să-L laudăm!
Din cer a venit.

Vocabular

STAUL – grajd sau adăpost (pentru oi).

IESLE – construcție în formă de jgheab, ridicată de la pământ, în care se dă de mâncare vitelor în grajd.

MAG – nume dat preoților unor religii din Antichitate; învățat, filosof; astrolog.

Verset
de memorat

Luca 2:14

„Slavă lui
Dumnezeu în
locurile preainalte
și pace pe pământ
între oamenii
plăcuți Lui.”

PORTOFOLIU

Scrive o compunere de două pagini cu titlul:
„Adevărata semnificație a Crăciunului”

BOTEZUL DOMNULUI

„După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine. Eu nu-L cunoscteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.” Ioan 1:30-31

Cântarea lui Zaharia

Preotul Zaharia era căsătorit cu Elisabeta, care provenea tot dintr-un neam de preoți și erau foarte dedicați lui Dumnezeu. Fiind înaintați în vârstă au pierdut speranța că vor mai avea copii. Îngerul Gavril a fost trimis să-i vestească lui Zaharia că va avea un copil, dar pentru că Zaharia nu a crezut cuvintele îngerului, a rămas mut până când copilul Ioan a fost dus în Templu, în ziua a opta. Atunci, Zaharia a început din nou să vorbească și să slăvească pe Dumnezeu.

Plin de Duhul Sfânt, el a compus o cântare prin care Îl slăvea pe Domnul (Luca 1:67-80). Ea începe cu rostirea binecuvântării către Dumnezeu, pentru împlinirea profețiilor cu privire la mântuirea poporului Israel. Astfel Domnul și-a arătat îndurarea, și-a adus aminte de legământul Său și a alungat frica. Cuvântul profetic s-a îndreptat și spre Cel ce se va naște, Isus Hristos, indicând menirea și lucrarea Sa mesianică.

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

Aparent un om neînsemnat și îmbrăcat sărăcăcios, Ioan Botezătorul va fi „mai mult decât un proroc” (Matei 11:9), așa cum spunea Însuși Isus.

Despre Ioan s-a profețit în Vechiul Testament prin Isaia astfel:

„Iată glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările” (Luca 2:4; Isaia 40:3). Această ilustrație semnifică faptul că Dumnezeu voia să pregătească inimile oamenilor înainte de venirea lui Mesia. Cel mai important mod prin care oamenii se puteau pregăti pentru venirea lui Mesia era să-și îndrepte inimile spre Dumnezeu, să conștientizeze păcatele lor, să

Verset
de
memorat

Matei 3:17

se curățească, să facă apoi fapte care să dovedească pocăința și întoarcerea lor la Dumnezeu. Aceasta era misiunea lui Ioan: el propovăduia botezul spre iertarea păcatelor, zicând: „Pocăiți-vă căci Împărăția lui Dumnezeu este aproape” (Matei 3:2). Oamenii din tot ținutul Iudeii și din împrejurimi veneau la Ioan ca să fie botezați de el. Ei își mărturiseau păcatele și erau botezați (scufundați în apă) de către Ioan.

De asemenea, Ioan anunța judecata viitoare a lui Dumnezeu, care „Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar, dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge” (Matei 3:12).

Botezul lui Isus Hristos

Isus era în vârstă de aproximativ 30 de ani când a venit din Galileea la Ioan, la Iordan, ca să fie botezat de Ioan. Însă, Ioan l-a oprit, zicând: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” Însă Isus i-a răspuns că „se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit” (Matei 3:16).

Botezul Domnului Isus dovedește smerenia și ascultarea Lui. El nu avea nevoie de pocăință pentru că nu făcuse păcat, dar totuși a cerut ca Ioan să-L boteze. Cu cât mai mult avem noi, oamenii, nevoie de pocăință!?

Botezul lui Isus a confirmat în fața lumii că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt s-a pogorât peste Isus sub formă de porumbel, iar Tatăl a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17).

Să explorăm!

1. Povestiți episodul vestirii nașterii lui Ioan Botezătorul.
2. Enumerați, din cântarea lui Zaharia, câteva acțiuni întreprinse de Dumnezeu pentru poporul Său.
3. Numiți profeția făcută de Zaharia despre fiul său Ioan, în cântarea sa.
4. Ce profeție a rostit Isaia despre Ioan Botezătorul?
5. Care era mesajul principal al propovăduirii lui Ioan?
6. Cum ilustra Ioan Botezătorul viitoarea judecată a lui Dumnezeu?
7. Care a fost atitudinea lui Ioan când Isus a vrut să fie botezat? De ce?
8. Descrieți botezul lui Isus.

APROFUNDARE

1. Cum crezi că s-a simțit Zaharia când a rămas mut? Dar când și-a recăpătat vorbirea? Ni se poate întâmpla și nouă să nu credem promisiunile lui Dumnezeu?

2. Ce vedeau oamenii când se uitau la Ioan Botezătorul? Care era înfățișarea lui? Ce vedea Dumnezeu când se uita la Ioan Botezătorul? Este posibil să greșim când judecăm pe cineva după aparență? Ce este de valoare în ochii lui Dumnezeu?

3. Care erau trăsăturile de caracter ale lui Ioan Botezătorul? Ce putem învăța de la el?
4. Cât de dificil ți se pare să vorbești altora despre Împărăția lui Dumnezeu? Ce crezi că i-a dat îndrăzneală și curaj lui Ioan Botezătorul?
5. Ce învățături poți desprinde pentru viața ta, din relatarea biblică, despre botezul lui Isus? Ce lecții poți învăța de la Isus?

Lectură

Poezie

Ioan Botezătorul

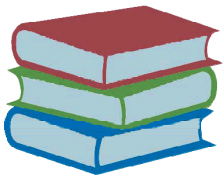
Zaharia prin cântare L-a vestit pe Salvator
Iar Ioan avea să-I fie înainte mergător.
Predicând cu foc și râvnă, tânărul Ioan chema
Pe iudei la pocăință, gata pentru Mesia.

Le spunea să se boteze, să se lase de păcat,
Să-L aștepte pe Acela care-i Fiu de Împărat.
El a condamnat păcatu-n farisei și în Irod.
Cu plăcere-L ascultară unii oameni din norod.

A avut multă-ndrăzneală și-un curaj deloc puțin
Ca să apere dreptatea și-adevărul cel divin.
Dând dovadă de-ascultare, pe Isus L-a botezat
Ca Mesia să-Și înceapă lucrul Său cu-adevărat.

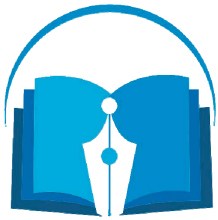
Corneliu Livanu (fragment)

PORTOFOLIU

1. Asemenea lui Ioan Botezătorul, au fost mulți misionari care au predicat/ propovăduit oamenilor despre Dumnezeu. Alege un misionar și descrie, pe scurt, viața și activitatea lui.

2. Ioan Botezătorul le-a spus oamenilor să se pocăiască și să facă fapte vrednice de pocăința lor. Fă o coloană cu lucrurile pe care trebuie să le schimbi în viața ta și o altă coloană cu lucrurile pe care ar trebui să le faci pentru ca să dovedești că ești copil de Dumnezeu.

RECAPITULARE

NAȘTEREA ȘI BOTEZUL DOMNULUI ISUS

Pentru noi, creștinii, venirea în lume a Mântuitorului Isus este atât de importantă, încât ar fi imposibil să nu ne amintim cu drag de marile evenimente din viața lui Isus.

Mai mult decât atât, de fiecare dată când ne amintim, vrem ca să-I aducem lui Dumnezeu toată lauda și închinarea pentru ceea ce a săvârșit în Fiul Său pentru a ne salva pe noi, oamenii. Sărbătoarea înseamnă și rememorarea episoadelor importante din viața și lucrarea Domnului Isus cu scopul de a învăța tot mai mult să ne asemănăm cu Isus.

Prima mare sărbătoare a creștinilor este Nașterea Domnului cunoscută în societate sub denumirea de Crăciun. Ne amintim cu recunoștință cum Isus a acceptat să lase gloria cerească pentru a veni în lumea noastră și a ne mântui de păcate. El a venit să fie asemenea nouă întru totul și să ne învețe smerenia, născându-se într-un staul cu animale. La nașterea Sa, Isus a primit închinare din partea îngerilor, păstorilor, magilor. Cu atât mai mult noi trebuie să-L laudăm și să ne închinăm Lui cu tot ce suntem și avem! Cu ocazia acestei sărbători ne putem aminti, de asemenea, de cei mai nevoiași dintre noi și putem fi o binecuvântare pentru comunitatea în care ne-a așezat Dumnezeu.

Sărbătoarea botezului lui Isus ne amintește de exemplul Domnului Isus, de ascultare și supunere față de Tatăl Lui. Deși El nu avea nevoie de pocăință, a cerut să fie botezat de unul mai neînsemnat decât El, de Ioan Botezătorul, doar pentru a împlini ceea ce trebuia împlinit. Odată cu bucuria sărbătorii, conștientizăm că trebuie să ne căim de faptele noastre rele, să ne botezăm și să facem fapte vrednice de pocăința noastră. Privind și la Ioan Botezătorul putem învăța curajul propovăduirii, dedicarea Sa totală pentru Dumnezeu și smerenia de care a dat dovadă.

Dumnezeul nostru mare și sfânt merită lauda și închinarea noastră. Aceste sărbători ne amintesc de bunătatea Lui față de noi, de faptul că nu ne-a uitat, ci dimpotrivă, L-a trimis pe Fiul Său care s-a făcut asemenea nouă și a luat un chip de om umil și smerit. Să ne verificăm propriile noastre vieți, să venim înaintea Lui cu niște inimi pline de curăție și recunoștință, să ne închinăm cu toată Biserica și comunitatea și, în felul acesta, Dumnezeu să privească cu bunăvoință la felul nostru de sărbătoare. Aceste două mari sărbători sunt încă un prilej de a-I demonstra lui Dumnezeu mulțumirea noastră și a comunității din care facem parte, că suntem una.

ÎNVIEREA DOMNULUI

„Pentru ce căutați
între cei morți
pe Cel ce este viu?
Nu este aici, ci a înviat.”

Luca 24:5, 6

Învierea lui Isus

După ce Isus a fost răstignit, preoții cei mai de seamă au cerut ca mormântul lui Isus să fie păzit de soldați. Au luat această măsură pentru că Isus vorbise despre faptul că după trei zile va învia. Prezența soldaților trebuia să asigure paza mormântului, ca trupul lui Isus să nu fie furat de către ucenici (Matei 27:62-66). Însă în ciuda acestei străji, a sigiliului roman și a pietrei puse la mormânt, Isus Hristos a înviat. Învierea Domnului Isus este o mare minune.

Vocabular

PÂRGĂ – fază de început a coacerii unor fructe, legume sau cereale, înainte de maturizare; starea fructelor, a legumelor și a cerealelor în această fază.
◊ în pârgă = aproape copt. ◊ a da în pârgă (sau în pârg) = a începe să se coacă, să se pârguiască.

Relatarea evanghelistului Matei arată că a avut loc un cutremur de pământ și un înger a dat piatra la o parte. Soldații ce păzeau mormântul au căzut la pământ, iar îngerul le-a spus femeilor care au venit la mormânt, că Isus a înviat și se va întâlni cu ucenicii Săi în Galileea (Matei 28:1-7).

După plecarea femeilor, o parte dintre soldați au dus preoților din cetate vestea învierii lui Isus. Aceștia i-au mituit pe soldați ca să spună că trupul lui Isus a fost furat și că învierea este o mare minciună. Dar arătările ulterioare ale lui Isus au dovedit că Dumnezeu Tatăl a înviat dintre cei morți. Astfel, El a biruit moartea. Isus Hristos a înviat și este viu în vecii vecilor.

Isus se arată Mariei

Prima arătare a Domnului Isus cel înviat a fost în fața Mariei, cea pe care o reabilitase în trecut. Se pare că ea rămăsese la mormânt după ce Petru și Ioan au constatat că mormântul era gol. În prima fază Maria L-a confundat pe Isus cu grădinarul, îngrijitorul locului, dar atunci când Isus a strigat-o pe nume, ea L-a recunoscut și I-a zis „Rabuni” ceea ce se traduce prin „Învățătorule” (Ioan 20:15-18). Această primă arătare a lui Isus Cel Înviat este prima certitudine că învierea a fost reală. Maria L-a recunoscut pe Isus. Tocmai această recunoaștere L-a determinat pe Isus să o trimită pe Maria la ucenicii Săi și să le spună că s-a împlinit ceea ce le-a zis înainte de crucificare: a înviat!

Isus se arată ucenicilor

În urma crucificării lui Isus, ucenicii s-au ascuns pentru a nu fi și ei arestați și condamnați. Atunci când Maria a adus vestea că Isus a înviat, ucenicii nu au crezut-o (Marcu 16:11).

Incertitudinea, teama, necredința i-au pus în dificultate. Tocmai în acele momente tulburi, când ucenicii erau adunați, Isus a apărut în mijlocul lor spunându-le „pace vouă” (Ioan 20:19). Este foarte important să știm că Isus a oferit ucenicilor exact ceea ce aveau ei nevoie și anume pacea. Ucenicii au primit dovada clară că Isus este viu. Isus a demonstrat că este real și nu o iluzie prin faptul că a cerut de mâncare de la ucenici și că i-a invitat pe aceștia să îl atingă. Pacea lui Isus este oferită și astăzi celor ce cred în El.

Isus se arată lui Toma

Unul dintre ucenici, Toma, a lipsit de la întâlnirea în care Isus le-a oferit pacea Sa. Efortul ucenicilor de a-l convinge pe Toma că L-au văzut pe Isus viu e fără rezultat. El dorește ca în mod personal să îl vadă pe Isus și să pună mâna în rănile Sale. Deși pentru această dorință Toma este considerat ca fiind necredincios, putem spune că el este omul care a vrut să probeze ceea ce i s-a spus. Toma reprezintă categoria de oameni care vor certitudini. După opt zile de la învierea Domnului, Isus s-a arătat din nou ucenicilor. De această dată, Toma era împreună cu ei. Isus i s-a adresat direct lui și l-a invitat să pună mâna în rănile Sale. Toma s-a prăbușit la picioarele lui Isus, numindu-L „Domnul meu și Dumnezeu meu” (Ioan 20:24-29).

Isus îi numește fericiți pe cei care, deși nu au dovadă fizică, așa cum a avut Toma, sunt gata să creadă și să facă din El, Domnul vieții lor.

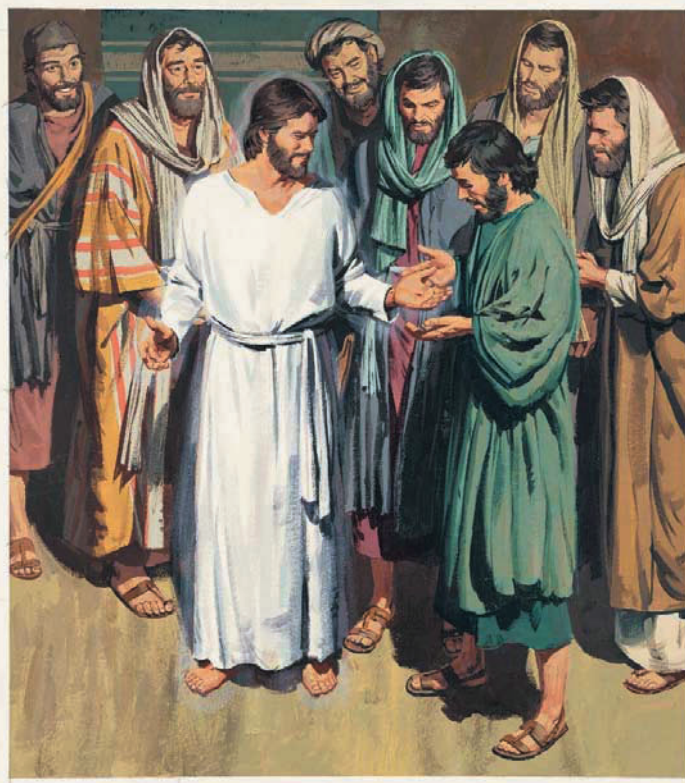
Beneficiile învierii

Învierea Domnului Isus nu este doar un eveniment minunat care a avut loc în trecut, ci are efecte și beneficii pe care le aduce creștinilor până în zilele noastre.

Un prim beneficiu al învierii constă în faptul că omul poate fi împăcat cu Dumnezeu. Învierea lui Hristos este dovada faptului că Jertfa de pe Calvar a fost acceptată. Dumnezeu a primit jertfa lui Hristos și în consecință L-a înviat din morți (Faptele Apostolilor 2:24).

Un alt beneficiu al Învierii lui Hristos este acela că prin moarte credincioșii vor intra în viața veșnică. Hristos este considerat „pârgha celor adormiți”, adică primul care a înviat dintre cei morți și nu mai moare. Cei ce cred în Isus vor învia și ei dintre cei morți, într-un trup de slavă, așa cum a avut și Domnul Isus după înviere (1 Corinteni 15:50-55).

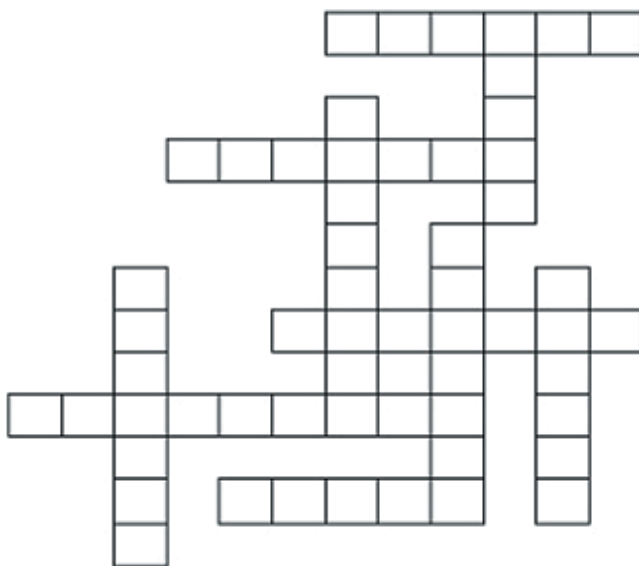
Dacă Hristos a înviat și cei ce sunt ai lui vor învia la sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, în Ziua de Apoi (1 Tesaloniceni 4:16). Astfel, pe lângă împăcarea cu Dumnezeu și speranța că vom învia și noi la Învierea de Apoi, Învierea are și beneficiul că cei ce cred în Isus sunt eliberați de frica morții, nu se mai tem de moarte.

Să explorăm!

Rezolvă rebusul de mai jos prin aranjarea cuvintelor din secțiunea alăturată. Nu aveți nicio indicație ajutătoare, vă veți folosi de lungimea cuvintelor.

FEMEI	ÎNGER	ÎNVIAT
PIATRA	BUCURIE	GIULGIU
MORMÂNT	SOLDAȚI	DIMINEAȚA
DUMINICĂ		

APROFUNDARE

1. De ce crezi că preoții doreau să ascundă și chiar să mintă în legătură cu învierea lui Isus?
2. Compară starea de spirit a Mariei înainte de a ști de învierea lui Isus, cu starea ei de spirit după arătarea lui Isus. Ce atitudine ar trebui să avem noi dacă suntem convingși că Isus a înviat?
3. Descrie momentul arătării lui Isus în fața ucenicilor și apoi în fața lui Toma. De ce crezi că Isus a vrut să li se arate ucenicilor?
4. Ce învățăm din discuția lui Isus cu Toma, pentru viața noastră de astăzi?
5. Enumeră câteva dintre beneficiile învierii lui Isus pentru noi, creștinii din secolul al XXI-lea.
6. Compară (asemănări, deosebiri) Paștele evreiesc cu Paștele creștin.

Lectură

Poezie

A-NVIAT ISUS!

A-nviat Isus din moarte
În al gloriei veșmânt.
Zace piatra la o parte.
Dorm ostașii pe mormânt.
Aleluia! Cântă zorii.
Păsările ciripesc.
Soarele alungă norii.
Florile-n dumbrăvi zâmbesc.
Bucuria Învierii
se revarsă-n ploii de har
prin cuvântul mângâierii
care ni s-a dat în dar :
„A-nviat Mântuitorul !
Noi L-am auzit vorbind.

L-am văzut precum e norul
sus pe boltă scânteind !”
Înălțați în zări cântare
Celui care-a înviat
Voi păduri, și voi izvoare,
și tu cerule-nstelat!
Lăudați-L cu iubire
voi, ai Domnului copii,
ce-ați primit cu-nșuflețire
vestea mării bucurii !

Corneliu Livanu

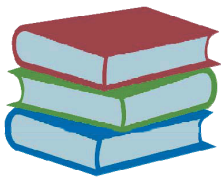
Verset
de
memorat

Matei 28:5-6

„Dar îngerula luat
cuvântul și a zis femeilor:
„Nu vă temeți, căci știu că voi
căutați pe Isus, care a fost
răstignit. Nu este aici;
a înviat, după cum zisese.
Veniți de vedeți locul
unde zăcea Domnul.”

PORTOFOLIU

- *Imaginează-ți că discuți cu o persoană care nu crede că Isus a înviat cu adevărat. Ce argumente ai putea să-i aduci?*
- *Sărbătoarea Paștelui este aglomerată cu tot felul de lucruri și obiceiuri care nu au legătură directă cu Învierea lui Isus. Enumeră 5 lucruri la care te gândești când auzi cuvântul „Paște” și scrie în dreptul lor dacă se leagă sau nu de Învierea lui Isus. La sfârșit, scrie un singur cuvânt pe care tu îl consideri cel mai potrivit pentru a descrie sărbătoarea Învierii lui Isus.*

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

*„După ce a spus aceste lucruri,
pe când se uitau ei la El,
S-a înălțat la cer, și un nor L-a
ascuns din ochii lor.”*

Faptele Apostolilor 1:9

MARGINILE
PĂMÂNTULUI

SAMARIA

IUDEEA

IERUSALIM

Înălțarea lui Isus

Isus, în timpul celor 40 de zile de arătări, le-a vorbit ucenicilor despre Împărăția lui Dumnezeu (Fapte 1:3) și le-a poruncit să ducă Evanghelia în întreaga lume (Marcu 28:19-20).

Luca relatează astfel despre înălțarea lui Isus la cer: „...pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis: Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (Faptele Apostolilor 1:10).

Cei doi îngeri reamintesc ucenicilor de revenirea lui Isus, afirmând că Isus va reveni în același mod cum S-a înălțat. Îngerii nu doar că au arătat ce se va întâmpla la finalul istoriei, când Isus Domnul se va reîntoarce, ci suntem atenționați că speranța vederii cu Isus trebuie să fie una reală. Acum, când sărbătorim Înălțarea lui Isus la cer, să ne amintim, de asemenea, de marea poruncă a vestirii Împărăției lui Dumnezeu și de revenirea Lui pe nori.

Promisiunea Duhului Sfânt

Relatarea despre înălțarea Domnului, din cartea Faptele Apostolilor, oferă multe detalii cu privire la acest eveniment (Fapte 1:3-11). Evanghelistul Luca este preocupat de discuția avută de Isus cu ucenicii Săi chiar înainte de înălțare. În această discuție este evidențiată promisiunea trimiterii Duhului Sfânt.

Ucenicii Domnului erau interesați de felul în care va fi arătată Împărăția lui Dumnezeu și de timpul când aceasta se va instaura. Preocuparea Domnului Isus era alta: ucenicii au primit misiunea de a duce mesajul Evangheliei în întreaga lume. Însă ucenicii nu puteau pleca în împlinirea acestei misiuni oricum, ci ei trebuiau să aștepte în Ierusalim echiparea lor cu putere de sus, adică Duhul Sfânt. Unul dintre versetele cheie ale promisiunii Duhului Sfânt este în Faptele Apostolilor 1:8, aici este arătat faptul că după înălțarea Domnului are să se coboare Duhul Sfânt peste ucenici, iar aceștia vor duce mesajul Evangheliei în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului. Așadar, Isus, înainte de înălțare, a promis revărsarea Duhului Sfânt peste ucenici, iar rolul pe care îl are acesta este de a echipa ucenicii cu puterea necesară împlinirii misiunii încredințate de Isus, aceea de a fi martori.

Promisiunea revenirii

Domnul Isus, când încă era pe Pământ împreună cu ucenicii Săi, le vorbea despre faptul că pentru o perioadă vor fi despărțiți, iar mai apoi se vor revedea. Evanghelistul Ioan a surprins această discuție dintre Isus și ucenicii Săi. Isus a spus că El merge în ceruri pentru a pregăti un loc pentru cei ce sunt ai Lui (Ioan 14:2). Aceasta este o veste foarte bună pentru toți cei ce sunt credincioși Domnului. Isus a pregătit un loc special pentru noi în Cer. Cu siguranță acel loc este minunat, plin de splendoare și da, este pentru tine!

Isus a mai promis ucenicilor nu doar un loc în cer pentru ei, ci și faptul că se va reîntoarce pentru a lua cu El pe cei ce sunt ai Lui. Din nou, aceasta trebuie să fie o veste foarte bună pentru noi. În Ceruri nu vom fi singuri, ci chiar Isus Hristos, Domnul nostru va fi împreună cu noi. Este harul lui Dumnezeu ca noi, niște oameni păcătoși să fim împăcați cu Dumnezeu prin Fiul Său, să umblăm împreună cu El pe acest Pământ, și nu doar atât, să fim cu El pentru veșnicie. Ce har minunat!

Să explorăm!

1. Notează cu **A** (adevărat) sau **F** (fals):

- Isus s-a înălțat la cer cu promisiunea că va reveni.
- Duhul Sfânt l-a ajutat pe Domnul Isus să se înalțe.
- Isus a spus exact unde și când va reveni.
- La înălțare, Isus le-a promis ucenicilor o viață fără neazuri și griji.
- La înălțarea lui Isus au apărut doi îngeri îmbrăcați în alb.

2. Citește, din Biblie, Marcu 16: 19-20 și completează versetele:

„Domnul ..., după ce a vorbit cu ei, S-a ... la cer și a șezut la ... Iar ei au plecat și au ... pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și ... Cuvântul prin ... care-l însoțeau. Amin.”

Cum se raportează aceste versete la versetul din Faptele Apostolilor 1:8?

APROFUNDARE

1. De ce consideri că a fost atât de important ca ucenicii să fie martori ai înălțării lui Isus la cer?
2. Cât de pregătit ești tu pentru a doua venire a lui Isus? Dă-ți o notă pe o scară de la 1 la 10. Ce lucruri ai putea schimba la tine ca să fii mai pregătit?
3. Aplică versetul din Fapte 1:8 la propria ta viață: Ierusalimul ar putea fi familia ta, Iudeea ar putea fi școala ta, Samaria ar putea fi vecinătatea sau școala ta, iar marginile lumii ar putea însemna orașul tău. Ce fel de martor al lui Isus ești tu în locul în care El te-a așezat?

Verset de memorat

Faptele Apostolilor 1:11

Știați că... ?

- La înălțarea Domnului au participat doar ucenicii Săi, a fost un eveniment „privat”, însă revenirea lui Isus va fi un eveniment „public” – „orice ochi Îl va vedea”.
- Promisiunea trimiterii Duhului Sfânt s-a împlinit la doar 10 zile de la Înălțarea Domnului.
- Revenirea Domnului Isus este foarte aproape: mai aproape de noi decât a fost față de apostoli.
- Într-adevăr, ucenicii au primit putere și au ajuns cu Evanghelia în Ierusalim, toată Iudeea, Samaria și până la marginile lumii.
- Astăzi, Evanghelia lui Isus a ajuns la oameni din cele mai îndepărtate triburi și seminții.

Lectură

Poezie

Când trandafirii înfloresc

Când trandafirii înfloresc,
o mare taină-n ei se-arată...
Când trandafirii înfloresc
toți cei ce-așteaptă și iubesc
aud un susur îngeresc
din primăvara neuitată...

Era o zi cu cer senin,
cu-aceleași flori pe ramuri ninse,
era o zi cu cer senin,
când de pe-acest pământ străin,
se înalță atât de lin
Isus cu brațele întinse.

Erau și-atuncea flori de nea,
și flori de sânge și de soare.
Erau și-atuncea flori de nea,
când Cel căzut sub crucea grea,
atât de liniștit urca
spre galaxii nepieritoare.

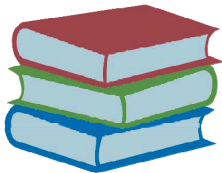
Se înalță spre nepătruns,
spre scânteierile gigante,
Se înalță spre nepătruns...
Iar când pe boltă a ajuns,
un abur palid L-a ascuns
ca un reflex de diamante.

Și-atunci o șoaptă se-auzi,
un glas de înger în grădină.
Și-atunci o șoaptă se-auzi:
Acest Isus va reveni
la fel cum, în această zi,
S-a înălțat către lumină.

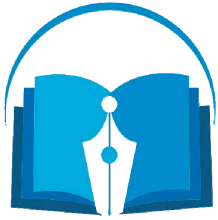
De-aceea an de an privesc
și gând cu gând mereu se-ntreabă,
de-aceea an de an privesc
și-aș vrea să strig, dar nu-ndrăznesc,
...când trandafirii înfloresc...
„O, vino, Doamne, mai degrabă!”

Costache Ioanid, vol. *Taine*

PORTOFOLIU

După lectura pasajelor din Noul Testament referitoare la înălțarea lui Isus, povestește, în scris, folosind cuvintele tale, secvența înălțării lui Isus la cer.

RECAPITULARE

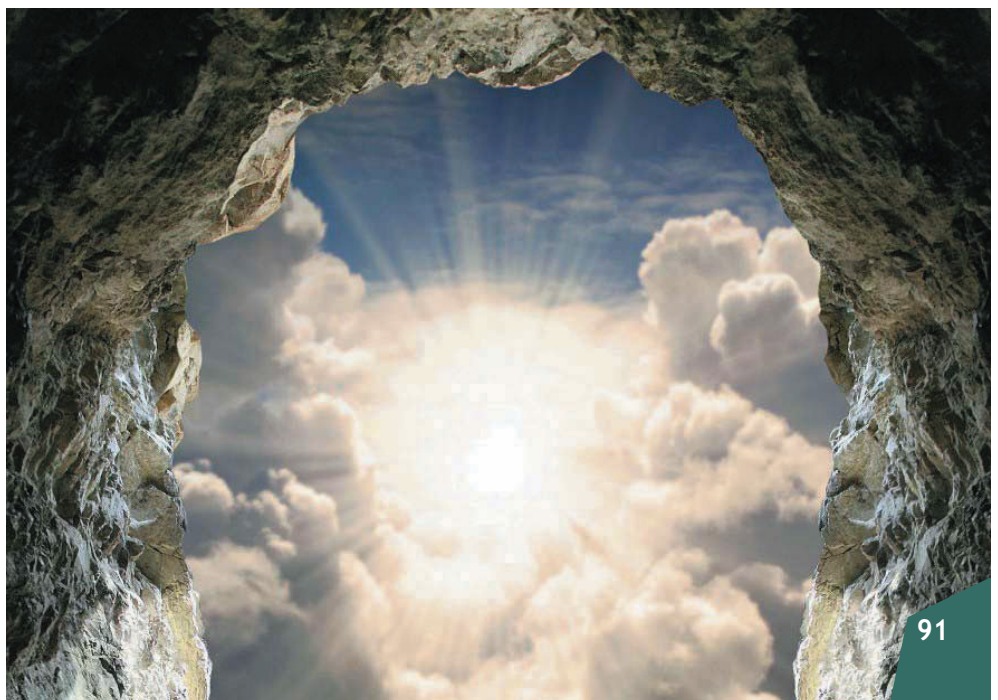
ÎNVIEREA DOMNULUI

Învierea Domnului Isus este unul dintre cele mai importante evenimente din întreaga istorie. Această înviere arată că jertfa Domnului Isus a fost acceptată, plata păcatului a fost depusă iar omul păcătos, despărțit de Dumnezeu, acum poate fi mântuit, salvat. Felul în care s-a produs învierea este o minune, însă știm că dimineața, când au mers spre mormânt, niște femei au găsit piatra dată la o parte și mormântul gol, iar doi îngeri le-au dat minunata veste că Isus a Înviat. Bineînțeles că dușmanii lui Isus, preoții din Ierusalim, au mituit soldații romani să spună că ucenicii lui Isus i-au furat trupul, însă faptul că Isus este viu este dovedit de arătările Sale de după înviere. Isus s-a arătat Mariei Magdalena, apoi ucenicilor Săi cărora le-a dat pacea Sa (lucru foarte important pentru ei, deoarece până atunci se ascundeau de frică). De asemenea, Hristos s-a mai arătat lui Toma, iar mai apoi ucenicilor, în alte ocazii.

Învierea lui Isus este foarte importantă deoarece are câteva beneficii incontestabile: primirea jertfei de către Tatăl, mai apoi promisiunea că și cei credincioși vor învia într-un trup de slavă, la fel ca cel a lui Hristos, iar în cele din urmă cei credincioși sunt izbăviți de frica morții.

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Înălțarea Domnului, de asemenea, este un eveniment important. Cartea Faptele Apostolilor surprinde câteva aspecte importante despre acest eveniment. Este amintit faptul că preocupările ucenicilor erau referitoare la felul în care va fi instaurată Împărăția lui Isus, însă Isus avea o altă preocupare, aceea ca ucenicii Săi să ducă Evanghelia până la marginile Pământului. În acest scop, Isus le poruncește ucenicilor ca momentan să nu se îndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo împlinirea promisiunii de a primi Duhul Sfânt, Acesta le va oferi puterea necesară pentru a propovădui Evanghelia în întreaga lume. Tocmai când Isus le-a spus aceste lucruri ucenicilor și i-a binecuvântat, El este înălțat la Cer. În schimb, au apărut doi îngeri care le-au cerut ucenicilor să fie preocupați de ceea ce le-a spus Isus să facă. Este foarte important să știm că înainte de înălțare, Domnul Isus le-a promis ucenicilor și tuturor credincioșilor că se vor revedea. El a mers în Cer pentru a pregăti un loc celor ce sunt ai Lui și se va întoarce pentru a lua la El Biserica Sa, pentru a fi pentru totdeauna împreună. Ce speranță minunată!

EVALUARE

I. Alege răspunsul/răspunsurile corect/corecte:

Trei dintre arătările Domnului Isus de după înviere au fost:

a. Mariei	b. Lui Pilat	c. ucenicilor
d. preoților	e. lui Toma	f. soldaților

II. Completează următoarele enunțuri:

1. ... au mituit pe soldații romani să spună că ucenicii au ... trupul lui Isus,
2. Isus a spus că merge să ... un loc, iar mai apoi se va ... la cei ai Lui

III. Răspunde la următoarele întrebări:

- Cum a avut loc întâlnirea dintre Isus și ucenicii Săi după înviere?
- Cum a fost contestată învierea Domnului Isus?
- Cui s-a arătat Domnul Isus după înviere?
- Ce semnificație are învierea Domnului?
- Ce preocupări aveau ucenicii înainte de înălțarea Domnului?
- Ce promite Isus ucenicilor înainte de înălțare?

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură, fiii și fiecele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii.” Ioel 2:28

La zece zile după Înălțarea Domnului a avut loc împlinirea promisiunii: Duhul Sfânt se coboară peste ei și îi îmbracă cu putere divină.

Pogorârea Duhului Sfânt

Isus le poruncise ucenicilor să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Sa, de a fi îmbrăcați cu putere de sus.

În cartea Faptele Apostolilor, ucenicii nu sunt prezentați ca fiind pasivi și nepăsători. Dimpotrivă, ei erau adunați împreună și stăruiau (insistau) în rugăciune pentru împlinirea acestei promisiuni (Fapte 2:1).

Aproximativ 120 de oameni erau strânși împreună și se rugau. În timpul rugăciunii, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei. Manifestarea Duhului a fost una puternică: „Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședea ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei” (Fapte 2:2, 3).

O a treia manifestare supranaturală a fost vorbirea în alte limbi. Cei peste care S-a pogorât Duhul Sfânt au început să vorbească într-o limbă străină, pe care n-au

învățat-o niciodată. Plini de îndrăzneală, ucenicii vorbeau în alte limbi „lucrurile minunate ale lui Dumnezeu” (Fapte

2:11), „după cum le dădea Duhul să vorbească” (Fapte 2:4). Chiar dacă ei nu înțelegeau limba pe care o vorbeau, era acolo, în Ierusalim, o mulțime de oameni adunați din multe localități, care înțelegeau ceea ce rosteau ucenicii. Cu ocazia sărbătorii evreiești (Cincizecime), mulți oameni veneau în Ierusalim: Faptele Apostolilor menționează peste cincisprezece națiuni și fiecare dintre cei veniți la Ierusalim îi auzea pe ucenici vorbind în limba lor. Aceasta a

Verset de memorat

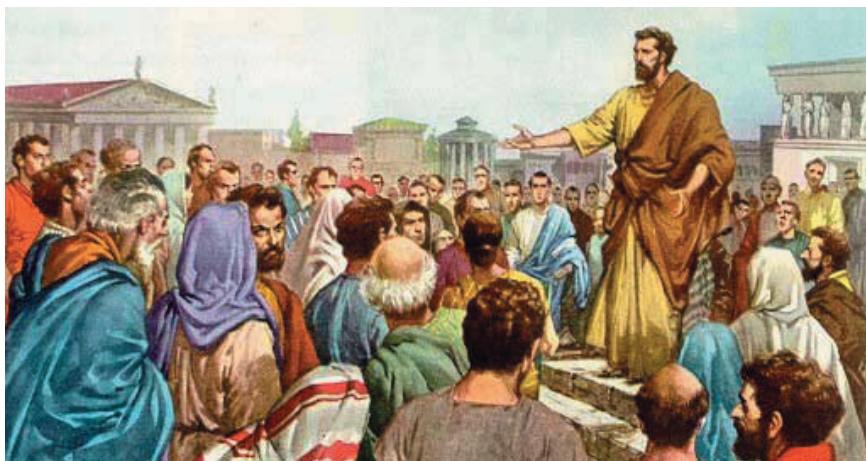
Faptele Apostolilor 1:8

„Ci voi veți primi o putere, când se va cobori Duhul Sfânt peste voi și îmi veți fi martori: în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile Pământului.”

fost o mare minune și putea fi realizată doar de către Duhul Sfânt.

În timpul acestei minuni, apostolul Petru, fiind plin de îndrăzneală și de puterea Duhului Sfânt, a vorbit întregii mulțimi despre faptul că pentru ei a murit Isus Hristos, însă Dumnezeu l-a înviat dintre cei morți și acum este viu. Este foarte important să știm că Petru, sub inspirația Duhului Sfânt, a fost în stare să interpreteze Scripturile foarte profund și corect (Fapte 2:22-36). Astfel că acest mesaj a lui Petru a stârnit reacția celor ce l-au auzit, iar ei au întrebat ce

trebuie să facă pentru a fi iertați. Răspunsul lui Petru privind necesitatea pocăinței și credinței în Isus Hristos a făcut ca peste trei mii de oameni să decidă să devină creștini și să se întoarcă la Dumnezeu (Fapte 2:41). Această convertire în masă a oamenilor a fost, de asemenea, lucrarea plină de putere a Duhului Sfânt.

Este foarte interesant faptul că revărsarea Duhului Sfânt peste ucenici are loc în timpul sărbătorii iudaice „Cincizecimea” sau „Sărbătoarea roadelor”. În cadrul acestei sărbători poporul iudeu culegea primele roade ale recoltei agricole, iar aceste roade le închinau Domnului în semn de recunoștință pentru recolta din întreg anul (Numeri 28:26). Din acest punct de vedere, putem face o paralelă între această sărbătoare și ziua pogorării Duhului Sfânt și să considerăm că rezultatul coborârii Duhului Sfânt și a predicii lui Petru, prin convertirea celor trei mii de oameni, reprezintă „primele roade” ale creștinismului.

Importanța pogorării Duhului Sfânt

Pogorârea Duhului Sfânt are o importanță deosebită pentru viața Bisericii și pentru viața de credință.

a) Pogorârea Duhului corespunde cu înființarea Bisericii creștine. Duhul Sfânt se manifestă cu putere în viața Bisericii (îndrăzneală și putere în predicare, vindecări, învieri etc).

b) Pogorârea Duhului Sfânt dovedește că Isus a fost credincios și și-a îndeplinit făgăduința față de ucenici. De asemenea, s-au împlinit și profețiile Vechi-Testamentale cu privire la acest eveniment (Ioel 2), dovedind că Dumnezeu nostru este vrednic de crezare.

c) Pogorârea Duhului Sfânt ne asigură că Acesta continuă lucrarea lui Isus pe pământ și în Biserică, prin lucrările Sale: pocăința, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt și sfințirea personală.

d) Duhul Sfânt locuiește astăzi în inima credinciosului, spre deosebire de vremea din Vechiul Testament când Duhul Sfânt doar cobora peste anumiți oameni, cu anumite prilejuri.

Să explorăm!

1. Completează enunțurile:

În localitatea ..., un număr de aproximativ ... oameni erau strânși laolaltă ca să aștepte făgăduința lui Isus.

Pe când ei se ..., Duhul Sfânt s-a pogorât peste ei și s-a manifestat prin ... deasupra capului, un ... puternic și vorbeau în alte ..., lucrurile ... ale lui Dumnezeu, după cum le dădea ... să vorbească. Oamenii care îi auzeau vorbind în ... lor au rămas mirați și nedumeriți. Unii chiar credeau că ucenicii sunt ... Apostolul ... predică plin de îndrăzneală, dovedind că Isus este ...

2. Citește predica lui Petru din Faptele Apostolilor (Fapte 2:22-42) și răspunde la următoarele întrebări:

- Ce profeții citează Petru în predica lui?
- Care este mesajul principal al predicii lui Petru?
- Care a fost reacția oamenilor la predica lui Petru?
- Câți oameni s-au convertit în acea zi?
- Pentru cine spune Petru că este valabilă această făgăduință, citându-l pe Ioel?

APROFUNDARE

Realizează o comparație între starea ucenicilor înainte și după pogorârea Duhului Sfânt:

Cum sunt prezentați ucenicii înainte de pogorârea Duhului Sfânt.	Cum sunt prezentați ucenicii după pogorârea Duhului Sfânt.	Ce lucruri poate schimba în tine Duhul Sfânt?

Lectură

ÎN CAMERA DE SUS

(fragment)

Erau o sută douăzeci
În așteptarea Cincizecimii.
Ei n-aveau inimile reci!
Ardea în ele pentru veci
Un foc din cerul înălțimii.

Apostolii din nou s-au strâns
Dorindu-L pe Mângâietorul
Cu inimile lor în plâns
După Isus ce i-a constrâns
S-aștepte-n rugăciuni Izvorul.

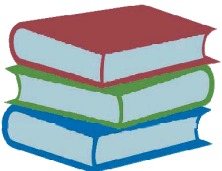
Poezie

Acum ei toți își amintesc
Promisiunea cea mai clară:
„Voi veți primi Duhul ceresc,
Puteri ce nu se mai găsesc
Decât cu-a Tatălui comoară.

Și-apoi Mă veți mărturisi
Mereu în lumea cea străină.
Doar ascultând Mă veți iubi
Când pentru ceruri veți trăi
Minunea harului deplină.“

Corneliu Livanu, vol. *Aripi de slavă*

PORTOFOLIU

Scrive o scrisoare unui prieten în care îi povestești cum sărbătorești tu, împreună cu familia și/ sau biserica, sărbătoarea Cincizecimii (aproximativ 150-200 de cuvinte).

RECAPITULARE

Sărbătorile creștine ne amintesc cu drag de evenimente din viața și lucrarea lui Isus (naștere, botez, moarte și înviere, înălțare) sau din lucrarea Duhului Sfânt (pogorârea). Ele sunt un prilej bun de a fi împreună ca o comunitate creștină, de a avea părtășie unii cu alții, de a ne bucura și mărturisi împreună ce a făcut Mântuitorul pentru noi și de a experimenta din nou și din nou lucrarea Mângâietorului între noi. Fiind împreună ca Biserică (Familia lui Dumnezeu), ne putem cunoaște nevoile unul altuia și putem lua parte la ușurarea poverilor fraților și surorilor noastre. Mai presus de orice, sărbătoarea creștină este modul în care Îl putem lăuda și onora pe Dumnezeu.

La sărbătoarea Nașterii Domnului ne amintim de venirea Lui în lumea noastră cu scopul de a ne mântui, la botezul lui Isus ne amintim de ascultarea Lui de Tatăl și de declarația frumoasă a Tatălui despre Fiul.

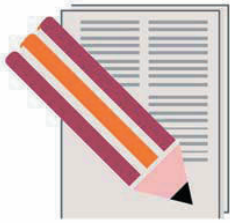
La Paște sărbătorim moartea și învierea Domnului nostru. După ce a fost răstignit ca să ia păcatul întregii lumi asupra Lui, Isus a fost pus într-un mormânt. Doar că nimeni și nimic nu L-a putut ține pe Domnul vieții în locuința morților. El a înviat și S-a arătat de multe ori ucenicilor Săi, timp de 40 de zile. Uneori le-a transmis mesajul de „Pace vouă”, alteori i-a explicat lui Toma că este mai fericit de cei ce nu văd, dar cred (asemenea nouă, astăzi), altă dată le-a explicat Scripturile sau a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu. Toate acestea pentru ca ei să creadă în El și să poată deveni martori neînfricați ai Învierii Sale.

Sărbătorim Înălțarea Domnului după 40 de zile de la Paște pentru că Isus, în văzul ucenicilor, S-a înălțat la cer, la Tatăl. Cu această ocazie, ne amintim de marea poruncă pe care Isus le-a dat-o ucenicilor, de a merge și a face ucenici, dar ne reamintim și de minunatele promisiuni: că ne va trimite o putere, un Mângâietor, pe Duhul Sfânt și că El Însuși va reveni la noi din nou, pe norii cerului.

Una dintre aceste promisiuni se împlinește la numai 10 zile, de Cincizecime sau Pentecost. Duhul Sfânt s-a revărsat asupra ucenicilor, amintind de cuvintele Mântuitorului și de cuvintele profetului Ioel. Sărbătoarea Cincizecimii ne asigură că nu suntem singuri, că Duhul Sfânt este la lucru în Biserica lui Dumnezeu.

Să ne bucurăm și să sărbătorim cu curăție de inimă, cu bucurie, cu fapte bune și cu dragoste pe Cel ce ne iubește și S-a jertfit pentru noi.

EVALUARE

I. Alege varianta corectă:

1. *Păstorii auzeau îngerii rostind: „Slavă lui Dumnezeu în locurile înalte și pace pe pământ între”*

- a. oamenii lui.
- b. oamenii plăcuți lui.
- c. cei ce cred în Numele Lui.

2. *Zaharia a rămas mut*

- a. până la botezul lui Isus.
- b. până când Ioan a plecat în pustie.
- c. până când Ioan a fost adus în Templu.

3. *Prima arătare a lui Isus, după înviere, a fost față de*

- a. Maria.
- b. Petru și Ioan.
- c. femeile de la mormânt.

4. *La înălțarea lui Isus,*

- a. s-a coborât Duhul Sfânt în chip de porumbel.
- b. au apărut doi îngeri.
- c. s-a auzit un glas din cer.

5. *După pogorârea Duhului Sfânt, a predicat apostolul*

- a. Petru.
- b. Pavel.
- c. nu se menționează numele apostolului.

2. Notează cu **A** (adevărat) sau **F** (fals):

- ___ Nu se menționează numele îngerului care a fost trimis la Fecioara Maria.
- ___ Ioan Botezătorul boteza la râul Iordan.
- ___ Isaia a profețit despre lucrarea lui Ioan Botezătorul.
- ___ Paștele creștin are aceeași semnificație ca și Paștele evreiesc.
- ___ Isus s-a arătat ucenicilor 50 de zile după Învierea Lui.
- ___ La înălțare, Isus a început să plângă.
- ___ La pogorârea Duhului Sfânt, ucenicii au vorbit în limbi străine.

3. Asociază, corespunzător, numele persoanei și cuvintele pe care aceasta le-a rostit:

a. Toma	„Voi veți primi o putere”
b. Maria	„De ce stați și vă uitați spre cer?”
c. îngerii	„Domnul meu și Dumnezeuul meu”
d. Ioan Botezătorul	„Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt”
e. Zaharia	„Sufletul meu mărește pe Domnul”
f. Isus	„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine”

4. Alcătuieste o compunere de o pagină, cu titlul „Sărbătoarea pe care o îndrăgesc cel mai mult”, în care să urmărești:

- Descrierea sărbătorii creștine care îți place cel mai mult
- Motivarea alegerii făcute
- Descrierea felului în care sărbătorești această zi

PORTOFOLIU

Creează un colaj în care să prezinți toate sărbătorile creștine. Poți folosi imagini, fotografii, citate, texte, poezii etc.

Lectură

Poezie

ÎN CĂUȘUL PALMELOR LUI DUMNEZEU

Mă văd purtat pe brațul ocrotirii
Și știu că fiecare pas al meu
E cântărit pe talerul iubirii
Ce-L ține-n mână Însuși Dumnezeu.

Mă simt condus de Mâna cea străpunsă
Printre probleme și prin greutateți,
Orice oftat e-o biruință-ascunsă,
Orice suspin m-ascunde de săgeți.

Căușul palmelor Omniprezente
Mă prinde în adăpost dumnezeiesc,
Pândit la colț de-atâtea accidente,
Sunt totuși viu și-n veșnicie cresc.

Pășesc în fiecare zi pe drumul
Deschis de harul Celui veșnic viu
Mă străduiesc să răspândesc parfumul
Bunăvoinței despre care scriu.

Speranța-Doina Cătană,
vol. *Anotimpurile vieții*,

Lectură

Poezie

ÎNĂLȚAREA

N-a fost vreo rampă de lansare,
Nici vreo navetă spațială
Cu zgomot, forță de motoare –
N-avea nevoie de escală.

N-au fost prezente echipaje
Și nici vreo gardă de onoare,
Când Domnul, prin cerești miraje,
Pleca din lumea trecătoare.

Se întorcea Biruitorul,
Ca Mare Preot sfânt și bun.
Isus Hristos e Salvatorul,
Ne pregătește-un loc acum.

Spre zări de vis și pace ninse,
S-a înălțat dintre discipoli,
Iar norul Îl acoperise
De ochii triștilor apostoli.

Pe-aripi de cânt s-a dus departe,
S-a 'ntors victoria acasă.
A smuls din moarte, tot cu moarte,
Biserica... a Sa Mireasă,

Azi, ea așteaptă revenirea,
Când vor străbate aceleași spații,
Dar împreună cu Iubirea,
Pe aceleași culmi de slăvi și grații.

Isus la fel o să revină.
Te 'ntrebă suflete: ești gata?
Să zbori cu sfinții în lumină?
Se-aude, vine! Maranata!

Simion Buzduga, vol. *Efemer și etern*

ISBN 978-606-31-0709-2

9 786063 107092